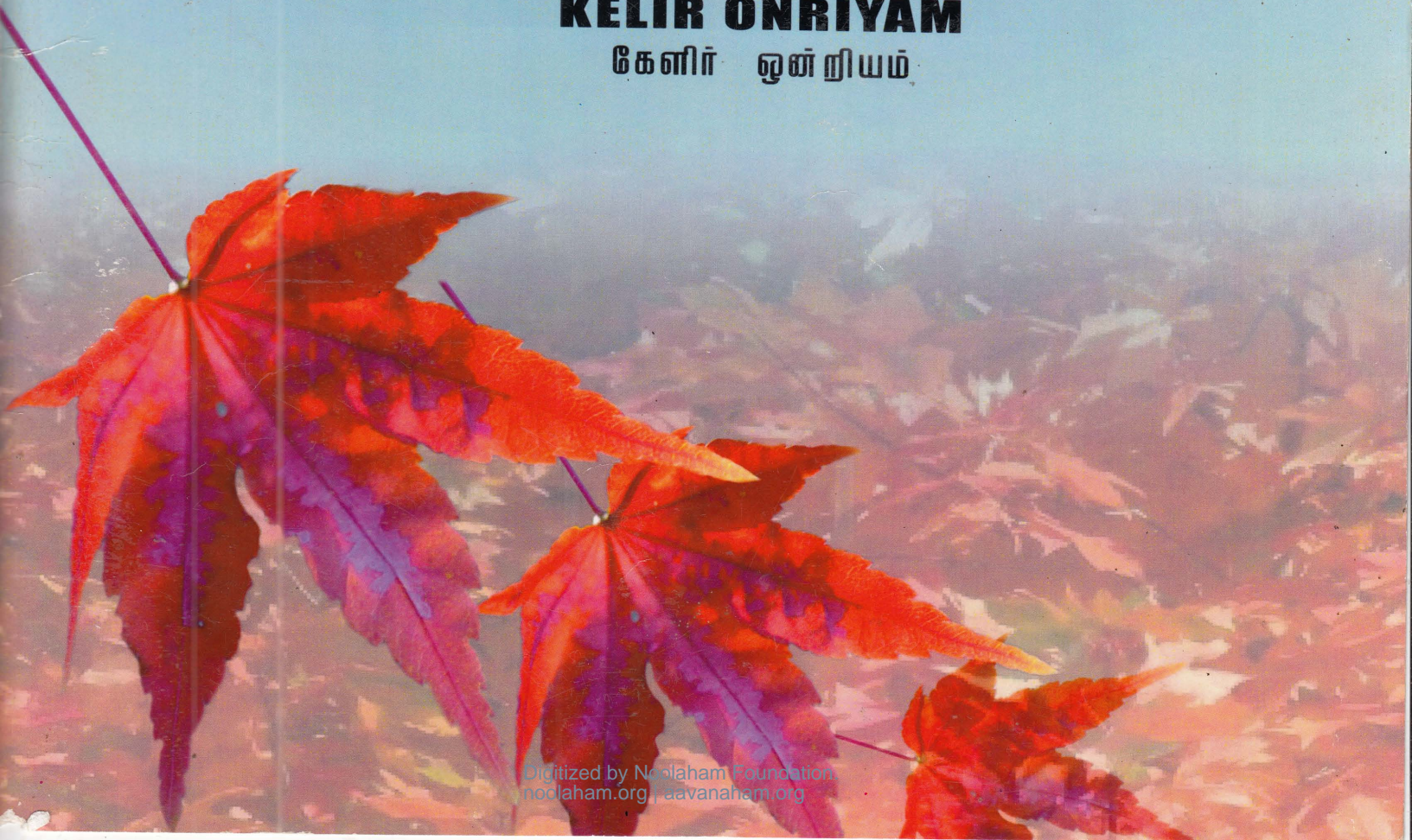

வாழ்வு...

KELIR ONRIYAM

கேளிர் ஒன்றியம்

RESIDENTIAL - COMMERCIAL - INVESTMENTS

Thurairajah **RAMESH**

Sales Representative

PROFESSIONAL & HONEST SERVICE

www.rhomes.ca

“உங்களுக்கென்றோர் இல்லம்”

C 416 917 9957

B 416 321 6969

HomeLife GTA
Realty Inc. Brokerage

யாதும்...

KELIR ONRIYAM

கேளிர ஒன்றியம்

குளிர்கால ஒன்றுகூடல் சிறப்பிதழ் - 2012

கேளிர ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

NATIONAL ANTHEM OF CANADA

O Canada!

Our home and native land
True patriot love
in all thy sons command.

With glowing hearts
we see thee rise

The true north,
strong and free

From far and wide,
O Canada

We stand on guard
for thee.

God keep our land
glorious and free

O Canada!

We stand on guard for thee

O Canada!

We stand on guard for thee

O Canada!

Terre de nos aïeux
Ton front est
ceint de fleurons glorieux!

Car ton bras
sait porter l'épée

Il sait porter
la croix!

Ton histoire
est une épopée

Des plus
brillants exploits.

Et ta valeur,
de foi trempée

Protégera nos
foyers et nos droits

Protégera nos
foyers et nos droits.

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழிய வே!

Vaazhka Nirantharam Vaazhka Thamizh Mozhi
Vaazhiya Vaazhiyavae!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திரும்
வண்மொழி வாழிய வே!

Vaana malantha thanaiththum Alanthidum
VaN mozhi Vaazhiyavae!

ஏழ்கடல் வைப்பினும் தன் மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழிய வே!

Aezh kadal Vaippinum than maNam veesi
Isai koNdu Vaazhiyavae!

எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழிய வே!

Engal Thamizh Mozhi Engal Thamizh Mozhi
Enrenrum Vaazhiyavae!

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையகமே!

Soozhkali Neenkath Thamizh Mozhi Onga
Thulankuka Vaiyakamae!

தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ்நா டே!

Thollai vinai tharu Thollai yakanru
Sudarka Thamizh Naadae!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழி யே!

Vaazhka Thamizh Mozhi Vaazhka Thamizh Mozhi
Vaazhka Thamizh Mozhiyae!

வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழிய வே!

Vaanam Arintha thanaiththum Arinthu
Valarmozhi Vaazhiyavae!!

KELIR ONRIYAM

கேளிர் ஒன்றியம்

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

தலைவரிடமிருந்து...

President

G. Elison

Vice President

T. Satheesh

Secretary

N. Balan

Assistant Secretary

T. Lacsmi

Treasurer

I. Selvarajah

Editor

S. Anusha

Committee Members

T. Sabesan

S. Aravinthan

P. Gladstone

P. Ponnarasan

P. Mohan

A. Maran

T. Elilini

V. Gauthamy

S. Tharshan

கேளிர் ஒன்றியத்தின் நடப்பாண்டுத் தலைவர் என்ற முறையில், 'யாதும்' 2012ம் ஆண்டு சிறப்பிதழிற்கு எனது நல்வாழ்த்தைத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கல்வி காரணங்களினால் சொந்த நாட்டை விட்டு மேற்கத்திய நாடுகளில் குடிபெயர்ந்த தமிழர்கள், தாம் குடிபுகுந்த நாடுகளில் சங்கங்களை அமைத்து, தமது கலாச்சார விழுமியங்களை பேணிவருவது போற்றுதற்குரிய செயலாகும். அந்த வகையில் எமது உறவுகளை ஒன்றிணைத்து அமைக்கப்பட்ட 'கேளிர் ஒன்றியம்' கடந்த சில வருடங்களாக கோடைகால ஒன்றுகூடல், குளிர்கால ஒன்றுகூடல் என்ற நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் அடிப்படையில் வேடிக்கை, விநோத நிகழ்வுகள், உணவு பரிமாற்றம், விளையாட்டு, கலாச்சார நிகழ்வுகள் போன்றவற்றின் மூலம் உறவுகளைப் பலப்படுத்திக் கொள்வதுடன், எமது பண்பாட்டுக் கோலங்களை அடுத்த தலைமுறையினருக்கும் எடுத்துச் செல்வதும் சிறப்பான பணியாகும்.

அந்த வகையில் எம்மால் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படுகின்ற 'யாதும்' சஞ்சிகையானது எமது சிறார்களின் ஆக்கங்களுடன், நம்மவர்களின் படைப்புக்கள், தாயகத்தவர்களின் படைப்புக்கள் ஆகியவற்றைத் தாங்கிவருவதும் பாராட்டிற்குரியது. கடந்த காலங்களில் எமது சஞ்சிகையின் சிறப்பு பற்றி கனடாவிலும், தாயகத்திலும் பேசப்பட்டதுடன், அங்குள்ள நூலகங்களிலும் எமது இதழ் வைக்கப்பட்டிருப்பதும் பெருமைப்படக் கூடிய அம்சமாகும்.

'யாதும்' இவ்வாண்டும் மலருவதற்கு ஊட்டச்சத்து அளித்தோர் பலர். சிறப்பாக வர்த்தகப் பெருமக்களுக்கும், சிறப்பாக தாங்களாகவே முன்வந்து எமக்கு விளம்பரங்களைக் கொடுத்த எமது உறுப்பினர்களுக்கும். மற்றும் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் ஆக்கங்களை வழங்கிய சிறார்கள் உட்பட அனைத்து உறவுகளுக்கும், மலரை அழகாகத் தொகுத்த இதழ் ஆசிரியருக்கும், அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர்களுக்கும் எனது நன்றி கலந்த பாராட்டுக்கள் உரித்தாகுக.

எமது செயற்பாடுகளை புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளோடு மட்டும் மட்டுப்படுத்தாமல், தாயகத்திற்கும் விரிவுபடுத்தக் கூடிய செயற்திட்டங்களை நாம் வருங்காலத்தில் செய்வது அவசியமான தேவையாகும். அங்குள்ள ஊர்ப் பாடசாலைகள், சமூக நிலையங்கள் மூலம் இச் செயற்பாடுகளை நாம் விரிவு படுத்திக் கொள்ளமுடியும்.

கேளிர் ஒன்றியத்தின் குளிர்கால ஒன்றுகூடல் கலாச்சார விழா சிறப்பு நடைபெறவும், வருகின்ற புத்தாண்டு அனைவருக்கும் சிறப்பாக அமையவேண்டும் என வாழ்த்தி விடைபெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

“ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வே! நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கின் அனைவருக்கும் தாழ்வே.”

நன்றி.

ஞானப்பிரகாசம் எலிசன்

12-01-2013

Tel: 905-201-1397

175 Billingsley Cres., Markham, ON. L3S-4P3

email: coolbn@hotmail.com

KELIR ONRIYAM
கேளிர ஒன்றியம்

கேளிர ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

செயலாளரின் சிந்தையிலிருந்து...

President

G. Elison

Vice President

T. Satheesh

Secretary

N. Balan

Assistant Secretary

T. Lacsmi

Treasurer

I. Selvarajah

Editor

S. Anusha

Committee Members

T. Sabesan

S. Aravinthan

P. Gladstone

P. Ponnarasan

P. Mohan

A. Maran

T. Elilini

V. Gauthamy

S. Tharshan

கூட்டுக் குடும்பமாக எம்மண்ணில் வாழ்ந்த நமக்கு உறவுகளும், நண்பர்களும் பல்வேறு நாடுகளில் சுக்கு நூறாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கும் இவ்வேளையில், மீண்டும் ஒரு பாலம் அமைக்கும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்ட இந்த கேளிர ஒன்றியத்தில் ஒரு சிறு பங்களிப்பினை வழங்கும் வாய்ப்பு கிடைத்ததையிட்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

“தமிழன் என்று சொல்லடா தலை நிமிர்ந்து நில்லடா”

என்பதை வெறும் வாய்ப் பேச்சாக வைத்திருக்காது, செயல்முறையில் காட்டுவதே எமது நோக்காகும். இதனை எமது அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் சொல்ல உதவும் ஒரு வாகனமாக இவ் ஒன்றியத்தை நாம் வழி நடாத்த வேண்டும்.

தமிழைப் பேசுவதற்கும் மேலாக அதை உணர்வதே மிகச் சிறந்தது. சில பெரியார்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள் எமது ஒன்று கூடல் போன்ற நிகழ்வுகளினால் நாம் எமது பிள்ளைகளுக்கு எம்மால் இலகுவாக உணர்த்த முடியும்.

எவ்வாறு நாம் ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் தவறு செய்தால், அவரை மன்னித்து அனுசரித்து போகின்றோமோ, அதேபோல் இவ் ஒன்றியத்தில் உள்ள அனைவரும் ஓர் குடும்பமாக வாழ்ந்து இந்த ஒன்றியத்தினை வளர்க்க வேண்டும் என்பது எனது அன்பான வேண்டுகோள்.

“ இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண நன்னயம் செய்துவிடல்”

பாலன் நாகமணி

12-01-2013

Tel: 905-201-1397

175 Billingsley Cres., Markham, ON. L3S-4P3

email: coolbn@hotmail.com

கேளிர் ஒன்றியம் நிர்வாக சபை 2012/2013 உறுப்பினர்கள்

Standing: P. Mohan, S. Aravinthan, P. Gladstone, T. Sabesan,
 Seated: T. Lacsmi, N. Balan (Secretary), G. Elison (President), I. Selvarajah, S. Anusha
 Absentees: T. Sathceesh, B. Sutha, V. Gauthamy, T. Elilini, A. Maran, S. Tharshan

கனடாவில் தமிழ் மொழிக்கல்வி

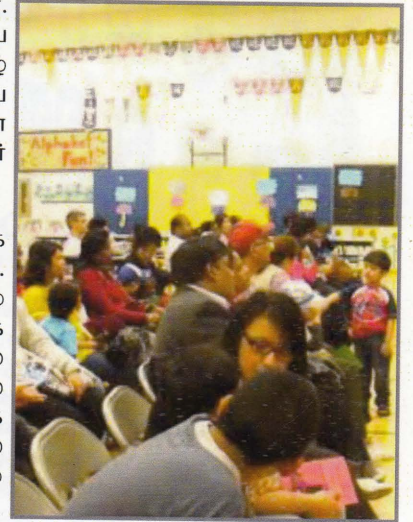

செகா சிவபாலசிங்கம்

ஆரம்பத்தில் கனடாவில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் இந்தியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து கல்வி, தொழில் வாய்ப்புக்களுக்காகக் குடியேறினர். குறிப்பாக இலங்கையில் நடைபெற்ற வன்முறைச் சம்பவங்களால் ஏற்பட்ட அனர்த்தங்களால் 1983ம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் தமிழ்மக்களின் பாரிய இடப்பெயர்வு மேற்கு நாடுகள் நோக்கி இடம் பெற்றது. ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது பெருந்தொகையான தமிழர்கள் கனடாவில் அகதிகளாகக் குடியேறினர். ஆரம்பத்தில் தமிழர்களில் அதிகமானோர் கியூபெக் மாகாணத்தில் குடியேறினர். இதற்கு சில அரசியல் பின்னணியும் உண்டு. எனவே நிரந்தர வதிவரிமை பெறுவது இங்கு இலகுவானது என்று நம்பி ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளிற்குச் சென்ற தமிழர்கள் கூட இங்குள்ள அரசியல் சலுகைகளைப் பயன்படுத்தி மீளக் கியூபெக் மாகாணத்தில் குடியேறினர். படிப்படியாக இந்தப் பரம்பல் ஒன்றாறியோ, பிரிட்டிஷ்கொலம்பியா, அல்பேற்றா போன்ற ஏனைய மாகாணங்களுக்கும் பரவி தற்போது தமிழர்களின் குடித்தொகை 3 லட்சத்திற்கு மேல் எனக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறு புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களால் சிறப்பாக கனடாவில் தமிழ்மொழிக்கல்வி எவ்வாறு பேணப்படுகிறது என்பது பற்றி நான் அறிந்தவற்றைக் கூறுவதே எனது இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

கியூபெக் மாகாணத்தில், மொன்றியல் நகரத்தில் பெருந்தொகையானோர் ஆரம்பத்தில் குடியேறிய படியால், தமிழ் ஆர்வலர்கள் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து தமிழ்ச் சங்கங்களை அமைத்தனர். முதன்முதலாக கனடாவில் கியூபெக் தமிழர் ஒன்றியம். தமிழர் ஒளி ஆகிய அமைப்புக்கள் பிள்ளைகளிற்கான தமிழ்வகுப்புக்களை ஆரம்பித்தன. தமிழ் ஆர்வலர்கள் இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இருந்து பெறப்பட்ட தமிழ்ப் பாடப் புத்தகங்களையே போதித்தனர். தனிப்பட்ட சிலரும் தமிழ் வகுப்புக்களை நடாத்தினர். ஆரம்பத்தில் இந்த வகுப்புக்கள் யாவும் தொண்டர் சேவையாகவே இடம்பெற்றது.

நிரந்தர வதிவுமைபெற்றோரின் தொகை அதிகரிக்கத் தொடங்க பெரும்பான்மைத் தமிழ்மக்கள் ஒன்றாறியோ மாகாணத்திற்கு புலம்பெயர்ந்தனர். ஏனையோர்கள் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா, அல்பேற்றா மாகாணங்களுக்கும் குடியேறினர். அதற்கு ஆங்கில மொழிக்கல்வியும் பிரதான காரணமாகும். கியூபெக் மாகாணத்தில் பிளெஞ்சு மொழி ஆட்சி மொழியாக இருந்த படியால் பெருந்தொகையான தமிழ்மக்கள் ஒன்றாறியோ மாகாணத்திற்கு இடம் பெயர்ந்ததில் ஆச்சிரியப்படுவதற்கில்லை. இந்தவகையில் தமிழர்களின் குடிசனத் தொகை ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் முதலாவதாகவும், கியூபெக் மாகாணத்தில் இரண்டாவதாகவும், மூன்றாவதாக பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா மாகாணத்திலும் அதிகமாகக் காணப்பட்டது.

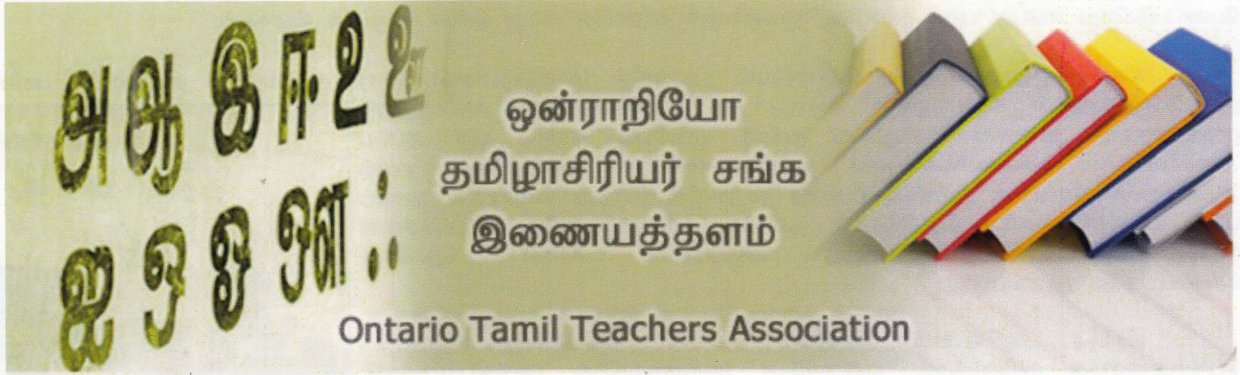

மேற்கத்திய குழலில், தாய்மொழியை இரண்டாவது மொழியாக கற்பிப்பது என்பது இலகுவான காரியமல்ல. ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் குடியேறிய முன்னாள் கல்லூரி அதிபர்கள், கல்விமாண்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள் ஆகியோரின் பெருமுயற்சியால் முறையான தமிழ்க் கல்விக்கான பாடத்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு தமிழ்ப்பிள்ளைகள் அதிகமாகப் படிக்கும் பாடசாலைகளிலும் தமிழ் போதிக்கப்பட்டது. போட்டி மனப்பான்மையாலும், வணிகரீதியான செயற்பாட்டாலும் தனிப்பட்டவர்களும், இயக்கங்களும் தனிப்பட்ட பாடத்திட்டங்களை வகுத்து தமிழ்வகுப்புக்களை நடாத்தத் தொடங்கினர். ஒன்றாறியாவில் ரொறொன்ரோ, ஸ்காபரோ, மார்க்கம், மிஸ்ஸிஸ்ஸாகா, பிறெம்ரன் போன்ற நகரங்களிலும், கியூபெக் மாகாணத்தில் மொன்றியல் நகரத்திலும் அதனைச் சார்ந்த பகுதிகளிலும் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவில் வன்சுவர், ஸ்ரே ஆகிய முக்கிய நகரங்களிலும் தமிழ்மொழி வகுப்புக்கள் அரசாங்கத்தினாலும், தமிழ்ச்சங்கங்களினாலும், வணக்கத் தலங்களினாலும். தனியார்களினாலும் நடாத்தப்பட்டுவருவது பாராட்டப்படவேண்டியதொன்றாகும்.

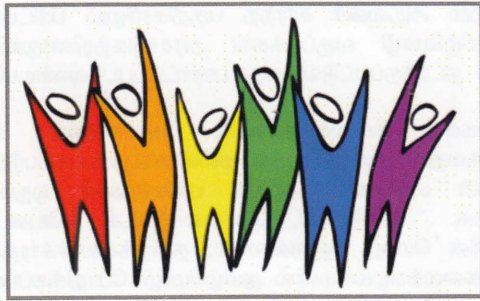
அதாவது வணக்கத்தலங்கள், கலைக்கூடங்கள், ஊடகங்கள் என்பன தமிழ்மொழியை தங்களின் நிகழ்ச்சிகளினூடாகப் போதித்து வருவதும் தமிழ்மொழிக் கல்வியை ஊக்கப்படுத்துவதாக உள்ளன. கனடா மண்ணில் வெளிவரக்கூடிய தமிழ்ப்புத்திரிகைகள் மாணவர்களுக்கான பக்கங்களை ஒதுக்கி அவர்களின், எழுத்து, வாசிப்புத் திறன்களை ஊக்கிவித்து வருகின்றன. வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பன பாடசாலைப் பிள்ளைகளிற்காக சில நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து அவர்களின் மொழி ஆற்றலையும், தமிழ்க்கலாச்சாரத்தையும் வளர்த்து வருகின்றன. மற்றும் ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் சில பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்மொழி போதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ்மொழிக்கல்வியை தொடர்வதிலும், வளர்த்தெடுப்பதிலும் சில குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான தமிழ்வகுப்புக்கள் வணிகரீதியில் செயற்படுகின்றன. பல்வேறுபட்ட பாடத்திட்டங்கள் பின்பற்றப் படுகின்றபடியாலும், அடிக்கடி தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கேற்ப பாடப்புத்தகங்கள் மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் பெற்றோருக்கும் மாணவர்களுக்கும் தமிழ் படிப்பது என்பது சமையாக உள்ளது. அத்துடன் போட்டி பொறாமை காணப்படுவதால் சில பெற்றோர்கள் தமிழ் வகுப்புக்களையே தவிர்த்துக் கொள்கின்றனர். அரசாங்கத்தால் நடாத்தப்படும் தமிழ் வகுப்புக்களுக்கு போதிய தமிழ்மாணவர்கள் சமூகமளிக்காத காரணத்தால் சில தமிழ்வகுப்புக்கள் மூடப்படும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளன. தாயகத்தில் கற்பித்த அதேமுறையை இங்கும் சில தமிழ்வகுப்புக்களில் பின்பற்றுவதால் தமிழ்மொழியைக் கற்கும் ஆர்வம் குறைகின்றது. பொதுவான ஒரு பாடத்திட்டம் இல்லாத படியால் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழை ஒரு பாடமாக எடுக்கும் மாணவர்களின் தொகை குறைவடைகின்றது. அரசாங்கபாடசாலைகளின் தமிழ்க்கல்வி போதனை முறைக்கும், தனியார் தமிழ்க்கல்வி போதனை முறைக்கும் வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. தனியாரினால் தயாரிக்கப்பட்ட பாடத்திட்டங்களிற்கான புத்தகங்கள் கூட தனிப்பட்ட காரணங்களினால் அடிக்கடி மாற்றம் அடைவதும் அதனால் தமிழ்வகுப்பு நடாத்தும் ஆசிரியர்கள் உட்பட மாணவர்களும் பெற்றோர்களும் பாதிக்கப் படுகின்றார்கள். தமிழ் வாய்ப்பாட்டு, நடனம் ஆகியவற்றிற்கான பரீட்சைகள் கூட சில வகுப்புக்களில் தமிழை ஆங்கிலத்தில் எழுதி நடாத்தப்பட்டு வருவது வருந்தத்தக்கது.

தாய்மொழிக்கல்வியைப் பற்றி ஆய்வுகள் நடாத்தியபோது பின்வரும் விடயங்கள் கண்டறியப்பட்டன. ஆரம்பக் கல்வியை தாய்மொழியில் கற்கும் குழந்தைகளின் இயல்புக்கம் ஏனையவர்களைவிடக் கூடுதலாக இருப்பதாகவும், அவர்களால் ஏனைய மொழிகளை இலகுவாகக் கற்கமுடியும் என்ற உண்மையும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. அடுத்து தாய்மொழியை தங்களது 2வது மொழியாக புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் கற்கின்ற பிள்ளைகளை ஏனைய பிள்ளைகளுடன் ஒப்பிடும்போது தாய்மொழியைக் கற்கின்ற பிள்ளைகள் மத்தியில் குற்றச்செயல்கள் மிக மிகக் குறைவாக இருப்பதாகக் கண்டறியப் பட்டுள்ளது. (தகவல்:- தனிர் 2002ம் ஆண்டு இதழ்) வன்முறை கலாச்சாரம் எமது வாசல் வரை வந்துவிட்டது. ஆகவே அதனைத் தடுப்பற்கு பண்பாட்டு வளம் மிக்க தமிழ்மொழிக்கல்வி உதவும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

தமிழ்க்கல்வியை நாம் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தக்கவைக்க வேண்டுமானால் சில நடவடிக்கைகளையும், சீர்திருத்தங்களையும், விட்டுக்கொடுப்புகளையும் செய்தாக வேண்டும். முதலில் கனடாவில் உள்ள தமிழ் பேராசிரியர்கள், முன்னாள் அதிபர்கள், தமிழ் அறிஞர்கள், மற்றும் தகமை சான்றோர் ஒன்று சேர்ந்து தமிழ்மொழிக்கல்விக்கான பொதுவான பாடத்திட்டத்தினை வகுக்க வேண்டும். கனடா முழுவதும் ஒரே பாடத்திட்டத்தினையும், புத்தகங்களையும் பயன்படுத்த வேண்டும். இலங்கை, இந்தியா, சிங்கப்பூர், மலேசியா ஆகிய நாடுகளில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் வெளிநாட்டு மாணவர்களுக்கான புலமைப் பரிசீலனை வழங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்நாடுகளுடனான தமிழ்மாணவர்களின் பரிமாற்றுத் திட்டங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். தமிழர் மரபுரிமை மாதமான ஜனவரி மாதத்தில் தமிழ்ப் பேச்சு, கட்டுரை, நாடகம், நடனம் எனப் பல்வேறு போட்டிகளையும் நடாத்தி பரிசுகள் வழங்கப்பட வேண்டும். நூற்றுக் கணக்கான ஊர்ச்சங்கங்கள் இருக்கும் கனடாவில் இவை சாத்தியமானதே. வெறும் அரசியல் நோக்கங்களிற்காக தமிழ்மொழிக் கல்வி பாதிக்கப்படாமல் உலகமொழியாக அதனைப் பார்க்கவேண்டும். எவ்வாறு சங்கத்தமிழாக இருந்து, பொங்குதமிழாக பிரவாகித்து செம்மொழியானதோ அதைப் போன்று கணினியின் பயன்பாட்டின் ஊடாக அதனை உலகத்தரத்திற்கும் அடுத்த தலைமுறைக்கும் எடுத்துச் செல்லமுடியும்.

நான் சாகமாட்டேன்

க. நவம்

எனது கரங்களில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்
அழுக்குகளை
எப்படி அகற்றுவேன்

கைகளைக் காணும்போதெல்லாம்
அருவருக்கின்றது
வயிற்றைக் குமட்டி
வாந்தி எடுக்கின்றது
எனது கைகள் சுத்தமென்று
எப்படிச் சொல்வேன்

தெரிந்துகொண்டு தொட்டதும்
தெரியாமல் கைவிட்டதும்
ஊனோடு ஒட்டியிருந்து
உயிரை எடுக்கிறது!
நாத்தமெடுக்கும் ஊத்தைகளையும்
கையோடொட்டிய காவி கறைகளையும்
எப்படிக் கழுவியெடுப்பேன்

கைதடவிக் காதல் செய்தவளும்
கைலாகுக் குசலம் சொன்னவனும்
நட்பென்றுவந்து நஞ்சுபூசிச் சென்றவனும்
நாசமாக்கிய என் கைகளை
எப்படிக் கழுவியெடுப்பேன்

சூழலை மாசுபடுத்தி
சுவையுணவை ஊறுபடுத்தி
கறைபடிந்த கைகளின்
காவியாய்த் திரிகிறேன்
காற்சட்டை பூட்டிய
கால்நடையாய் அலைகிறேன்

ஓ..... கனவான்களே
உங்களில் எவராவது
சுத்தமான கை
வைத்திருந்தால்,
என்னைக் கல்லெறிந்து
கொல்லுங்கள்

அக்கினிக் குஞ்சு

த.கலாமணி

ஊரில் பரபரப்புத் தெரிந்தது.

ஊரிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தமது பொறுப்புக்களைத் தாமே வகுத்துக் கொண்டு சகல ஆயத்தங்களிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். ஊரிலுள்ள சகல தெருவோரங்களிலுமுள்ள புல்பூண்டுகளைச் செதுக்கி செப்பஞ் செய்து, வீதியின் இருமருங்கிலும் மாவிலை தோரணங்களால் அலங்கரித்து... ஊரே விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது.

ஆலய பரிபாலன சபையினர் பெருமிதத்தில் மிதந்தனர் தமது பெருமுயற்சியின் பயனாகவே இந்த அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது எனப் பறை சாற்றும் வகையில், இந்த ஒரு கிழமையிலேயே இரு பொதுக்கூட்டங்களை நடத்தி, தமது திட்டத்தின் பிரகாரம் செய்யப்படவுள்ள ஏற்பாடுகளையும் பிரகடனப்படுத்தி இருந்தனர்.

ஆலய பரிபாலன சபைத்தலைவர் சைவசமாஜத்திற்கு அடிக்கடி சென்று வந்திருந்தார். சைவசமாஜத்தினர் திட்டவாட்டமாக ஏதனையும் தெரிவிக்கா திருந்தனர். அடிகளார் ஒரு நாள் மாத்திரமே சமாஜத்தில் தங்கவுள்ளதால், நெருக்கடியான நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு மத்தியில், விண்ணப்பித்திருந்த எல்லா ஆலயங்களுக்கும் அடிகளார் சென்று வருதல் சாத்தியமாகுமா என்ற ஐயப்பாட்டையும் அவர்கள் எழுப்பியிருந்தனர். ஆனாலும் ஆலய பரிபாலன சபைத்தலைவர் தொடர்ந்து சமாஜத்திற்கு அடிக்கடி சென்று கொடுத்த நச்சரிப்பைச் சமாளிக்கும் வகையில், அப்படி நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ளடங்குவதாயின் 'அங்கு வர அஞ்சு அல்லது அஞ்சரை மணியாகிவிடும். அதேவேளை ஆறு மணிக்குள் அடிகளார் சமாஜத்திற்கு திரும்பி விடவும் வேண்டும்' என்ற முன் நிபந்தனைகளையும் விதித்திருந்தனர்.

ஆலய பரிபாலன சபையினர்க்கு ஒரு துருப்புச்சீட்டு கிடைத்துவிட்டது.

அதனைத் தமக்கு சாதகமாக்கி, சரியாக ஐந்து மணிக்கு தமது ஆலயத்திற்கு அடிகளார் வருகை தருவார் என்று நேரமும் குறித்து, அடிகளாரின் படத்துடன் பெரிய சுவரொட்டிகளும் அச்சடித்து, அப்பிரதேசத்தின் மூலை முடுக்குகளெல்லாம் ஒட்டவும் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

சின்னராஜன் மட்டும் இவை எவை பற்றியும் அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாமல் இருந்தான். ஏனெனில், அடிகளார் தமது ஊர் ஆலயத்திற்கும் வருகை தருவார் என்பதான செய்தி அவனுக்குத் தான் முதலில் கிடைத்திருந்தது. அடிகளார் தன் கைப்படவே கடிதம் எழுதி இவனுக்கு அனுப்பியிருந்தார்.

முன்று மாதங்களுக்கு முன்பு பத்திரிகைச் செய்தியொன்றில் சைவசமாஜத்திற்கான அடிகளாரின் வருகை பற்றிய செய்தியொன்றைப் படிக்க நோந்த போது, தமது ஊர் ஆலயத்திற்கும் அடிகளார் வருகை தர வேண்டும் எனவிண்ணப்பித்து அப்போதே கடிதமொன்றை அடிகளாருக்கு சின்னராஜன் அனுப்பியிருந்தான்.

அடிகளாரைப் பற்றி முன்பே பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் படிக்கக் கிடைத்த தகவல்களும் இந்திய வானொலிகளில் சில பட்டிமன்றங்களில் தலைமை வகித்து அடிகளார் வழங்கிய தீர்ப்புக்களும் அடிகளார் மீது அளவற்ற ஒரு பற்றுதலை சின்னராஜனிடத்து ஏற்படுத்தியிருந்தன. இப்படியான அடிகளார் பலர் இந்த நாட்டில் உருவாகி, சமயத்தின் பேரால் விதைக்கப்படும் மூடநம்பிக்கைகளையும் பழமை வாதச் சிந்தனைகளையும் தகர்க்க வேண்டுமென சின்னராஜன் விரும்பியிருந்தான்.

தனக்குச் சமய நடைமுறைகளில் அதிக நம்பிக்கை இல்லை என்றும், சமயத்தின் பெயரால் நிலவுகின்ற சில நடைமுறைகளை நிறுத்தி ஊர்மக்களை நெறிப்படுத்த அடிகளாரின் வருகை அவசியமானது என்றும் திறந்த மனத்தோடு சின்னராஜன் எழுதிய கடிதம் அடிகளாருக்குப் பிடித்துப்போய்விட்டது. தான் கடிதம் எழுதியமை பற்றி எவருக்கும் தெரிய வேண்டாம் என்று சின்னராஜன் கேட்டுக் கொண்டதற் கிணங்க அடிகளாரும் இது பற்றி எவருக்கும் அறிவிக்காதிருந்தார். ஆனால் அந்த ஆலய வரலாறு பற்றியும் இன்று நடைமுறையிலிருக்கும் முரண்பாடான நடவடிக்கைகள் பற்றியும் எழுதி அனுப்புமாறும் சின்னராஜனிடம் கேட்டு எழுதியிருந்தார். சின்னராஜன் சுருக்கமாக அவற்றை எழுதி அனுப்பியிருந்தான்.

சிவலைக்கிழவன் இன்று கோவிலுக்குப் புறப்படும் போது சூரியன் உச்சிக்கு வந்து விட்டான்.

முழங்காலுக்கு மேல் நிற்கக் கட்டிய துண்டுச் சால்வையும் ஒரு கையில் செம்பும் மறுகையில் பூக்கூடையுமாக சிவலைக்கிழவன் கிளம்பி விட்டாரென்றால் நேரம் பத்து மணி என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு காலமிருந்தது. ஆனால் இன்றோ, முதுமையின் தளர்ச்சி அன்றாட வேலைகளையே ஆறுப்போடச் செய்தது. என்றாலும் சிவலைக்கிழவன் தனது நாளாந்த கடமைகளிலிருந்து தவறியதே இல்லை.

சிவலைக்கிழவனை எல்லோரும் 'அப்பு' என்று தான் அழைத்தனர். சிவலைக் கிழவன் 'சைவம்' ஆக இருப்பதும் உண்மையான ஆசார சீலராக விளங்குவதும் தான் அவர் மீது எல்லோரையும் மதிப்புக் கொள்ளச் செய்தன.

அண்ணமார் ஆலயமாக இருந்த இவ் ஆலயத்தில் ஞான கணபதியை பிரதிட்டை செய்து கும்பாபிஷேகம் முடித்து அலங்கார உற்சவ விழாக்களை நடத்திய போது பத்துப்பூசைகளுக்குமுரிய சங்கற்பகாரராக சிவலை அப்புவைத் தான் பரிபாலனசபை ஏகமனதாகத் தீர்மானித்தது. நீண்ட காலமாக சிவலை அப்பு தான் சங்கற்பகாரர். ஆனால் நாளடைவில் இந்த நடைமுறை மாற்றம் கண்டது.

ஒவ்வொரு திருவிழாகாரரும் தங்கள் தங்கள் திருவிழாவைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் சங்கற்பம் செய்ய வேண்டுமென கூடித் தீர்மானித்தனர். தங்கள் திருவிழாக்காரருள்ளும் முறைவைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு வருடமும் சங்கற்பகாரரை மாற்றிக் கொண்டனர். யார் சங்கற்பகாரராக நிற்பது என்பதில் தங்களுக்குள் பிணக்குப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

சிவலை அப்பு எதனாலும் பாதிப்புக்குள்ளாகாமலிருந்தார். தானுண்டு தன் தொழிலுண்டு என்றிருந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் நித்தமும் கோயிலுக்குச் சென்று ஞானகணபதியைத் தன் மன, மொழி, மெய்யால் துதித்தும் வந்தார்.

சிவலை அப்பு எந்தப்புறச்சூழலாலும் பாதிக்கப்படாமலிருந்தாலும் கூட சின்னராஜனின் நினைப்பு மட்டும் அவரை இடையிடையே நெருடிக் கொண்டிருக்கும். பிறந்த வீட்டுக்குள்ளேயே தாயைத்தின்று விட்டு நின்ற சின்னராஜனை சிவலை அப்புவும் மனைவியும் தான் வளர்த்து ஆளாக்கினர். பேரக்குழந்தையின் கல்யாணம் காட்சியைக் காணாமலே தன் மனைவியும் போய்ச் சேர்ந்து விட்டது சிவலை அப்புவுக்கு கவலையைத் தந்தாலும் சின்னராஜனை எந்தக் குறையுமின்றித் தான் பார்த்து வந்தார்.

சின்னராஜன் பாடசாலைக்கல்வியை முடித்துக் கொண்டு பரீட்சைகளிலும் நல்ல சித்திபெற்று உத்தியோகங்களுக்கு விண்ணப்பித்து விட்டு, எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான். சமையல் பழகி வேளாவேளைக்கு அப்புவுக்கும் தனக்குமென சமையல் செய்து கொண்டிருந்தான்.

சிவலை அப்பு இன்று கோயிலுக்கு புறப்படும் போது கரப்புக்கூட்டினால் முடிவைக்கப்பட்டிருந்த சமையற் பாத்திரங்களை திறந்து பார்த்திருந்தார். பிட்டு அவித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. சின்னராஜன் சாப்பிடாமல் எங்கோ போயிருந்தான். இன்று வெள்ளிக்கிழமை. வெள்ளிக்கிழமைகளில் கோயிலின் பின் வீதியில் மூலஸ்தானத்திற்கு நேராக அமர்ந்திருந்து நீண்ட நேரமாக மௌனப்பிரார்த்தனை செய்து வீட்டுக்குத் திரும்பிய பின் தான் சிவலை அப்பு காலை உணவை உட்கொள்வது வழக்கம்.

சிவலை அப்பு கோயிலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த போது வாய் கந்தரனுபுதியை முணுமுணுத்ததெனினும் தன் பேரன் இன்னும் சாப்பிடவில்லை என்ற எண்ணம் எழுந்து நெஞ்சை வருடியது.

இழுபறிப்படும் மனதை இழுத்து வந்த ஒருமுகப்படுத்தும் நோக்கில், 'ஆடும் பரிவேலணி சேவலென...' என்று சற்று வெளியே கேட்கும்படியே சிவலை அப்பு சொல்லத் தொடங்கினார்.

வழியில் எதிர்பட்ட ஒரு சிலர் 'அப்பு' என்று அழைத்து மரியாதையாக ஒதுங்கிப் போகும் போது, தலையை நிமிர்த்தித் தனது பார்வையினாலேயே அவர்கள் காட்டும் மரியாதையை அப்பு ஏற்றுக்கொண்டார்.

கோயிலை நெருங்கும்போது, ஆலய வெளிச்சுற்றுப்பிரகாரத்தை துப்புரவு செய்து கொண்டு சின்னராஜனும் அவனோடொத்த இளைஞர்களும் காணப்பட்டனர்.

சிவலை அப்புவுக்கு மனம் நிறைந்தது. தனது பேரன் இன்றைய தினம் ஆலயத்திருப்பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதைப் பார்த்து மகிழ்ந்தார். இந்த மகிழ்வோடு இன்றைக்கான நினைத்து மனம் கசிந்து, உட்பிரகாரத்தின் பின்புறத்திற்குச் சென்று மூலஸ்தானத்திற்கு நேராக அமர்ந்து ஞானவிநாயகனைத் தியானிக்கத் தொடங்கினார்.

எடுத்த எடுப்பிலேயே பஜனை களைகட்டத் தொடங்கிவிட்டது.

“ஞானவிநாயகா வரம் தருவாய் - பெரும்
பாணவயிற்றுடனே ஞாலம் வலம் வந்த”

பல்லவியை சங்கதிகள் வைத்து சங்கீத பூஷணம் பாடிக் கொண்டிருந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து அவரோடு கூடியிருந்த அடியார்கள் பாடினர்.

ஓர் அடியை உச்சஸ்தாயியில் சங்கீதபூஷணம் பாடும்போது, ஏனைய அடியார்கள் அதே அடியைக் கீழ்ஸ்தாயியில் பாடிக் கொண்டிருந்தனர். மொத்தத்தில் பல்லவி எடுப்பு கச்சிதமாகவே அமைந்திருந்தது.

மணியகாரன் தூணோரமாக நின்று கொண்டு பஜனையைக் கேட்டுத் தலை ஆட்டிக் கொண்டிருந்தார். இடுப்பில் கட்டியிருந்த 'பெல்ற்'இல் சாவிக் கொத்து தொங்க விடப்பட்டிருந்தது. இடையிடையே அலுவல்களைக் கவனிக்கப் போய் வருபவர் போல குறுக்கும் நெடுக்கும் நடைபயின்றும் கொண்டும் இருந்தார்.

தலைவர் உட்பட ஆலய பரிபாலனசபை நிர்வாகஸ்தர்கள் எல்லோரும் பட்டு வேட்டி உடுத்து, கழுத்தில் தொங்கும் சங்கிலி மின்னொளியில் ஜொலிக்க, அடிகளாரின் பார்வை படும்படியாக ஒன்றாக அமர்ந்திருந்து பஜனை ஒதிக்கொண்டிருந்தனர்.

சங்கீதபூஷணம் சங்கதிகள் வைத்து வரிக்கு வரி அலங்காரம் செய்யும் வேளைகளில் பரிபாலசபைத் தலைவர் தலையை ஆட்டிப் புன்னகைத்தவாறே அப்புன்னகையை பவ்வியமாக அடிகளாருடனும் பரிமாறிக்கொண்டிருந்தார்.

அடிகளார் எல்லோரையும் நோட்டம் விட்டுக் கொண்டே இருந்தார். அன்றைய பஜனை நிகழ்ச்சிகளிலும் நடைமுறைகளிலும் ஏதோ ஒரு செயற்கைத்தன்மை கலந்திருப்பதை அவர் உணர்ந்து கொண்டார். பின்னால் உள்ள வரிசையில் குழந்தைகளோடு ஒன்றாக அமர்ந்திருந்த ஒரு கிழவரை பரிபாலசபைத்தலைவர் அழைத்து வந்து முன்வரிசையில் அமர்த்தியதையும் அடிகளார் கவனிக்கத் தவறவில்லை.

அடிகளாரை ஆலயத்திற்கு அழைத்து வந்திருந்த சைவசமாஜத்தினர் ஓட்டிக்கொள்ளாமல் தூரவிலகி இருப்பதாகவே அடிகளார் உணர்ந்தார். இந்த ஆலயத்திற்கும் தான் சென்று வர வேண்டும் என்ற தனது விருப்பத்தை தெரிவித்தபோது நெருக்கடியான நிகழ்ச்சி நிரலின் மத்தியில் இந்த ஆலயத்தை தவிர்த்துக்கொள்ளலாம்தானே என்றும் கேட்டிருந்தனர்.

அடிகளாருக்கு எல்லாம் விளங்கியது. இந்த ஆலயத்திற்கு வருவதற்கு முன்னர் சென்றிருந்த ஆலயத்தில் நிகழ்ச்சிகளை வேண்டுமென்றே சைவசமாஜத்தினர் இழுத்தடிப்பதுபோலவும் அடிகளாருக்கு தோன்றியது. அங்கு நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நிறைவேற எட்டரை மணியாகியதும், சமாஜத்துக்கு திரும்பி சென்று அடிகளார் களைபாற வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினர். ஆனால் அடிகளார் தான் இந்த ஞானவிநாயகர் ஆலயத்திற்கு எப்படியும் சென்று வரவேண்டும் என்று விடாப்பிடியாக நின்றார்.

இந்த ஆலயத்திற்கு அடிகளாரும் சைவசமாஜத்தினரும் வந்து சேர இரவு ஒன்பது மணியாகிவிட்டது. மாலை ஐந்து மணியிலிருந்து எல்லோரும் காத்திருப்பதாக பரிபாலசபைத்தலைவர் சொன்னார்.

அடிகளார் நன்றாக களைத்து விட்டார் என்றும் பத்து நிமிடங்களுக்கு மேல் இங்கு தங்க முடியாது என்றும் சைவசமாஜத்தினர் முந்திக் கொண்டு கூறியபோது, அதனை மறுத்து, ஒரு மணித்தியாலம் வரை தன்னால் அங்கு நிற்க முடியும் என்பதையும் அடிகளார் குறிப்பிட்டார்.

முலஸ்தானத்தில் அர்ச்சகர் பஞ்சாராத்தி காட்டியதைத் தொடர்ந்து பஜனை ஆரம்பமாகியது. பக்கவாத்தியக்காரர் சகிதம் இவ்வூரின் கலாபூஷணமும் அவரின் கோஷ்டியினரும் பஜனையை ஆரம்பித்தனர்.

சற்றுத் தூரத்தில் இருந்த சைவசமாஜத்தினரையும் அடிகளார் இடையிடையே அவதானித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர்கள் இருப்புக் கொள்ளாமல் தவித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அவர் உள்ளூர நகைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

அடிகளார் ஆலய மண்டபத்தில் பிரவேசித்த சமயம் சிறிய சால்வைகளை வேட்டிகளாக மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு அங்கு கூடியிருந்த குழந்தைகளின் கூட்டத்தை இப்போது முன்னால் காணவில்லை. தன் பார்வையைப் பக்கமாகச் செலுத்தியபோது தான் தூரத்தில் பின் வரிசையில் அவர்கள் இருத்தப்பட்டிருப்பதையும் அடிகளார் அவதானித்தார்.

சிவலை அப்புவின உள்ளத்தில் முழாத்தீ கனன்று கொண்டிருந்தது. வழமையாக தன்னுடன் வெள்ளிக் கிழமைகளில் கூட்டுப்பிரார்த்தனையில் கலந்து கொள்கின்ற அந்தப் பிஞ்சுகள் இன்றைய விசேட தினத்திற்கான வெளியாரின் வருகையினால் பின் தள்ளப்பட்டு பின் வரிசையில் அமர்த்தப்பட்டிருப்பது அப்புவுக்கு நிறைந்த வேதனையைத் தந்தது. அந்தப் பிஞ்சுகளின் உள்ளம் உடைந்து விடுமோ என்று கலங்கவும் செய்தார். அவர்களோடு கூட பின்வரிசையில் இருந்த தன்னை மாத்திரம் முன்வரிசைக்கு பரிபாலசபையினர் அழைத்து வந்திருப்பதும் கூட தன்னை ஒரு காட்சிப்பொருளாகக் காட்டத்தான் என்பதையும் சிவலை அப்பு உணராமல் இல்லை.

அரைமணித்தியாலத்திலேயே திருப்புகழ் உடன் பஜனை நிறைவேறி விட பரிபாலசபைத்தலைவர் அடிகளாரை அறிமுகம் செய்து உரையாற்றினார். தங்களின் பெரும் முயற்சியின் பயனாய் அடிகளார் இந்த ஆலயத்திற்கு வந்தது பெரும்பேறு எனக்கூறி அதற்கு ஒப்புதல் தந்த சைவசமாஜத்தினர் மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவர்கள் எனவும் புகழ்ந்தார்.

பத்துநிமிடம் தலைவர் உரையில் கழிந்து விட அதனைத் தொடர்ந்து அடிகளார் உரையாற்றத் தொடங்கினார். நிறைந்த கூட்டத்தின் மத்தியில் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்த போதிலும் அடிகளாரின் உள்ளத்தில் சின்னராஜன் எப்படி இருப்பான் என்ற வினாவே உறுத்திக் கொண்டிருந்தது.

உலகில் துரித மாற்றம் எவ்வாறு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என விஞ்ஞான பூர்வமான ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக்காட்டி இன்றைய நடைமுறை வாழ்வில் சமய அனுட்டானங்களும் கூட மாற்றம் அடைய வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி புதிய பார்வையுடன் அடிகளார் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

சைவசமাজத்தினருக்கு மாத்திரமன்றி ஆலய பரிபாலனசபையினருக்கும் அடிகளாரின் உரை புரட்சிகரமானதாகப்பட்டது. அடிகளாரின் உரையால் கவரப்பட்ட பொது மக்கள் அடிக்கடி கரகோஷம் செய்து அக்கருத்துக்களை வரவேற்றனர்.

அடிகளாருக்கு இன்றைய நடைமுறைகளைப் பார்த்து ஆலய பரிபாலசபையினர் மீது வெறுப்பே வரவில்லை. அவர்களின் ஒவ்வாத நடவடிக்கைகளுக்கும் போலிநடைமுறைகளுக்கும் அடிப்படைக்காரணமாக இன்றும் சமூக அமைப்பு இருக்கின்றது என்பதையே விளங்கிக் கொண்டார். சைவசமஜத்தினரின் சிந்தனைகளில் மாற்றம் ஏதும் ஏற்படாமல் பத்தாம்பசலிக் கூட்டத்தினராக அவர்கள் இன்றும் இருப்பதையிட்டு அதிசயித்தார்.

எவரும் எதிர்பார்க்காத செய்தியை அடிகளார் தனது உரையின் இறுதியில் தெரிவித்தார். இன்றைய இளைஞ தலைமுறையினர் சமூக நடைமுறைகளை நன்கு விளங்கிக் கொண்டுள்ள ஆஸ்திகர்கள் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறி, சின்னராஜன் என்ற இளைஞனின் வேண்டுகோளின் பேரிலேயே இந்த ஆலயத்துக்கு வருகை தந்ததாகவும் குறிப்பிட்டு, சின்னராஜன் போன்ற இளைஞர்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு ஆலய பரிபாலனத்தை செவ்வனே செய்ய முத்ததலைமுறையினர் முன்வரவேண்டும் எனவும் கேட்டுக் கொண்டார். சின்னராஜனை ஒருமுறை பார்க்கவேண்டும் என்ற விருப்பத்தையும் அடிகளார் உரையில் தெரிவித்தார்.

நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் முடிந்து எல்லோரும் மெல்லமெல்ல கலைந்த கொண்டிருந்தனர் பின்வரிசைக் குழந்தைகள் எல்லோரும் தூங்கிப்போய் விட்டனர். சிவலை அப்பு ஒவ்வொருவராக எழுப்பிக் கொண்டிருந்தார் ஒரு குழந்தையை எழுப்பியபோது 'ஞான விநாயகா வரம் தருவாய்' என முணகிக்கொண்டிருந்தான். அப்புவின் உள்ளம் வெந்து கொண்டிருந்தது.

அடிகளார் காரில் ஏறப்போகும்போது, இன்னும்சில இளைஞர்களோடு அங்கு வந்த சின்னராஜன் அடிகளாருக்கு தன்னை அறிமுகம் செய்து கைகூப்பினான். அவனது பார்வையின் தீட்சண்யம் அடிகளாருக்கு பாரதியின் அக்கினிக்குஞ்சை நினைவுட்டியது. இச்சமுதாய அமைப்புக்காடு இந்த அக்கினிக்குஞ்சுகளின் தீயில் வெந்து தணியும் என்ற நம்பிக்கை பிறந்தது

DREAMS

What is a dream?

A dream is a series of thoughts, sensations and images in someone's mind while they are sleeping. It can also be a story created by their sub conscience expressing what they feel. Believe it or not, everybody dreams, every night. You probably won't remember unless you are woken up during a stage of sleep called REM (Rapid Eye Movement) sleep. Most dreams occur during this time. During this stage of sleep, you won't be able to remember anything because you would be in a deep sleep.

Dreams aren't just random thoughts you get while sleeping, they definitely have a meaning. Think about it, you've thought a lot to yourself today, haven't you? Your brain gathers your thoughts over the day, and while you're sleeping your sub conscious self mixes all of your thoughts and feelings from your brain and creates a confusing story that you probably won't even understand! Then, it is revealed to you during your REM stage of sleep.

So, that is a dream

By: Tharmeeega Manimaran

Best Compliments From

Your Family Physician

Betty L.S. Choi-Fung B.Sc., M.D., C.C.F.P.

208 - 1262 Don Mills Rd., North York, ON. M3B-W76

Tel: 416-429-4110

Fax: 416-429-1564

www.mydoctor.ca/drbettychoi-fung

Teenage Behaviour

Andrea Gladstone

Teen years are one of the most difficult stages in our life that every human being deals with. It is a period of confusion where they don't know where they belong. Teens begin to experiment with new things and they tend to behave differently accordingly to social environments. This behaviour is very much influenced by peer groups. They influence the way we speak, how we behave, our habits, our priorities, our relationships, and our lifestyles. A teenager's behaviour that is influenced by peer groups can have negative effects in terms of peer and sexual pressure as well as positive behavioural change.

If a teen falls with a less desirable core of friends, it is pretty obvious that the teenager will have to overcome peer pressure that is put upon them. At this point in life, teens depend on moral reasoning. This is a situation where their opinions of themselves come from what their friends think. This unwanted behaviour can result in change in the way a teen behaves since they get an image of themselves from their friends. Foul language, drinking, drugs, and criminal activities are things that they do to conform to others that they are worthy enough to be part of their group of friends. Needless to say, they try to be someone that they're not and behave like everyone else. This teen behaviour goes against the morals that a parent drills into a teen. In addition, friends influence and oppress you into sexual activities.

Sexual pressure follows and torments a teen to go against their own moral code. This pressure can either be in direct or indirect forms. In many cases, friends put direct pressure. However, teens even lie about their sexual life as it improves involvement in their peer groups. Though friends influence a teenager's behaviour negatively, there are friends who can influence you for the better.

Being surrounded by a group of friends with positive aims and the urge to succeed is a definite asset to positive behavioural change. Friends can encourage them and give them the push they need to fulfill academic and sports-related goals. This allows everyone to be more successful as there is always a friendly competition. When teenagers are always surrounded by a desirable core of friends, it lessens their opportunities to head toward the wrong direction in life as good friends provide feedback. This helps them avoid small mistakes that can lead to bigger ones later on in life.

How do your friends influence you? Remember to choose your friends wisely. Making correct decisions now, will set you up well for adulthood.

Canada's Wonderland

Mamathy Sarvesan

I am at Canada's Wonderland and the time is 10:15am. I see roller coasters spinning, turning and twirling, but I'm not happy at the moment because I get motion sickness just looking at things that move really fast and I'm afraid of roller coasters. What if the cart gets stuck and it's upside down? What if the cart slides off the track? As you can see, there are a lot of things to worry about.

I'm at Wonderland with my parents and sister. My sister has never ridden a rollercoaster, but that doesn't mean she's scared like me. Tarah, my sister, is only eight years old and she's totally fearless. Anyway, my family is in front of an enormous ride that has plenty of loop-the-loops. My dad wanted Tarah and I to ride it, but I firmly said no. To convince me, my dad tried coaxing, giving a speech and acting out a skit but my answer was still no. Finally, I gave in when my dad offered me five dollars if I went on the rollercoaster and enjoyed it. Two seconds later, I was on the roller with my seatbelt on, along with Tarah who is sitting beside me. She had a grumpy look on her face, probably because SHE didn't get five dollars.

The rollercoaster's starting. Here we go! That rollercoaster was amazing! It had a lot of turns, loops and spins! When Tarah and I got off the ride, I noticed something was missing. Our parents were gone! Suddenly, I got really nervous and felt like my heart skipped a beat. I started to look around and think how we were going to find our parents or how they were going to find us. Tarah immediately started crying when our parents weren't waiting for us when we left the ride. Huh. I guess she isn't completely brave after all. While Tarah crying, she put her hands on her face and I noticed a band on her wrist. Now I know how we can meet our parents! As we arrived to Canada's Wonderland, our mom made us get wristbands with her cell phone number on it. They were babyish, but they turned out to be useful.

I grabbed Tarah's hand and ran to the guy at the booth for lost children. He was sleeping and had a teddy bear in one hand. I decided to wake him up with my siren. I have no idea why I carry that thing around. I squeezed the horn and the guy woke up in milliseconds. I quietly told him to call the number on our wristbands. I couldn't tell him we got lost, it was kind of embarrassing. Plus, even I didn't know how we got lost. Fortunately, the guy didn't ask any questions. He just simply called my mom and handed the phone to me. I told my mom to come to the lost children booth right away to pick us up.

My mom came three minutes later with my dad. They hugged us for a long time. After the group hug, we went on several more rides. We stayed at Canada's Wonderland for hours and we had a great time! We finally left around 10pm. This is a time I would never forget because I got over my fear of roller coasters.

Dr. Iru Vijayanathan

DENTAL SURGEON

416-609-2022

- அவசரகால பல் வைத்திய சேவைகள்
- பல் அடைத்தல் (White filling / Silver filling)
- பல் பிடுங்குதல், ஞானப்பல் பிடுங்குதல்
- பல் கட்டுதல், நிரந்தர பல் கட்டுதல்
- பல்வேர் அடைத்தல் (Root Canal) மூலம் பல் பிடுங்மாமல் பாதுகாத்தல்
- முரசு கரைதல், முரசிலிருந்து இரத்தம் வடிதல், வாய்துர்நாற்றம் ஆகிய முரசு வியாதிகளுக்கான சிகிச்சை
- சிறுவர்களுக்கான பற்சிகிச்சைகள்

Dr. Iru Vijayanathan, BDS, FAGD

இரு இடங்களில் சேவைகள்

3150 Eglinton Ave. East, Unit #5, Scarborough ON.

Tel: 416.264.3232

(1 Block West of Markham, Near Optimart)

3351 Markham Rd, Unit #129, Scarborough ON.

Tel: 416.609.2022

(Markham & Steeles)

சங்க காலத் திருமண வழக்கு

- பவானி தர்மகுலசிங்கம் -

இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி என்பர். அந்தந்தக் கால மக்களின் வாழ்க்கை நிலைகள், நம்பிக்கைகள், அதன் அடிப்படையில் அவர்களின் நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் ஒன்றுகூட மறைக்காமல் எடுத்துக் காட்டுவது இலக்கியமாகும். இந்த வகையில் தொல்காப்பியரும் சங்க காலத்தில் மக்களிடையே நிலவி வந்த வாழ்க்கை நெறிகளையும், பேச்சு வழக்கினையும், அக் காலப் புலவர்களின் செய்யுள்களையும் ஆராய்ந்து அதன் பேறாகத் தொல்காப்பியம் என்னும் நூலினை யாத்து, அதன் பொருளதிகாரத்தில், வீரம் சார்ந்த விடயங்களைப் புறத்திணையிலும், காதல் விவகாரங்களை அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல் என்னும் தலைப்புக்களிலும், விளக்கி, அவ்வப்போது நடைபெற்று வந்த திருமண நடைமுறைகளையும் தெளிவாக எதுவித மறைப்பமின்றி வரலாற்று ரீதியான உண்மைகளாக உள்ளபடி படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்

சங்க காலத்தில் திருமண முறைகள் இரு வழிகளில் நிறைவேறி வந்தன. அவையாவன களவியல் மற்றும் கற்பியல் என்பனவாகும். தொடக்க காலத்தில் களவொழுக்கம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு அதிலிருந்து தோற்றம் பெற்றதே கற்பியல் ஆகுமென வரலாறு பகர்கிறது.

களவியல் என்னும் களவொழுக்கமானது, தாம் முற் பிறப்பிற் செய்த ஊழ் வினையின் பயனாக, ஏதோவொரு வகையிற் சந்தித்துக் கொள்ளும் ஒத்த இயல்புள்ள தலைமகன், தலைமகள் இருவரும் தமக்குள் காதல் வசப்பட்டுப் பெற்றோர், உற்றோர் அறியாவண்ணம் மறைவாக ஒருவரையொருவர் சந்தித்துக் காதலின்பம் நுகர்தலாகும். சில சமயங்களில் 'யாக்கடம்' என்னும் வன்புணர்வும் நடத்தலுண்டு.

“பெருமையும் உரனும் ஆடுஉமேன”

எனத் தொல்காப்பியர் உரைத்த வாக்கியத்திற்கமையக் குற்றச் செயல்கள் எதுவும் புரியாது பழிபாதகங்களைக் கண்டு அஞ்சும், கல்வித் தகைமையுடைய அறிவாளனாக விளங்கும் தலைமகனையே தலைமகள் விரும்பி அவன்பால் ஈர்க்கப்பட்டுப் பெரிதும் காதல் கொள்கிறாள். இதனையே வள்ளுவரும்

‘கல்வி அச்சம் காக்கும் கருவி’ என்கிறார்.

“அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல்
நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய என்ப”

எனத் தலைமகளுக்கு இலக்கணம் கூறும் தொல்காப்பியர் தனக்கே உரித்தான அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னும் நால்வகைப் பண்புகளின் நிமித்தம் காதலன் தன்னைத் தவறான நோக்கில் நெருங்கி வந்தபோதிலும், இயற்கைப் புணர்ச்சியைத் தவிர்த்து வரும் தலைவி, நாளடைவில் அவனை எவ்வாறாயினும் அடைந்துவிட வேண்டுமெனும் வேட்கையால் உணவை வெறுத்தல், தூக்கமின்மை, உடல்மெலிதல் போன்ற துயரங்களினாற் பாதிப்படைகிறாள்.

இவ்வாறு அவள் துன்புற்றிருக்குங் காலை காதலியைச் சந்திக்க வருகின்ற காளை, காட்டுவழிப் பாதையெனக் கருதியோ, காவல் மிகுதியெனக் கலங்கிச் சோர்ந்தோ, கொடிய விலங்குகளினால் இடர் வருமென்று அஞ்சியோ சந்திக்கும் வாய்ப்பை ஒருபோதும் தவிர்ப்பதில்லை.

தலைவியைத் தன் கருத்திற்கு இணங்க வைப்பதற்காகத் தலைவனும் பல நம்பிக்கையூட்டும் வார்த்தைகளைக் கூறி ஈற்றில் இருவரும் இணைந்துபடும் வேளைகளில் தலைவி கருவுறும் சந்தர்ப்பங்களும் உருவாகின்றன. இந்நிலையிற் சில ஆண்கள் தமது மனைவியரைத் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைகளின் நிமித்தம் பிரிந்துசென்று விடுவதுமுண்டு. அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் காதலன் தன் காதலியிடம் தான் பிரிந்து செல்வதற்கான காரணத்தைப் பல வழிகளிலும் பக்குவமாக எடுத்துரைப்பதுடன், தன்னால் அவளை நீண்ட காலம் பிரிந்திருத்தல் ஆற்றாது, ஆதலின் விரைந்து திரும்புவேன் எனவும் குளுரைத்துச் செல்வான். ஆயினும் இவ்வாறு பிரிந்து சென்றவன் சில சமயங்களில் எதிர் பாராதவாறு பரத்தையர் வசம் வீழ்ந்து விடுவதுமுண்டு. இதனைக் கேள்வியுறும் ‘கிழத்தி’ என்னும் தலைவியானவள் அவன் மீது கோபமும் அவ நம்பிக்கையும் கொண்டு அவனது கொடுமை நிறைந்த ஒழுக்கத்தைத் தன் தோழிக்கு உரைத்துத் துயரத்தில் மூழ்குவாள்.

இத்தர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு ஆளாகும் இப்பெண்கள் சமூகத்தில் மதிப்புக் குறைந்தவர்களாக மற்றவர்களாற் புறக்கணிக்கப்படுவர். வாழ்வியலில் இவ்வாறான ஒழுக்கக் கேடுகள் பல்வேறு வடிவங்களில் ஏற்படும் வாய்ப்புக்கள் இக் களவொழுக்கத்தின் மூலம் வருதல் கண்ட பெரியோர்கள், இவற்றைப் போக்கும் பொருட்டு நெறிப்படுத்தியமையே கற்பியல் ஒழுக்கமாகும்.

பெரும்பாலும் நாகரிக, கல்வி, வணிக, விவசாய மேம்பாடுகளைக் கொண்ட மருதநில மக்களிடையேதான், தமது தேவைகளின் பொருட்டு விட்டுப்பிரியும் செயலானது மேலோங்கி வந்தது. போரின் நிமித்தம் தம் மனைவியரை நீங்கிச் செல்லும் நிகழ்ச்சியும் வழக்கமான ஒன்றாக இருந்தது.

செல்வந்தப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட இக் குடும்பங்களில் நற்றாயானவள், அதாவது குழந்தைகளின் தாயானவள் தனது மழலைகளைச் செவிலித்தாயிடம் அவர்களின் தேவைகளைக் கவனிக்குமாறு ஒப்படைக்கிறாள். இக் குழந்தைகள் வளர்ந்து பருவமடைந்ததும், குறிப்பாகப் பெண்பிள்ளைகள், தமது வளர்ச்சிகேற்ப உள, உடல் மாற்றங்களில் தாம் சந்தித்துக் கண்டுகொண்ட இளைஞர்கள் மீது காதல் கொண்டு அதனால் மன நோயுற்றவராய்ப் பெற்றோருக்கு எடுத்தியம்ப இயலாதவராய்த் தமது செவிலித் தாய்மாருக்கோ அன்றித் தோழியருக்கோ தெரியப் படுத்துகிறார்கள். இத் தோழிமார் 'பாங்கர்' என அழைக்கப்பட்டு வந்தனர். இவர்களும் தலைவி படுந் துன்பங்களைத் தலைவன் அறியும்படி தூது செல்பவர்களாகவும், பெற்றோருக்குப் பக்குவமாய் எடுத்துச் சொல்லும் பாங்கினைக் கொண்டவராகவும் விளங்கி வந்தனர். இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளைச் சங்க கால இலக்கியங்களான அகநானூறு, குறுந்தொகை, முத்தொள்ளாயிரம், கலிங்கத்துப் பரணி போன்ற நூல்களில் பாடல் வடிவங்களாகக் காணலாம்.. எடுத்துக் காட்டாக,

“நள்ளெள் றன்றே யாமம் சொல்அவிந்து
இனிது அடங் கினரே மாக்கள் முனிவுஇன்று
நுனந்தலை உலகமும் துஞ்சம்
ஓர்யான் மன்ற துஞ்சா தேனோ?”

இப்பாடல் திருமண ஏற்பாட்டின் பொருட்டுப் பொருள் தேடச்சென்ற தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி தனது தோழியிடம் நொந்து வருந்தித் தான்கொண்ட உளத்துயரினை உரற்றும் பாடல். (குறுந்தொகை விருந்து)

இக் களவொழுக்கத்தில் ஒரு பகுதியாய் நிகழ்ந்து வந்த 'கைக்கிளை'யெனும் ஒருதலைக் காதலும், 'பெருந்திணை'யெனக் கூறப்படும் பொருத்தமிலாக் காதலும் பெரும்பாலும் சமூகத்தினரால் வெறுக்கப்பட்டு வந்தன.

சிலநேரங்களில் தலைவியானவள் தான் விரும்பியவாறு வீட்டார் அறியாவண்ணம் புறப்பட்டுத் தலைவனுடன் இணைதலுமுண்டு. இது 'உடன்போக்கு' அல்லது 'கொண்டுதலைக்கழிதல்' என உரைக்கப்பட்டது. இந் நடைமுறை அனேகமாக முல்லைத் திணையில் ஆரம்பித்துப் பாலைத் திணைவரை தொடர்கிறது.

இவ்வாறான களவியல் ஒழுக்கம் இரண்டு மாதங்களுக்கு மட்டுமே இருந்துவரும். இதற்குமேற் தொடர விடாது பெண்ணின் பெற்றோர் 'கரணம்' எனப்படும் சடங்கு முறையில் தமது மகளிற்குப் பலநல் வழிகளைக் கற்பித்து உற்றார் உறவினர் குழ ஊரிலுள்ள பெரியோர் தலைமையில் ஒப்படைக்கும் வழிமுறை உருவானது. இதுவே 'கற்பியல்' ஆனது. அதையே,

“கற்பு எனப்படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்கு உரிமரபின் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்கு உரிமரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுமே”
என விளக்குகிறார் தொல்காப்பியர்.

ஏற்கனவே களவு முறையில் ஈடுபட்ட இணையரின் தலைவன், பெண்வீட்டார் தமது காதலை ஏற்காத பட்சத்தில், அவர்கள் வீட்டின் முன்னிலையில் நின்று 'மடலேறுதல்' என்னும் முறையில் பெண்கேட்டு மணம் புரிதலும் உண்டு. இவ்வாறான செயற்பாடானது, கருக்கு மட்டையிற் குதிரை செய்து அதன்மீது ஏறிநின்று சத்தமிட்டுத் தன்னை வருத்தலாகும். உடலின் தோல் மட்டத்திலிருந்து வெளிப்படும் வெளிற்று நிறக் குருதியல்லாது, உள்ளிருந்து பாயும் செங்குருதி வருதல் கண்டதும், பெண் சார்ந்தோர் அவனது உண்மையான காதலை உணர்ந்து மணஞ்செய்து கொடுப்பர். இம் மடலேறும் நிகழ்ச்சியானது பெண் வீட்டார் முன்னிலையில் மட்டுமன்றி, அவ்வூரின்கண் தெருத் தெருவாகவும், மக்கள் கூடுகின்ற பொது இடங்களிலும் நடைபெற்று வந்தது. சில சமயங்களில் கிழவன் எனச் சொல்லப்படும் காதல் தலைம்களின் முயற்சி வெற்றியளிக்காது அவன் சாவைத் தழுவும் தூர்ப்பாக்கிய சம்பவமும் இடம் பெறுவதுண்டு.

“கொடுப்போர் இன்றியும் கரணம் உண்டே
புணர்ந்துடன் போகிய காலை ஆகிய”

என்ற மேற்படி சான்றோன் சாற்றிய மொழிக்கொப்ப, உடன்போக்கிற் சென்ற இணையரையும் அழைத்துச் சடங்கு முறைப்படி உற்றார் இல்லாத விடத்தும் பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் இணைத்து வைப்பர். இதனையே புலவரும் மேலும் தனது பிற்தொரு பாடலில் பின்வருமாறு பாடுகிறார்

“பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்
அய்யர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”

இவ்வாறான 'கரணம்' என்னும் சடங்கு முறை பெரும்பாலும் பெண் வீட்டிலேயே அரங்கேறி வந்தது. இந் நிகழ்ச்சியின் போது வெள்ளைநிறச் சோறு, இறைச்சி, தேன் என்பன பரிமாறப்பட்டன.

பெற்றோர் பேசிச் செய்யும் திருமணத்தைக் 'காதலின்பின் வாராக் கற்பியல்' என்றும், களவியலின் பின் இணைந்த வாழ்வினை 'காதலின்பின் வாராக் கற்பியல்' என்றும் கூறிவந்தனர்.

கற்பியல் வாழ்வின்றி கால்பதித்துத் தனது இல்லற மாண்பினைப் பேணிவரும் இல்லகத்தாள் கற்பெனப்படும் பெற்றோர் கற்பித்த சொற்றிறம்பாமை வழிநடந்து வரும் காலை அறிவார்ந்த நன்மக்கட்பேறு என்னும் பெரும் பேற்றினையும் பெற்று உலகத்தோர் போற்றும் வண்ணம் வாழ்ந்து காட்டுவாள்.

இறுதியாக, களவியல் முறையில் இணைந்த கற்பியல் வாழ்க்கையே இனிமையான, இளமையான, இன்பமான எதிர் காலத்தை நிர்மாணிக்கும் என ஆன்றோர் உரைத்தது இன்று கண்கூடு.

MOVEMBER

Araniya Varatharajan

Movember is an annual month-long event during the month of November that increases awareness and fundraises towards illnesses related to men, specifically prostate cancer and mental-health related issues as well. Movember aims to increase early detection of cancers, and help with diagnosis and treatment. The fundraising occurs online, where guys/men register at www.Movember.com and upload a picture of them clean-shaven. Then throughout the month they learn to grow and tame their moustaches with the help of fellow "Mobros" (other men doing the challenge) as they call it and throughout the various events held in support of the event. At the end of the thirty days, the men and guys will post a picture of themselves with the result of a moustache/beard. Movember is a global movement, which first originated in Australia. The programs that the cause is funding towards include; Prostate Cancer Canada, Awareness and Education, Global Action Plan, and Canadian Male Health Network.

FACTS REALTED TO MEN'S HEALTH:

1 in 7 men will be diagnosed with prostate cancer in their lifetime.

The average life expectancy for men is four to five years less than women.

1 in every 11 men will develop lung cancer.

An estimated 6.6% of the male population over the age of 20 has diabetes in Canada.

Four times as many men commit suicide compared with women.

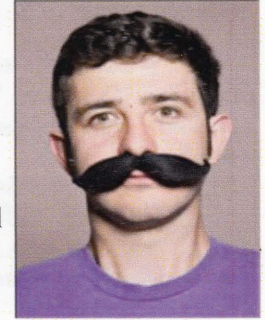
Studies show that men are not as aware of their health as women are, and the typical reasons of this are:

Fear it will lead to a hospital visit

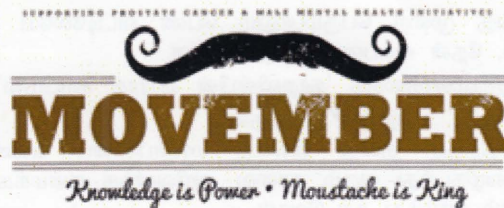
Embarrassed to discuss their health issues

Find it too hard to see a doctor because they can't fit it into their schedule

Just too lazy to make an appointment.

It is important and inspirational that this campaign is directed towards males since there is not a lot of awareness projects directed towards females in today's society. We see women's health everywhere; Breast Cancer society, Ovarian Cancer, etc. But it doesn't mean that women cannot take part in this event! There are many retail stores around the world which sell merchandise that advertises the campaign through women. For example, this year there is a huge movement of jewellery representing the campaign and it has actually become a annual fashion statement as well. So, there is an opportunity for everyone to get involved in this event. *Don't be afraid to show off your moustache and show the world your support!* HAPPY MOVEMBER EVERYBODY!

மடல்...

சு. திருப்ரங்குன்றன்

காலிமுகக் திடலைக் கண்டிடலாம்
கழியாட்ட விடுதிகளிற் கழித்திடலாம்
நாளுமொரு படத்தை நாணமின்றி
நண்பரோ டொன்றாய் நயந்திடலாம்
வாழ்வீடம் கெட்டு வறண்டபோதும்
வையத்து இன்பங்கள் வந்தபோதும்
பாடும்போர் முடிந்ததைப் பகர்ந்தபோதும்
பகலிலும் படலையை மருகின்றோம்

சிரித்தோடி யாடிய சிறுமியரும்
சிசுக்களைச் சுமக்கின்றார் சிலுவைபோல
இருக்கின்ற இனமெல்லாம் இழிவுசெய்து
இல்லாதா ராகினர் இழந்தாரெல்லாம்
பரிவேகம் கொள்ளுது பண்பிழப்பு
பாவற்காய் ஆனது பண்பாடிங்கு
நரிகுணம் படைத்தோரை நாளும்கண்டு
நாறியே நலிந்து நலம்கெடுகின்றோம்

வெளிநாட்டுப் பணத்தினில் சொகுசுவாழ்வு
விடியும்வரை திருவிழாக்கள் ஏட்டிபோட்டி
வழியின்றி வருந்தித் தவிப்போருண்டு
வருவாய்க்குள் மகிழ்ந்து வாழ்வோருண்டு
தெளிவற்ற தேடல்கள் இன்றிப்பல்லோர்
தெருவோரச் சாக்கடை யானாரின்று
உளிகொண்டு செதுக்க உகந்தசிற்பி
உதயமாகி வரும்காலம் உண்டோ! நண்பா!

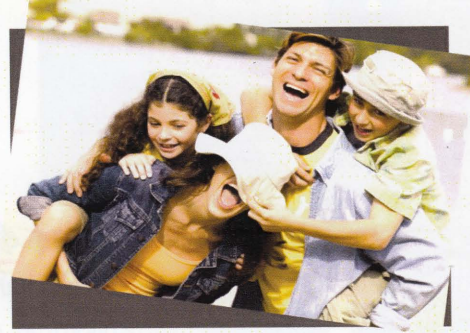
அன்புடன்,
ஈழத்திலுள்ள நண்பி

TAX RETURNS

நட்பான வருமான வரிச்சேவை

- ✓ Accounting & Bookkeeping
- ✓ Personal & Business Tax
- ✓ Financial Advices

உங்கள் சகலவிதமான
நிதி ஆலோசனைகளுக்கு
அனுபவம் வாய்ந்த எம்முடன்
தொடர்புகொள்ளுங்கள்

KT Financial Group

Tel: 416-269-7117
Cell: 416-788-3528

MORTGAGE

குறைந்த வட்டி வீதத்தில் உங்கள்
மோறக்கேஜை பெற்றுக்கொள்ள
தொடர்புகொள்ளுங்கள்

Arul Chelliah
Mortgage Agent
LIC NO.: M08001849

If you are thinking of....
Buying or
Refinancing
Your Home?

*As a Mortgage Alliance
Professional, I know you
don't want a mortgage
...you want a home!!*

416-788-3528

3331 Markham Road, Unit #118
Scarborough, ON. M1X 1S8 (Markham & Steeles)

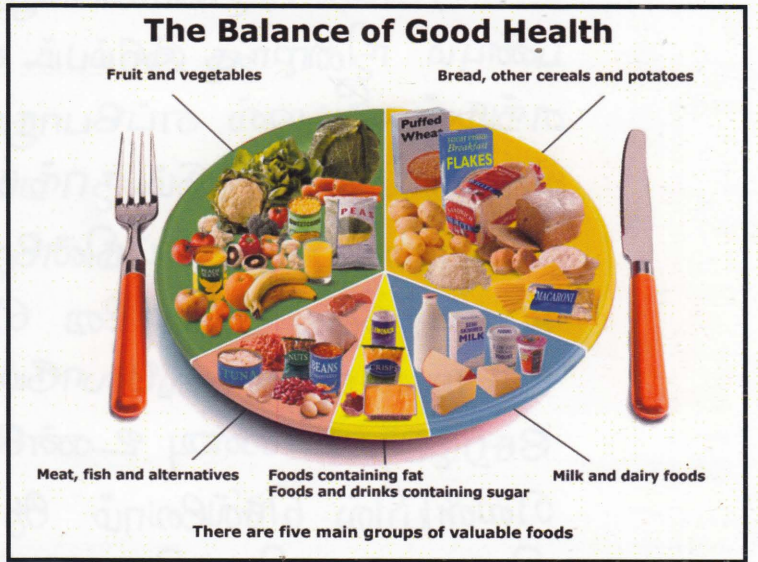
Healthy Life

- Karun Sabesan -

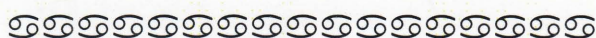
Having a healthy life is very important. Being healthy is a big problem among human beings. Some of the problems that they are facing are obesity, heart diseases and mental illness. These are the things you don't want in your life. To be a healthy person you need a healthy diet, daily exercise, and positive mental health. There are many ways to stay healthy.

First, you should have a balanced and healthy diet. You need to minimize your sweets, drinks, sugary fruits and white bread. These foods are unhealthy. Choose foods that are balanced from the four food groups. Also, select foods that contain nutrients, vitamins, and minerals. Moreover, you should not eat too much processed food. It's added with sugar, salt, and other fatty dressings mixed together. Many processed food come from fast food restaurants and frozen foods. Don't eat it all of the time. Instead, you can also eat organic food for a change. Add to this you need to drink a lot of water. It's important because it carries nutrients and oxygen throughout your body. It takes up weight and you feel less hungry and a balanced meal.

Secondly, exercise helps you to be healthy. You have to build up your bones and muscles. It helps to take away the obesity. Some activities that form physical activity are swimming, jogging, walking and more. These activities develop your physical skill too. You need to have at least 30 minutes of walking. Breathe fresh air as much as you can and you will feel good the whole day. A person has obesity has to walk 3 to 4 kilometers a day to reduce their unwanted weight. You need to get enough sleep to rest your body and mind. To have a healthy life, sleep for at least 8 hours.

Last but not least, a positive mental health is also important for a healthy life. Let's say you are in stress. You need to talk to your friends and family. They help you out. You can say jokes, play games and hang out or have quality time with them. Sometimes you feel stress and angry by yourself. Don't blame yourself, you need to think and act positively to have a better and healthy life. Now you know why being healthy is very important. A person needs certain things if he or she wants to live life long. There are solutions to those problems people have about healthy living. It's very hard to be perfectly healthy. But nothing is impossible. We need to try hard and try our best to have a healthy life.

எனது சூரம்பம்

அபிநயா பவானந்தன்

எனது சூரம்பம்

எனது சூரம்பம் ஒரு சிழகாண சூரம்பம்.
 எங்களில் நான்கு பேர் இருக்கின்றோம். அப்பா,
 அம்மா, அண்ணா, நான். எனது சூரம்பம் அன்பும்,
 பண்பும் நிறைந்த சூரம்பம். சூழலின் இனிமை
 எங்கள் வீட்டில் எப்போதும் சூழ்ந்துக்-
 கொண்டே இருக்கும். நாங்கள் எல்லோரும்
 சேர்ந்துமே வாழ்கின்றோம். எங்கள்
 சூரம்பத்தில் அப்பாவுக்கு பெரியவர். அவர்
 சொற்படிக்கான் எல்லோரும் நடப்போம். எல்லோரும்
 சேர்ந்தே உணவு உண்டோம். சேர்ந்தே
 விளையாடும் செல்லோம் சேர்ந்துமே மகிழ்வோம்.
 சிரிப்பும் மகிழ்ச்சியும் எங்கள் வீட்டில்
 நிறைந்திருக்கும். ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து
 வாழ்கின்றோம். வந்தேனா வரவேற்பதும்
 பண்டிபாடு பேசுவதும் எங்கள் பண்பு. சூரம்பம் ஒரு
 கோயில் அன்பு அகிலம் சூரம்பம் என்பதற்குக் கிணங்க
 எங்கள் சூரம்பம் பல சிறப்புகளை இருக்கின்றது.
 நன்றி

அபிநயா பவானந்தன்

திரை 04

JUSTIN BIEBER

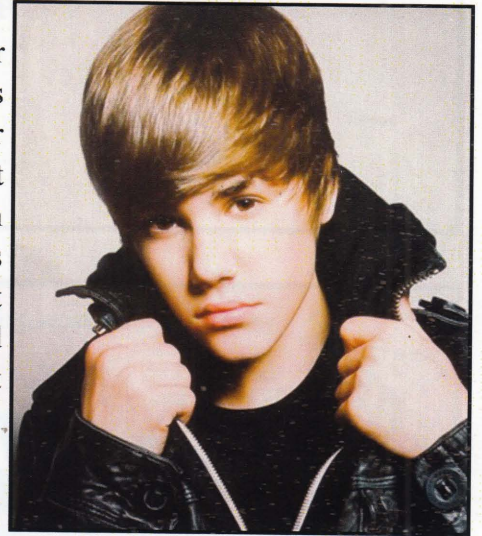

Abisha Varatharajan

Justin Bieber is one of the youngest hit singers today. Justin was born on March 1st, 1994, in Stratford, Ontario. He started out as an amateur on YouTube, but he is now an international superstar. Justin has performed all over the world and never fails to take center stage. He didn't always want to be a professional musician. In fact, before he was discovered for his musical talent, he wanted to be a professional hockey player!

How did Justin become famous?

Justin Bieber was found on YouTube, with over 1,000,000 views. He and his mom could not afford singing lessons for him, so they decided to post videos of him singing for other people to see. His viewers started posting comments like, "Post another one!" and "He's AMAZING!" so Justin posted more. Then a manager named Scooter thought Justin was very talented for his age, and once he saw Justin singing a song by Neyo, he thought Justin was great. So he contacted Justin's mom, Pattie, and arranged him to perform at Madison Square Garden, the biggest stage in America!

Also, Justin isn't just super cute, ultra-talented, and down-to-earth, he's also very generous. Since becoming famous, Justin has supported dozens of charities and made huge donations. For Justin's 17th birthday, he told friends, family, and fans to not get him gifts. Instead, he asked them to donate \$17 dollars to charity, for The Freshwater Project, an organization focused on providing fresh water to poor people in developing countries. He also performed charity concerts for lots of other causes and his shows have earned money for everything from oil spill recovery efforts to providing shelter. He even donates a portion of his album profits to the Children's Miracle Network.

Not only is his music famous, but his looks too. In February 2011, Justin Bieber's haircut was the headline in many magazines. He even sold his precious hair on eBay for over \$40 Million! Justin Bieber donated the money to an animal rescue charity. You've seen Justin perform at the Grammy Awards, the VMAs, and in films, but did you know that Justin was also in the spotlight at the Eiffel Tower in Paris and at the White House? He has performed with Usher, Rihanna, Taylor Swift, Jaden Smith, Chris Brown, and many other famous musicians. So as you can see Justin Bieber is famous, generous, and has worked with many other singers.

Best Compliments From

Rogers Motors Ltd.

Raja

45 Munham Gate, Unit # 7

Scarborough, ON

(Kennedy & Ellesmere)

Tel: 416-755-1846

தாயகத்தை நினைவுகூரும் அறுகவை உணவுகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நீங்கள் நாடேவன்றிய இடம்!

காசா உணவகம்

GASA RESTAURANT
Take Out & Catering

இது நம்ம உள் சாப்பாடு...

- ◆ கொத்துரொட்டி
- ◆ இடியப்பக்கொத்து
- ◆ மசாலாதோசை
- ◆ புரியாணி
- ◆ கட்லட், சூசியம்
- ◆ சிங்கப்பூர் நூடல்ஸ்
- ◆ Kotthu Rotti
- ◆ Idiyappa Kotthu
- ◆ Masala Dosai
- ◆ Buriyani
- ◆ Kadlad, Susiyam
- ◆ Singapore Noodles

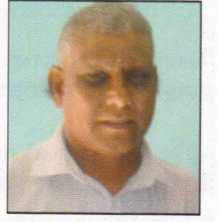
Combo for 20 People

<p>PUTTU PIRATTAL (SQUID, SCRAP, SHRIMP) Thandoori Chicken, Egg Red Onion, Vattilapam or Fruit Salad</p> 	<p>SINGAPORE NOODLES Thandoori Chicken, Veg. Pattis, Salad W/Dressing Fruit Salad W/Ice Cream</p> 	<p>STRING HOPPER BURIYANI Eggplant Pirattal, Samosa, Veg. Pattis, Salad W/Dressing Fruit Salad W/Ice Cream</p> 	<p>KOTTHU ROTTI (MUTTON, BEEF, CHICKEN) Thandoori Chicken, Egg Shambol, Cutlet Fruit Salad W/Ice Cream</p> 	<p>BURIYANI (MUTTON, BEEF, CHICKEN) Thandoori Chicken, Egg, Red Onion, Vattilapam or Fruit Salad</p>
---	--	---	--	---

2950, Kennedy Rd, Unit # 3
Scarborough, ON M1V 1T1 **416.321.1219**

50 New Delhi Dr, Unit 51,
Markham, Ont. L3S 0B5 **905-471-6300**

நெஞ்சினில் நிறைந்த நினைவு!

சூரன். ஏ. ரவிவர்மா

கோட்டை புகையிரத நிலையத்துக்குமுன்னால் ஓட்டோ நின்றதும் கையில் பொத்தி வைத்திருந்த காசைச் சாரதியிடம் செலுத்திவிட்டு மிச்சக் காசை எதிர்பாக்காது பாக்குகளைத் தூக்கிக்கொண்டு அவசரமாகப் புகையிரத நிலையத்தினுள் ஓடினான் வேந்தன்.

வவுனியா நோக்கிச் செல்லும் புகையிரதம் தயாராக நின்றது. இரண்டாம் வகுப்பு உறங்கலிருக்கையினுள் ஏறிய வேந்தன் தனது இலக்கத்தைத் தேடினான். பலர் இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தனர். வழி அனுப்ப வந்தவர்களின் இரைச்சல் அதிகமாக இருந்தது. கையிலும், தோழிலும் பாக்குகளைச் சுமந்தபடி தனது இலக்கத்துக்குரிய இடத்தை அடந்தான்: அவன் எதிர்பார்த்தது போன்று யன்னலோரம் இடம் கிடைத்தது.

பாக்குளை மேலே வைத்து விட்டு ஆசுவாசமாக இருந்த வேந்தன் தனக்கு முன்னால் இருந்தவரை ஏறிட்டு நோக்கினான். அவரின் கண்கள் கொவ்வைப்பழமாகச் சிவந்திருந்தன. வேந்தனைப் பார்த்த அவர் மெதுவாகச் சிரித்தார். வேந்தனும் வேண்டா வெறுப்பாகச் சிரித்தான்.

காலையில் எழும்பத் தாமதமானதால் தேனீர் கூடக் குடிக்காது ஓடிவந்தனான். இவன் காலங்காத்தாலையே தண்ணி அடிச்சுப்போட்டு வந்திருக்கிறான். காலையிலை அடிச்சானோ அல்லது இரவு அடிச்சது முறியவில்லையோ எனத் தெரியாது குமுறினான் வேந்தன். ரயில் மெதுவாக நகரத் தொடங்கியது.

"என்ன தம்பி கணக்க யோசிக்கிறியள் போலை?" முன்னால் இருந்தவர் கதையை ஆரம்பித்தார்.

"இல்லை" எனச்சமாளித்தான் வேந்தன்.

"தம்பி யாழ்ப்பாணமோ?"

"ஓம்".

"யாழ்ப்பாணத்திலை எவடம்?"

"வடமராச்சி".

"வடமராச்சியோ? நானும் வடமராச்சிதான். வடமராச்சியிலை எவடம்?"

"கரவெட்டி"

"கரவெட்டியோ நானும் கரவெட்டிதான். கரவெட்டியிலை எவடம்"

"கரவெட்டி கிழக்கு".

"நான் கரவெட்டி வடக்கு".

விடுத்து விடுத்து கேள்வி கேட்பவர்களை வேந்தனுக்குப் பிடிக்காது. அடுத்து ஏதாவது வில்லங்கமான கேள்வி கேட்டால் முகத்தில் அடித்தது போல் பதில் சொல்லத் தயாரானார் வேந்தன்.

"தம்பி, நான் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து வாறன்." அவுஸ்திரேலியாவுக்குப் போய் இருவது வருசமாச்சு. இப்பத்தான் இலங்கைக்கு வாறன். என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போறதுக்கு ஊரிலை இருந்து சொந்தக்காரர் வான் கொண்டு வந்தவை. சாமான் எல்லாத்தையும் வானிலை போட்டுட்டு நான் ரயிலிலை வவுனியா போய் அங்கை இருந்து பஸ்ஸிலை ஊருக்குப் போகப்போறன்".

புகைவண்டி வேகம் பிடித்தது. வேந்தனுக்கு முன்னால் இருந்தவர் யன்னலினூடாக வெளியே பார்த்தார். வானளாவிய கட்டடங்களையும் புதியரக வாகனங்களையும் பார்த்து எல்லாமே மாறிப்போச்சு என முணுமுணுத்தார். இளநீர் விற்பவர் அருகே வந்தபோது இளநீர் ஒன்றை வாங்கி வேந்தனிடம் கொடுத்தார். வேந்தன் வேண்டாம் என்று மறுத்தபோதும் வில்லங்கமாகக் கையில் திணித்தார். மேலும் இரண்டு இளநீர்களை வாங்கி அருகில் இருந்தவரிடம் ஒன்றைக் கொடுத்துவிட்டு தானும் ஒன்றைக் குடித்தார்.

காலையில் ஒன்றும் குடிக்காது வெறும் வயிற்றுடன் வந்த வேந்தனுக்கு இளநீர் தேவார்மிதம் போல இருந்தது. இளநீர் குடுத்து முடிப்பதற்கிடையில் வடை விற்பவர் அருகே வந்தார். நூறு ரூபா கொடுத்து வடை வாங்கினார் முன்னால் இருந்தவர். இளநீர் கோம்பையை மூவரும் யன்னலால் எறிந்தனர். வேந்தனின் முன்னால் வடையை நீட்டினார். வடையை எடுப்பதற்குத் தயங்கினான் வேந்தன்.

"கூச்சப்படாம எடுங்க தம்பி. கரவெட்டி வரைக்கும் நாங்க ஒண்டாத்தான் போகவேணும்."

வேந்தன் ஒரு வடையை எடுத்தான். அவரின் வற்புறுத்தலால் இன்னொரு வடையை எடுத்தான்.

"சொந்தக்காரரோடே வானிலை போயிருக்கலாம் தானே"? தனது சந்தேகத்தைக் கேட்டான் வேந்தன்.

"வானிலை போறதெண்டா பகலிலை போகேலாதாம். வெய்யிலாம். எங்கடை ஆக்களுக்கு சொகுசுவாழ்க்கை பிடிச்சுப்போச்சு. ஊரியானாலையும், கிளாலியாலையும் வந்து போனதை மறந்துபோச்சினம். அவையோடே போனா சாப்பிடுறதுக்கு பெரிய கோட்டலிலை நிப்பாட்டுவினம். அவுஸ்திரேலியாவிலை குடிச்ச கொக்கோலாவைத்தான் வேண்டித்தருவினம். அவையோடேபோனா இந்த இளனியும் வடையும் கிடைச்சிராது. வீட்டை போறதுக்கிடையிலை கிடைக்கிற எல்லாத்தையும் வேண்டிச் சாப்பிடுவம். முறுகண்டிக் கச்சாணைப்போலை உலகத்திலை என்னகிடக்கு சொல்லு பாப்பம்"? என நீண்டதொரு விளக்கம் கொடுத்தார்.

வேந்தன் அவரை உற்றுப்பார்த்தார். வெளிநாட்டிலிருந்து வந்ததற்கான எந்தவிதமான அடையாளமும் அவரிடம் இல்லை. கழுத்து நிறையச்சங்கிலி, விரல்களில் மோதிரம், மினுமினுக்கும் கைக்கடிகாரம், விலை உயர்ந்த உடை என்ற வெளி நாட்டுமோகம் அவரிடம் இல்லை. நடுத்தரக் குடும்பஸ்தரைப் போன்றே அவர் இருந்தார். அவரைப்பற்றி வேந்தன் கணித்ததெல்லாம் தவிடுபொடியாகின.

வேந்தனுக்கு முன்னால் இருந்தவர் தோளிலிருந்து பாக்கினுள் எரிந்து ஒரு அல்பத்தை வேந்தனிடம் கொடுத்தார். அப்போது பாடசாலிச் சீருடை அணிந்த அழகிய யுவதியின் படம் கீழேவிழுந்தது. அந்தப்படத்தைப் பார்த்தது வேந்தனின் உடல் நடுங்கியது. புகைவண்டியின் வேகத்தை விட அதிகமாக வேந்தனின் இதயம் படபடத்தது. கீழே விழுந்த படத்தை எடுத்து இரண்டு கண்களிலும் ஒற்றிய அவரது செய்கை வேந்தனுக்கு வினோதமாகத் தெரிந்தது.

"என்றை தெய்வம்....என்றை தெய்வம்.....என்றை தெய்வத்துக்கு சத்தியம் செய்ததால்தான் நான் உயிரோடே இருக்கிறேன். இல்லாட்டி எப்பவோ தற்கொலை செய்திருப்பன்".

வேந்தன் அவரை உற்றுப் பார்த்தார். சிவந்த கண்கள் மேலும் சிவப்பாகின. அவர் கண்களில் நிறைந்த கண்ணீர் கன்னத்தில் வழிந்தது. யார் இவன். எதற்காக ஈஸ்வரியின் படத்தை வைத்திருக்கிறான். வேந்தனின் சொந்த மச்சான் ஈஸ்வரி. ஈஸ்வரியை இவருக்கு எப்படித் தெரியும் என மூளையைப்போட்டுக் குழப்பினான் வேந்தன்.

"என்ன தம்பி பேயறஞ்சது போலை பாக்கிறியள். பள்ளிக்கூடப்பிள்ளை எப்படித் தேவதையானான் எண்டு யோசிக்கிறியளோ. இந்தத் தெய்வம் ஒரு தேவதை. என்றை காதல் தேவதை. சாகமாட்டன் எண்டு சொன்ன சத்தியத்தால்தான் ஒண்டிக் கடடையா உயிரோடே இருக்கிறேன். என்றை பெயர் நந்தகுமார்"

நந்தகுமார் என அவர் கூறியதும் தன்னையும் அறியாது நந்தகுமார் என முணுமுணுத்தான் வேந்தன். புகைவண்டிக்கு இணையாக சிறிதுதூரம் ஓடிக்குரைத்த நாய் களைத்துப்போய் நின்றுது. ஈஸ்வரியின் வீட்டு நாய் விடாது குரைத்ததும் வீட்டுக்கு வந்த கள்ளனைத் தூரத்தியதும் வேந்தனுக்கு ஞாபத்துக்கு வந்தன.

ஈஸ்வரியின் வீட்டுக்கு திருடன் வந்தபின்பு அவள் மீதான கட்டுப்பாடுகள் அதிகரித்தன. ஈஸ்வரியும் வேந்தனும் ஒரே பாடசாலையில் தான் படிக்கிறார்கள். ஈஸ்வரி உயர் தரத்திலும் வேந்தன் எட்டாம் வகுப்பிலும் கல்விகற்கிறார்கள். பாடசாலைக்குச் செல்வதற்கு ஈஸ்வரியின் வீட்டுக்கு வேந்தன் சென்றபோது ஈஸ்வரி இன்று பாடசாலைக்கு வரமாட்டா என அவளின் அண்ணன் சொன்னான்.

ஒருவாரத்தின் பின் அண்ணனுடன் சைக்கிளில் பாடசாலைக்குச் சென்றான் ஈஸ்வரி. பாடசாலை முடிந்ததும் அண்ணன் வந்து கூட்டிச்சென்றார். ஈஸ்வரியின் வீட்டுக்கு கள்ளன் வந்தகாரணம் அப்போது வேந்தனுக்குத் தெரியாது. ஈஸ்வரியின் வீட்டு நாய் குரைத்ததும் தகப்பனும் அண்ணனும் ரோஷயிற்றுடன் வெளியே வந்துவிடுவார்கள். ஈஸ்வரி எதிர்த்துபோல் பரீட்சைமுடிவு இல்லாததனால் அவளைப் பாடசாலையிலிருந்து நிறுத்திவிட்டார்கள். நந்தகுமார் என்பவனை ஈஸ்வரி காதலித்ததும், நாய் குரைத்த அன்று ஈஸ்வரி அவனுடன் ஓடிப்போகத் திட்டமிட்டிருந்ததும் நீண்ட நாட்களின் பின் பே வேந்தனுக்குத் தெரியவந்தது. அவர்களின் காதலுக்கு சாதிப்பிரச்சனைதான் தடையாக இருந்தது. நந்தகுமார் உயர் சாதி என்பதனால் இரண்டு வீட்டாரும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

பெற்றோரின் மிரட்டலுக்கு ஈஸ்வரியும் நந்தகுமாரும் பயப்படவில்லை. சாதிப்பிரச்சனை காரணமாக வீடுகள் கொளுத்தப்படுவதும், வெட்டியும் சுட்டும் கொல்லப்படுவதும் ஒருகாலத்தில் சர்வசாதாரணமாக நடைபெற்றது. இப்போது அப்படியான வன்முறைகள் இல்லை என்றாலும் சாதி என்ற அரக்கன் சிலரின் மனதில் கம்பீரமாக வீற்றிருக்கிறான். அந்த அரக்கனின் கொடூர பார்வையில் நந்தன், ஈஸ்வரி காதல் முறிந்தது.

பெற்றோரின் மிரட்டலால் மனம் மாறிய ஈஸ்வரி தூரத்து உறவினரை, மணந்தாள். மூன்று வருடங்களில் ஈஸ்வரியின் குடும்பம் கனடாவில் குடியேறியது. ஈஸ்வரியின் திருமணத்தின் பின் நந்தன் பற்றிய நினைவுகளை வேந்தன் மறந்துவிட்டான். சிறியவயதில் தான் தேடிய நந்தன் தன் முன்னால் இருப்பதை வேந்தனால் நம்பமுடியவில்லை.

ஈஸ்வரி நந்தனைக் காதலித்ததை ஊரில் உள்ள பலர் மறந்துவிட்டனர். நந்தன் இன்னமும் ஈஸ்வரியை மறக்கவில்லை. கனடாவில் கார்விபத்தில் ஈஸ்வரி இறந்தது தெரியாத நந்தன் அவள் உயிரோடு இருப்பதாக நினைத்து மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறான்.

க் க் க் க் க் க் க் க் க் க் க் க்

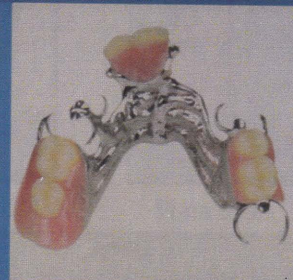
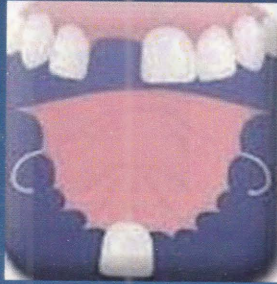
சகல வகையான செயற்கை கட்டுபற்களுக்கு
**Premium Quality Precision Equilibrated Dentures &
 Denture Repairs**

சபேசன் தங்கத்துரை DD
 பல் கட்டும் துறையில் விசேட நிபுணர்
 இலங்கையில் பலவருடங்களாக Dental Surgeon ஆக கடமையாற்றியவர்

எம்மிடம் Lab வசதியிருப்பதால் அவசர தேவையாயின்
 ஒரே நாளிலும் பற்கள் செய்து கொடுக்கப்படும்.

Sabesan Thangathurai DD
 Denturist

கனடாவின் முதல் ஈழத்தமிழ் பல் கட்டும் விசேட நிபுணர்

ODSP/Welfare உட்பட சகல காப்புறுதிகளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

மிக விரைவில்.....

பல் அடைத்தல்

பல் பிடுங்குதல்

Crown & Bridge

உட்பட சகல பல் வைத்திய சேவைகளும்

ஆரம்பிக்கப்படவுள்ளன.

பல் சுத்தப்படுத்தல்

பல்வோர் அடைத்தல்

Sports Mouth Gurd

416 854 9152

647 761 6644

2011 குளிர்கால ஒன்றுகூடலுக்கான போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் வெற்றி பெற்ற சிறுவர்கள்

பாலர் பிரிவு போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்கள்

Aathithan S

Shruthi R

Oviya S

Keerthika A

Vishaal T

Ashwin P

கீழ்ப்பிரிவு போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்கள்

Abhinaya B

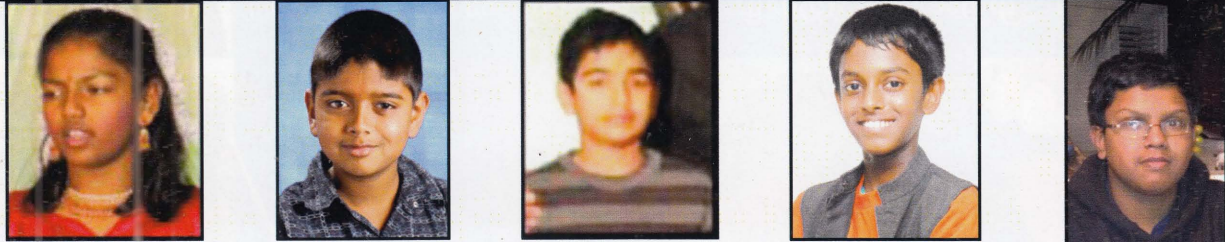
Karun S

Mamathy S

Abisha V

Nishalini S

மத்திய பிரிவு போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்கள்

Swetha K

Abbiran N

Nitharshan S

Supaveen B

Suvethan A

மேல் பிரிவு போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்கள்

Aaraphi S

Sahaana E

Niruthiya S

Chereena V

Aaraniya V

Andrea G

Samarthian M

Congratulations!!

Winter Get-together - 2011

Summer Get-together - 2012

School Days

Emina Gladstone

School days happen to be the best days of our lives, especially elementary school which is by the far the best if you were to ask me. There many things to say about elementary school. We share the same friends, teachers, school buildings and playgrounds for years. Life just seems really easy as time goes on. But little did we know, the older you get the harder life becomes with a lot of commitments to make and stand by.

Elementary school was a breeze, it went very smoothly from the start at junior kindergarten when meeting new friends and letting go of your parents' hands and experiencing a whole new environment. Days, months and years seem to go by very fast.

In contrast to Elementary school, High school certainly seems harder. By the time we reach grade 8, we are already preparing for grade 9 and that's when we have to give ourselves a wake up call to reality. There is no more slacking off homework and handing in assignments on time becomes a priority. The last day of grade 8 gives us the jitters, we become nervous and weary about the gigantic step that we take next.

During the first few months of High school, we go through many changes, with the school, teachers, and fellow students. Moreover, the friends whom we trusted with our deepest secrets, and friends liked us for who we really are aren't around us anymore. The very same people who said they'll always be with you eventually left you to be others who share the same interest as them. That is actually something I had to deal with personally. In time, we drift apart. It's really hard to overcome such dramatic changes. However, remembering all the good times remains a consolation.

Deadlines, on the other hand are numerous. In a week, a student may have 3 deadlines and test to study for. Care free and laid back attitudes go out the window. Now, we have to constantly memorize theories and formulas which were not required of us in Elementary school.

In life things come and go knowingly or unexpectedly. But it is our choice to grab it or let it go. Just like school there many things that happen for the better or the worse, but in the end it is our choice if we would want to remember it or not.

கேளிர் உறவுகளுக்கு தைப்பொங்கல் நல் வாழ்த்துகள்!

சாத்தான்களோடு வாழ்தல் பற்றி...

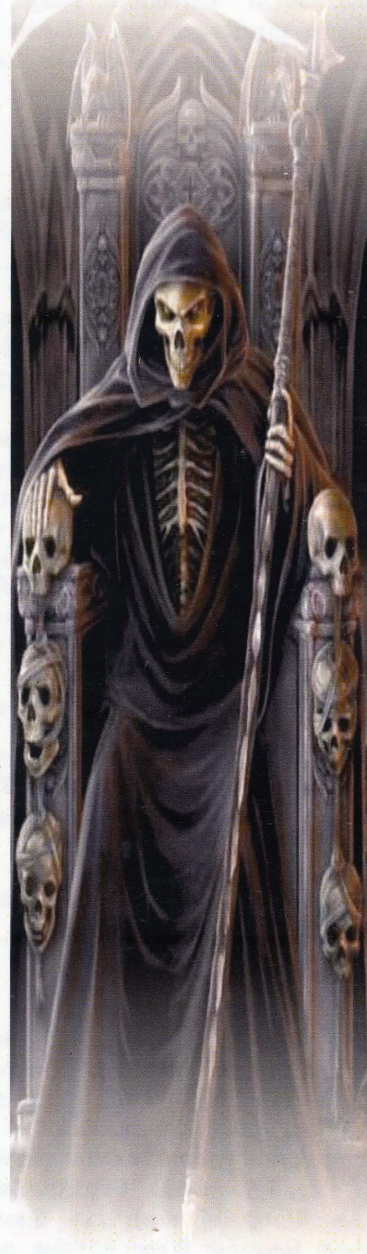
வெற்றி - துஷ்யந்தன்

நீளும் இந்த இரவின்
பிடியில் மாட்டிக்கொண்டு
நெஞ்சமெங்கும் நிறைந்து போயுள்ள
தீராத வலியின் சுழிப்போடு
சாத்தான்களினால் மனிதர்கள்
ஆளப்படுதல் அல்லது அடக்கப்படுதல் பற்றி
சிலாகித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்
எனக்குள்ளேயே.

சாத்தான்களிற்கு பயந்து
வாழ்ந்த நாட்கள் பற்றியும்,
வாழும் நாட்கள் பற்றியும்
எழுதிக் குவிந்து போய்கிடக்கின்ற
நாட்குறிப்பேட்டை புரட்டுகின்றேன்
சாத்தான்களின் அசுரத்தனம் பற்றி
எழுதித் தீராத சொற்கள்
என்னை வெறித்துப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தன.

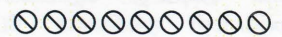
காதல் பற்றியும்,
காதலியின் கண்கள் பற்றியும்,
இயற்கை பற்றியும்,
இனிய கனவு பற்றியும்
எழுதிக் குவிக்க வேண்டிய
இந்த இளம் வயதில்
நாங்கள் மட்டும் ஏன்
சாத்தான்கள் பற்றி
எழுதிக் குவிக்க விதிக்கப்பட்டோம்?
விதிக்கப்பட்டவர்களாகவும்,
சபிக்கப்பட்டவர்களாகவும்
காலம் காலமாக
சாத்தான்களினால்
பிரகரணப்படுத்தப் பட்டவர்களாய்
அந்தரிக்கின்றோம்.

விடியாத ஒவ்வொரு இரவுகளிலும்
எங்கள் சுவர்களில் மரணச் சாயம்
அப்பப்பட்டு கிடந்த
காலப்பெருவெளி குறித்த
ஞாபக தரிசனங்கள் விழிகளுக்குள்
நெருங்கி வரலாயிற்று மறுபடியும்.

சாத்தான்களின் வேதம்,
அவைகளிடத்தே வெளிக்கிளம்பும்
மரண நாதம் என
சாத்தான்களின் சுயம் பற்றி
அறிந்திராத ஒரு பராயத்திலேயே
சாத்தான்கள் எம்மை அச்சுறுத்திய
நினைவலைகள் இப்போதும்
என்விடத்தில் நிறைந்து
போய்கிடக்கின்றது.

இன்று ----
சாத்தான்களின் உலகம் பற்றியும்,
சாத்தான்களின் கொடூரம் பற்றியும்
எழுத்தில் படிக்கின்ற பொழுதுகளில்
எதுவித எதிர்வினைகளும்
எங்களிடத்தே இருப்பதில்லை.
காரணம்
நாங்கள் சாத்தான்களோடு
பேசிக் கொண்டவர்கள்,
நாங்கள் சாத்தான்களோடு
வாழ்ந்து கெட்டவர்கள்
எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக
நாங்கள் இப்போதும்
சாத்தான்களோடு வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்கள்
ஆதலால்
இந்த வாழ்வு எமக்குப் புதிதல்ல.

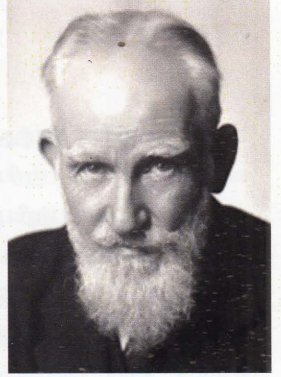
பட்டம் படாடோபம் வெறுத்த

உலக எழுத்தாளன்

முருகேசு பாக்கியநாதன்

இன்றைய உலகில் பலர் கல்விசாரா பட்டம் பதவிகளை நோக்கி மோகம் கொண்டு ஓடுவதனை எமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் காணுகின்றோம். மாலை மரியாதை, பொன்னாடை போன்றவற்றிலும் தமக்குத் தகுதியில்லாவற்றில் தலைமை தாங்குவதலிலும் விருப்பங் கொண்டவர்களையும் கனடாவிலுமோ அன்றி ஈழத்திலுமோ எமது அன்றாட வாழ்க்கையில் காணுகின்றோம். நாம் வாழும் கனடா நாட்டில் பலர் சில அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களில் இருந்து கலைமாணி, முதுமாணி, கலாநிதி போன்ற பட்டங்களையும் பணம் செலுத்தி அதனைத் தாங்கி வலம் வருவதனையும் பலர் அறிந்து இருப்பீர்கள். அப்படி வாங்கிய பலர் அதனைத் தொடர்ந்து தக்கவைத்துக் கொள்ளவேண்டுமாயின் வருடாவருடம் அந்த நிறுவனத்திற்குப் பணம் செலுத்தி அதனைப் புதுப்பித்துக் கொண்டாலொழிய அத்தகைய பட்டங்களைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்த அவர்களுக்கு அனுமதியில்லை. அதன் காரணமாக இன்று பலர் அப்படிப் பெற்ற கலாநிதிகளை இன்று பயன்படுத்துவதில்லை. இலங்கையில் கராட்டி பயற்றுவிக்கும் ஒரு தமிழரை நிறுவனராகக் கொண்ட நிறுவனம் தாராளமாக கலாநிதிப் பட்டங்களைப் பணத்திற்கு வாரி வழங்கியதனால் இன்று பல கலாநிதிகள் எம்மிடையே உலவுவதனை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

இத்தகைய நிலையிலே உலகில் முதன்மையானதும் பலரும் மதிக்கும் மாபெரும் விருதாகிய நோபல் பரிசிணையும், ஆஸ்கார் விருதிணையும் அந்த நிறுவனங்கள் விரும்பி வழங்கியபோதும் அது தனக்கு வேண்டாம் அதற்குரிய தகுதி தனக்கு இல்லையென்று அடக்கத்துடன் மறுத்துள்ளார் என்றால் நம்பமுடிகிறதா? அவர் ஒரு சிறந்த இலக்கியகர்த்தா, சங்கீதம் மற்றும் இலக்கியத் திறனாய்வாளர், சிறந்த மேடைப்பேச்சாளர், சிறந்த பத்திராசிரியர், சிறந்த நாடகப் படைப்பாளர் என்ற பல தளங்களில் கால் பதித்து தனது திறமைகளை நிலைநாட்டியவர் உலக எழுத்தாளன் பேனாட்ஷா ஆவார். இன்றும் அவரது எழுத்துக்களும் நாடகங்களும் உலக அரங்கில் மதிக்கப்படும் போற்றப்படும் வருகின்றன. அவருக்கே 1925ஆம் ஆண்டு சிறந்த இலக்கிய கர்த்தாவிற்கான நோபல் பரிசினை வழங்குவதற்காக, நோபல் பரிசுக்குழு 1926ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 11ஆம் திகதி அவரது பெயரைத் தெரிவு செய்து அறிவித்தனர். அதேவேளை அவரது மறுப்பும் உடன் வெளியிடப்பட்டது. வில்லியம் சேக்ஸ்பியருக்கு அடுத்ததாக போற்றப்பட்ட ஒரு எழுத்தாளரும், நாடகாசிரியருமாக உலகிலே மதிக்கப்பட்ட ஆசிரியராகவே பேனாட்ஷா மதிக்கப்பட்டவராவர். அவருக்குத் தேடிவந்து கிடைத்த விருதினையொட்டி பல வாசகர்கள் மகிழ்ந்திருந்த வேளையில் பேனாட்ஷா இதனை வெறுத்து ஒதுக்கியது வாசகர்களிடையே ஒரு அதிர்ச்சியை உண்டாக்கியது. எனினும் இத்தகைய ஒரு புகழ் தேடிவந்ததனை எந்த மனைவிதான் விரும்பமாட்டாள். பேனாட்ஷாவின் மனைவி கொடுத்த வற்புறுத்தல் காரணமாக நோபல் பரிசினைப் பெறுவதற்கு ஒத்துக்கொண்டார். உலக மொழிகள் நூற்றுக் கணக்கானவற்றில் இன்று எழுதிக் குவிக்கப்படும் இலக்கியங்கள் பல, அவற்றில் ஒரு சில இலக்கியங்களே தெரிவாகி அத்தகைய இலக்கியங்களில் ஒன்றே உயர் விருதான நோபல் பரிசினை வெல்லும் தகுதியினைப் பெறுகின்றது. அத்தகைய ஒரு உயர் இலக்கியப் பரிசினை துச்சமென மதித்து ஒதுக்கிய முதன் மனிதர் பேனாட்ஷா என்ற உயர்ந்த மனிதரே. எனினும் மனைவியின் வேண்டுகோளுக்கு மதிப்பளித்து அதனைப் பெற்றவரும் அவரே.

இவர் அயர்லாந்தில் உள்ள டப்ளினில் 1856 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரது தந்தையார் ஜோஜ் கார்ஷா ஒரு அரசாங்க சிவில் உத்தியோகத்தார். ஆனால் குடிப்பழக்கத்திற்கு அடிமையானவர். அத்தோடு குடும்பத்தைச் சரியாகக் கவனிக்காத ஒரு பொறுப்பில்லாப் பேர்வழியாக இருந்தார். பேனாட்ஷா தாயார் லூசியண்டாவுடனும் இரண்டு சகோதரிகளுடனும் பேனாட்ஷா வாழ்ந்து வந்தார்.

பேனாட்ஷாவின் தாயார் ஒரு இசைப்பிரியை அத்தோடு அவரது சகோதரிகளும் பாடுவார்கள். ஆனால் சிந்தனையாளரான பேனாட்ஷாவிற்கோ இசையை ரசிக்கத் தெரியுமேயன்றி பாடத் தெரியாது. ஆனால் இசையை வீட்டில் தொடர்ந்து கேட்டு வந்ததனால் இசை நுணுக்கங்களை அறிந்து வைத்திருந்தார். இத்தகைய ஒரு பயிற்சியே எதிர்காலத்தில் இவரை ஒரு இசைத் திறனாய்வாளராக அறிமுகஞ் செய்தது.

பேனாட்ஷாவிற்கு கல்வி என்பது வேம்பாகவே கசந்தது. அவருக்குப் படிப்பில் நாட்டம் ஏற்படவில்லை. வீட்டில் படிக்கும்படி நெருக்குதல் வந்தாலும் அவையேதும் பேனாட்ஷாவின் காதில் விழவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. இவனுக்கு வீட்டாரில் ஒரு வெறுப்புணர்ச்சி காணப்பட்டதே முக்கிய காரணமாகும். தந்தை குடிப்பழக்கத்திற்கு அடிமையாகி தனது சிவில் சேவை வேலையைத் துறந்து ஒரு தானிய வியாபாரியாகிய பின்பும் எதுவித முன்னேற்றத்தையும் காணமல் குடிபோதைக்கு அடிமையாக இருந்ததும். தாயார் இசையிலேயே முழுக்கவனமும் செலுத்தியதனால் பிள்ளைகளைக் குறிப்பாக ஆண்மகனாகிய பேனாட்ஷாவிடம் எதுவித அன்பும் செலுத்தாமல் அவனைக் கவனியாது விட்டதும். அத்தோடு தாய் இசைப் பயிற்சிக்காக அருகே வசித்த ஜோஜ் லீ என்ற ஒரு இசையாசிரியனிடம் பயிற்சிக் குச் சென்று வந்ததும், அதன்போது இவர்கள் இருவர் பற்றியும் அந்தத் தெருவில் பேனாட்ஷாவின் காதில் படும்படியாகவே பல அரசல் புரசல்களான கதைகள் அடிபடத் தொடங்கியமை பேனாட்ஷாவின் இளமையான மனதைப் பாதித்தது. இளவயதில் அன்பினைப் பெறாடியாமல் ஏங்கினான். பேனாட்ஷாவுக்கு தந்தை இப்படியாகக் குடித்துக் கொண்டு பொறுப்பில்லாமல் இருந்தது மிகவேதனையாகவிருந்தது. அத்தோடு தாய் வேறொருவருடன் சேரம் போகிறார் என்ற கதைகளும் அவரது மனதை மிகவும் பாதிப்பதையச் செய்தன. இவர் இரண்டு சகோதரிகளோடு குடும்பத்தோடு வாழ்ந்தார். ஆனால் தாயாரோ அவரது சகோதரிகளுக்குக் காட்டிய அன்பில் ஒரு சிறுபகுதியைக்கூட பேனாட்ஷாவிடம் காட்டவில்லை என்பதே கசப்பானது. அத்தோடு

அவரோடு சரிவர அன்புடன் பேசுவதில்லை. இவைகள் யாவும் அவன் ஒன்பது வயதுச் சிறுவனாயிருந்தும் அவனை மிகவும் பாதிக்கவே செய்தது. இதனால் அவனது படிப்பு ஒரு குழப்பமான நிலையிலேயே இருந்தது. படிப்பதில் மனம் செல்லவேயில்லை. அத்தோடு அவனைப் படிப்பிப்பதற்கு தந்தையோ, தாயோ யாருமே முயலவில்லை. அப்பாவைப் பார்த்து ஒருபோதும் வாழ்க்கையில் குடிக்கமாட்டேன் என்ற சபதத்தை பேனாட்ஷா எடுத்து அதனைத் தன் உயிர் உள்ளவரை காப்பாற்றியும் வந்தார். சிலருக்கு நல்ல அப்பா கிடைக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் வாழ்கை முன்னேற்றத்திற்கு அப்பாவே ஒரு நல்லமுன்மாதிரி மனிதராகத் திகழ்வார்கள். இதிலும் அப்பா ஒரு எதிர்மறையான முன்மாதிரியாக இருந்தார். அதாவது அவரைப்போல் யாரும் இருக்கக்கூடாது என்பதற்கான முன்மாதிரியே என்பதாகும். அவ்வாறாக அப்பா மீது கொண்ட வெறுப்பலேயே பேனாட்ஷா தனது தந்தையின் பெயரான ஜோஜ் என்பதனைத் தனது பெயருடன் சேர்த்து எழுதுவதனையும் தவிர்ந்து வந்தார்.

பேனாட்ஷாவின் படிப்பு சிரேஷ்ட பாடசாலையுடன் முடிவடைந்தது. அவன் கல்லூரிக்குச் சென்றுகூடப் படிக்கவில்லை. ஆனால் அப்படிப் படிக்காத ஒரு மேதையின் புத்தகங்கள் பல உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் இன்று பாடப்புத்தகமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

லுசியண்டாவின் இசை நிகழ்ச்சிகள் டப்ளிளில் பெரும் வரவேற்புப் பெற்று இருந்தது. டப்ளிளில் தொடர்ந்து வாழ்ந்தால் ஒரு சிறிய வட்டத்துள்ளேயே அவரது புகழ் வளரும், இதன் காரணமாக லுசியண்டா லண்டனுக்குக் குடிபெயர் முடிவு செய்து தனது இரண்டு பெண்பிள்ளைகளுடனும் குடிபெயர்ந்தான். அவர்கள் சென்றவுடன் இசையாசிரியர் ஜோஜ் லீயும் லண்டன் சென்று விட்டார். டப்ளிளில் பேனாட்ஷாவும் அவருடன் வாழ்வதற்கு விருப்பமில்லாத தந்தை ஜோஜ் கார்ஷாவும் மட்டுமே தங்கியிருந்தனர். அப்போது பேனாட்ஷாவிற்கு வயது இருபது. அவர் ஒரு கட்டிட நிறுவனத்தில் எழுதுவினைஞராகக் கடமையாற்றினார். எனினும் பாடசாலை மாதிரி அவ்வேலையும் ஒரே வேலையைத் திரும்பச் செய்வதனால் அவருக்கு அதிலும் திருப்தியில்லை. அம்மா குடும்பத்தைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளாமல் லண்டன் சென்றது போனாட்டின் மனதைப் பாதிக்கவே செய்தது. லண்டனில் ஒரு மகளான எலினா காச நோயினால் திடீரென இறந்து விட திடீரென மகன் மீது இரக்கம் கொண்டு பேனாட்ஷாவை லண்டன் வரும்படி தாய் அழைக்க அவரும் லண்டன் சேர்ந்து வாழலானார். புதிய லண்டன் நகரம் தன்னை ஏற்றுக் கொள்ளுமா அல்லது ஒதுக்கி விடுமா என்ற சந்தேகத்தோடு வாழத் தொடங்கினார்.

பேனாட்ஷா லண்டன் வந்து வாழ்கையைத் தொடங்கியது அவருக்கு ஒரு புதிய மாற்றத்தினைக் கொடுத்தது. நிறைய பாடல் நிகழ்ச்சிகளையும், கலைநிகழ்ச்சிகளையும், சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களையும் பார்த்தார். அத்தோடு அங்கு நூல்நிலையத்திற்குச் செல்லும் பழக்கத்தினையும் அங்கு வாசிக்கும் பழக்கத்தினையும் ஏற்படுத்தியதனால், பல சேக்கஸ்பியரின் நாடகங்களையும் வாசித்து அறிந்து கொண்டவைகளே ஒரு பெரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியது எனலாம். டப்ளிளில் அலுப்புத் தட்டிய வேலையைப் போன்ற வேலைகளைச் செய்ய மனமின்றி இருந்த வேளையில் இசை ஆசிரியர் ஜோஜ் லீ, பேனாட்ஷாவை அழைத்து நான் ஒரு வேலை தருகிறேன் செய்வாயா எனக்கேட்டு அதன் விபரத்தினைக் கூறினார். “உனது வேலை என்பது எழுதுவதுதான் அதாவது வாராவாரம் இசை விமர்சனக் கட்டுரையொன்று பத்திரிகைக்கு எழுத வேண்டும், அதற்கு நிறையச் சம்பளம் தருவேன். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை, நீ எழுதும் கட்டுரை எனது பெயரிலேயே வெளிவர வேண்டும் என்பதே அந்த நிபந்தனையாகும். பேனாட்ஷாவும் அதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்து இசை நிகழ்ச்சிகள், நாடகங்களுக்குப் போய் அவைகளை இரசித்துப் பார்த்து அவை பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரைகளை எழுதிக் குவித்தார். ஏற்கனவேயிருந்த இசை இரசனை இதற்கு உதவியது. அத்தோடு எழுதுவதிலும் ஒரு ஆர்வத்தைத் தூண்டியது. ஆனால் கட்டுரையோ ஜோஜ் லீ யின் பெயரிலேயே வெளி, வந்துகொண்டிருந்தது. கிடைத்த சம்பளமோ கிழமைக்கு ஒரு பவுண்டாகும். பாரியதொரு இசை இரசிக விமர்சகன் இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டுக் கொண்டேயிருந்தான். இதனை ஒரு எழுத்துத் திருட்டு என்றே கூறவேண்டும். தொடர்ந்து இரண்டு வருடங்கள் ஜோஜ் லீ என்ற பெயரில் The Hornet என்ற பத்திரிகையில் எழுதிவந்தார். எனினும் தனது எழுத்துக்களையும் தனது எழுத்துக்குக் கிடைக்கும் வரவேற்பையும் பார்த்து அது தனது பெயரில் இல்லாவிட்டாலும் தானே பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதோடு நின்று கொள்ளுவார்.

இவ்வாறாக அவரது எழுத்துக்குக் கிடைத்த வரவேற்பினால் ஜோஜ் லீயின் பெயரில் எழுதுவதனை விட்டுவிட்டு தனது சொந்தப் பெயரிலேயே எழுதலாம் என்ற முடிவிற்கு வந்து தானே வேலை தேடும் படலத்தைத் தொடரலானார். ஒரு டெலிபோன் கொம்பனியில் வேலை கிடைத்தது. ஆனால் எழுதும் வேலை எதுவும் இல்லாததனால் இது ஒரு விருப்பமில்லாத வேலையாகவே இருந்தது. இதனால் வேலையை விட்டுவிட்டு எழுத்து வேலையிலேயே முழுக்கவனமும் செலுத்தி “நான் எழுதப்பிறந்தவன், என்னுடைய எதிர்காலமும் எழுத்தில்தான். இந்த வினாடியில் இருந்து எனது தொழில் எழுத்துத்தான் என்ற சபதமும் எடுத்துக் கொண்டார். அத்தோடு இக்கால கட்டத்தில் அவர் கேட்ட ஒரு மேடைப் பேச்சே அவரது முழு வாழ்க்கையையே மாற்றியது.

பேனாட்ஷா ஒரு சாதாரணன். ஏழைகளின் வாழ்வையே அன்றாடம் தரிசித்தார். மேட்டுக்குடி வாழ்வு பற்றி அவர் திரும்பிப் பார்த்ததேயில்லை. இதனால் அவரது எழுத்துக்களும் ஏழை மக்களது அன்றாட வாழ்வு பற்றியதாகவேயிருந்தது. இப்படிப்பட்ட சிந்தனைக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்தவர் ஹென்றி ஜோஜ் என்றும் அமெரிக்கப் பேச்சாளனாகும். அவரது பேச்சுக்களே பேனாட்ஷாவின் சிந்தனைகளிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினவெனலாம்.

இங்கிலாந்து சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஹென்றி ஜோஜ் அவர்களின் பேச்சுக்கள் படம் போட்டுக்காட்டின. பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாகிக் கொண்டிருக்க ஏழைகள் மேலும் ஏழைகளாகும் ஒரு தன்மையினையே கண்டார். இதன் தாற்பரியம் பேனாட்ஷாவிற்கு விளங்கவில்லை. தனது மண்டையைப் பிடித்துக் கொண்டார். இந்த பாதிக்கப்படும் சமூகத்திற்காகப் பாடுபட வேண்டும்; அவர்களது முன்னேற்றத்திற்காக ஏதும் எழுதவேண்டும் அதன் மூலம் சமூகத்தில் ஏதாவது மாற்றத்தினை உண்டு பண்ணவேண்டும் என்ற உத்வேகத்தில் இருந்தார். இசை, நாடக விமர்சனக் கட்டுரைகளை எழுதிய ஷா தற்போது நாவல்களை எழுத ஆரம்பித்தார். முதல் நாவலின் பெயர் “The Irrational Knot” என்பதாகும். இந்நாவல் சமூகத்தினை புரட்டிப்போடும் ரகமாகவேயிருந்தது. ஆனால் பதிப்பாளர்களால் அவை ஏற்றப்படவில்லை.

தொடர்ச்சியாக அவர் எழுதிய ஐந்து நாவல்கள் பதிப்பாளர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டன. அவர் சமூக சீர்திருத்தத்தினை வேண்டி நின்றதனை முதலாளித்துவத்தின் வேர்களைத் தாங்கி நிற்கும் பதிப்பாளர்களால் வெளியிடப்படாததில் எதுவித வியப்பும் இல்லை. அரசியல் என்பது தேர்தலில் போட்டியிட்டு அதில் வெற்றி பெற்று அரசியல் மூலம் மட்டும் மாற்றத்தினைக் கொண்டு வருவது மட்டுமல்ல. எழுத்தின் மூலமும் சமூக அரசியல் மாற்றத்தினை கொண்டு வரமுடியும் என்பதனை உறுதியாக நம்பினார்.

பேனாட்ஷாவின் எழுத்துக்கள் நகைச்சுவையாகவும், கேலிகளும், கிண்டல்களும், துள்ளலான நடையழகும் கொண்டதாகவேயிருந்தது. அதில் கூர்மையான சமூக விமர்சனங்களும் உள்ளாந்த சமூக அக்கறையும் கொண்டவையாகும்.

நாடகம்

இவரது நாடகங்களும் மிகுந்த போராட்டங்களின் பின்பே வெளிவருகின்றன. ஒரு முறை கலை இலக்கிய விமர்சகரான வில்லியம் ஆத்தர் என்பவரை நூலகத்தில் சந்திக்கின்றார். அப்போது பேனாட்ஷாவின் விமர்சன எழுத்துப்பற்றியும் அவரது விமர்சனக் கட்டுரைகள் பற்றியும் வில்லியம் ஆதர் வாசித்திருந்தார். அத்தோடு பேனாட்ஷாவையும் அடிக்கடி நூலகத்தில் பார்த்திருந்தார். இதனால் அவர்களது பேச்சு ஆரம்பமாகியது. பேனாட்ஷா தான் நாவல்கள் எழுதுபவர் என்றும் அவைகள் எதுவும் பிரசுரமாகவில்லையென்ற தனது ஆதங்கத்தைக் கூறினார். அப்போது வில்லியம் ஆதர் தனக்கு நாடகத்தில்தான் பெரு விருப்பம் என்றும் ஆனால் கதையை மட்டுமே தன்னால் எழுத முடியும் என்றும் வசனத்தினைத் தன்னால் எழுத முடியாதென்றும் கூறினார். அப்படியாயின் நீங்கள் கதையை எழுதுங்கள் நான் வசனத்தை எழுதுகின்றேன் என்று பேனாட்ஷா கூறினார், இவ்வரையாடல் எழுதப்படாத ஒரு கனவான் ஒப்பந்தத்துடன் முடிவுற்று வேலை ஆரம்பமாகியது. வில்லியம் ஆதர் கதையைச் சொல்லி முடித்தார். அதனைக் குறிப்பெடுத்துக் கொண்ட பேனாட்ஷா நாடகத்தினை வசன நடையுடன் எழுதி முடித்தார். ஆனால் அவருக்கு அந்த நாடகத்தினை இன்னும் வளர்த்துச் செல்லலாம் என்ற எண்ணத்தோடு வில்லியம் ஆத்தரை அணுகி தனது நாடகத்தினைக் கொடுத்து, அதனை இன்னும் வளர்த்துச் செல்லவேண்டும் இத்துடன் முடிக்காமல் இதன் முடிவினை இன்னும் வளர்த்துச் செல்ல மிகுதிக் கதையினைச் சொல்ல முடியுமாவென்று கேட்டபோது வில்லியம் ஆதருக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. நான் முழுக்கதையையும் சொல்லி விட்டேன், இதற்கு மேல் கதையேதும் இல்லை என்று கோபித்துக் கொண்டார். அத்தோடு அந்த நாடகம் கிடப்பில் போடப்பட்டது. ஒரு எழுத்தின் உருவாகத்தை வெளியில் கொண்டு வருவதில் உள்ள சிக்கல்கள் எவ்வளவு சவாலானதென்பதனை பேனாட்ஷாவின் எழுத்துலக ஆரம்பத்திலிருந்து அறியமுடிகிறது. இன்றும் இத்தைய நிலை இருப்பதனை பல எழுத்தாளர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள்

ஏழு வருடங்கள் கழித்து ஒரு புதிய நாடகக் கம்பனி லண்டனில் தொடங்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு உடனடியாக மேடையேற்றுவதற்கு ஒரு நாடகம் தேவைப்பட்டது. அதன் போது இத்தேவை கருதி பேனாட்ஷாவை அவர்கள் நாடினார்கள். அதன் போதே தனது கிடப்பில் போடப்பட நாடகத்தின் நினைவு வந்தது. அதனைத் தூசி தட்டி எடுத்து முன்பு யோசித்தது போன்று அதன் கதைப் போக்கினை மேலும் நீடித்து அதில் ஒரு சில மாற்றங்களுடன் விரைவாக எழுதி முடித்துவிட்டார். அந்த நாடகமே 1885ல் எழுதத் தொடங்கி ஏழு வருடங்களின் பின் எழுதி முடிக்கப்பட்ட பிரசித்தி பெற்ற “Widowers’ House” நாடகமாகும். இதுவே எழுதி முடிக்கப்பெற்று அரங்கேறியது. இதன் கதை, கருத்து ஆகியன நிலத்தை அடாத்தாகப் பிடித்து ஏழைகளை வருத்தும் ஒரு சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் நாடகமாகவேயிருந்தது. இதில் எவ்வளவு சோகரசம் ததும்பியிருந்ததோ அதேயளவு நகைச்சுவையும் இருந்தது. ஒரு கசப்பான பேதிமருந்தினை இனிப்பான கவசத்துடன் கொடுப்பின் மக்கள் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளுவர் என்பதே அவரது நம்பிக்கையாகவும். எதிர்காலத்தில் அதனை மக்களும் ஏற்றார்கள். அவர் ஒரு மேடைப்பேச்சாளராகவும் விளங்கியது நாடக எழுத்திற்கு மேலும் உதவியதெனலாம். அத்தகைய ஒரு உத்தியை அவர் பாவித்தது எதிர்மறையாகவேயிருந்தது. மேடைப்பேச்சு வேறு நாடகப்பேச்சு வேறு என்பதனைக் காலம் தாழ்த்தியே அவரது பட்டறிவு உணர்த்தியது.

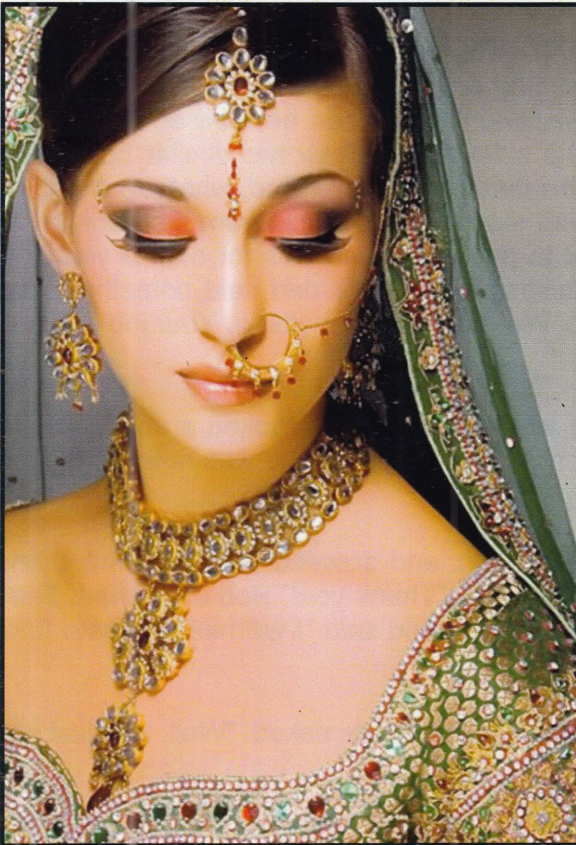
வீட்டிலெல்லம் தலைவலி அதனை மறக்கவே நாடகம் பார்க்க வருகின்றோம். அங்கும் வந்து அழுகையா துன்பமா? மக்கள் ஒருமணி நேரமோ அல்லது இரண்டு மணிநேரமோ அதனை நாடகத்தில் இன்பமாகக் கழிக்க வேண்டும். அவர்களை அங்கு வைத்துப் போரடிக்கக்கூடாது என்பதே பேனாட்ஷாவின் சித்தாந்தம். அவ்வாறாகவே அவரது நாடகங்களும் அமைந்தன. இதனாலேயே தனது ஆரம்ப நாடகங்களைச் சமூகத்தில் உள்ள வெறுப்புக் காரணமாக “கசப்பு நாடகங்கள்” Plays Unpleasant என்று அவரே கூறியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறான கசப்பு நாடகங்கள் மக்களுக்கு அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை என்றதனால் “இனிய நாடகங்களை” Plays Pleasant என்றவாறாக எழுதலானார். சமூக மாற்றங்களும் சொல்லப்பட வேண்டும், அதனை மக்கள் ரசிக்கும்படியாக இருக்க வேண்டும் என்பதனால் பொழுது போக்கான நகைச்சுவையான நல்ல சமூகக் கருத்துக்களைக் கொண்டவையாக அமைந்தன. இத்தகைய உத்தி மக்களால் ஏற்பட்டன. இதனால் அவரது நாடகங்களை மேடையேற்ற பல்வேறு நாடகக் கம்பனிகள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு முன்வந்தன.

நாடக ஆவரவம் இருந்தபோதும் அவரது நாவல் ஆவரவமும் கொஞ்சமும் குறைந்து விடவில்லை. அப்படிச் செய்யும் போது நாடகமாகவும், புத்தகமாகவும் தனது கருத்துக்கள் மக்களிடம் சென்றடையும் என்பனை மனதார நம்பிச் செயலிலும் ஈடுபட்டு அதிலும் வெற்றி கண்டார்.

கசப்பு நாடகங்கள் (Plays Unpleasant) என்ற வகையில் “Widowers’ House”, “Mrs. Warrens’ Profession”, “The Philanderer” என்ற நாடகங்கள் அடங்கும். இனிய நாடகங்கள் (Plays Pleasant) என்ற வகையில் “Arms and the Man”, “Candida”, “The Man of the Destiny”, “You Never Can Tell” அகிய நாடகங்கள் அடங்கும். நாடகங்களுக்கு அவர் எழுதும் முன்னுரை மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது. அவரது முன்னுரைகளை மிகவும் நீண்டதாகும். அதில் தனது உள்ளக் கிடக்கைகளைக் கொட்டி விடுவார். 5 பக்க நாடகத்திற்கு 40 பக்க முன்னுரையுடைய விசித்திரமானவை. இந்த முன்னுரைகளுக்காகவே இவரது நூல்கள் விற்பனையாயின. இவ்வாறாக ஓய்வு ஒழிச்சல் இன்றி எழுதிக் குவித்துக் கொண்டேயிருந்தார். இந்த ஓய்வின்மையான எழுத்து அவரது உடல் வலுவையும் குறைத்தது.

தனது எழுத்துப் பணிகளுக்கு இடையூறு வந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக முதலில் திருமணத்திற்கு மறுத்துவந்தார். இவரது காலில் சப்பாத்து வெட்டி ஒரு புண்வந்த போது அதற்கு சத்திரசிக்ச்சை செய்ய வேண்டும் என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அந்தக்காலத்தே தற்போது மாதிரியான நவீனசிக்ச்சைகள் எதுவும் இல்லை. இறுதியில் சத்திர சிக்ச்சை செய்ததனால் அது பாரிய பிரச்சனையாகி ஒன்றரை வருடம் அவர் ஓய்வு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார். அத்தோடு அவருக்கு ஒற்றைத் தலைவலி எனப்படும் மைக்கிறேன் என்னும் வருத்தமும் வாட்டியது. இதன் காரணமாக யாரோ ஒருவரது ஆலோசனையில் மாமிச உணவைக் கைவிட்டு சைவ உணவையே உண்டு வர உண்மையில் அத்தலைவலியுடம் சில காலத்தில் பறந்தே விட்டது. இதன் பின்பு அவர் இறக்கும் வரை அவர் சுத்த சைவ உணவையே உண்டு வந்தார். நோய் காரணமாக வெளியூலகத் தொடர்பில்லாமல் இருந்தார். அப்போது தான் அவரது எழுத்துக்களாலும் அவரது கொள்கைகளாலும் கருத்துக்களாலும் கவரப்பட்ட சாலட் என்ற ஒரு பணக்காரப் பெண்மணி அவரைச் சந்திக்க வந்தார். அதன் பின்பு தொடர்ந்து வந்து அவரோடு அளவளாவிச் செல்வார். இவ்வேளைகளில் அவரது நோய்களுக்கும் பணிவிடைகள் செய்து செல்லுவார். இருவரும் “பேபியன்” இயக்க உறுப்பினர்களாக இருந்ததால் ஒரு பொதுக் கருத்தினை ஏற்றவர்களாக இருந்தனர். முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர்கள் என்பதில் இருவரது சிந்தனை அலையின் நீட்சி ஒன்றாக, இருந்ததனால் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாயினர். சில நண்பர்கள் அவளைத் திருமணம் செய்யும்படி வற்புறுத்தியபோது பேனாட்ஷா அதற்குத் தயங்கினார். காரணம் அவர் மிக வசதியானவள், இப்படியான ஒருவளைத் தான் திருமணம் செய்யின் அவளை ஏமாற்றிப் பணத்திற்காகத் திருமணம் செய்ததாக ஏனையோர் எண்ணுவார்கள் என்பதனால் அதனைத் தட்டிக்களித்தார். எனினும் அவர்களது திருமணம் சாத்தியமாயிற்று. 1898ஆம் நடைபெற்ற பேனாட்ஷா – சாலெட் திருமணம் பற்றி பேனாட்ஷா எழுதிய சிறு குறிப்பு “நேற்று ஊர் முழுவதும் நல்ல மழை. அப்போது, ஓர் இளைஞனும் ஓர் இளம் பெண்ணும் பதிவாளர் அலுவலகத்திற்குப் பக்கமாக மழைக்கு ஓதுங்கினர். அங்கிருந்த பதிவுத்திருமண அதிகாரி அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்து விட்டார்.” தொடர்ந்து இவர்கள் 40 வருடங்கள் அன்புத் தம்பதிகளாக வாழ்ந்தனர்.

சாலட்டை மணந்த பின்பு பத்திரிகையாளர் வேலையைக் கைவிட்டார். அதன் பின்பு நாடகங்களையும் நூல்களையும் எழுதினார். அவையாவன The Devil Disiple, Ceasar and Cleopatra, Man and Superman, Bull's Other Island, The Doctor's Dilemma ஆகியனவாகும். தொடர்ந்து 1910ஆம் ஆண்டு Misalliance என்ற புதிய நாடகத்தை எழுதி முடித்தார். இந்த நாடகம் வில்லியம் சேக்ஸ்பியரின் The Taming of The Shrew நாடகத்திற்கு இணையானது என்று விமர்சகர்களால் கூறப்பட்டது. சேக்ஸ்பியரைப் போல் இன்னொருவரால் எழுத முடியுமா என்று அவர்களது இரசிகர்கள் கோபம் கொள்ளவில்லை மாறாக பேனாட்ஷாவின் படைப்புக்கள் சேக்ஸ்பியருக்கு இணையானவை என்று மௌனமாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இது பேனாட்ஷாவின் எழுத்துக்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு மாபெரும் வெற்றியாகும் ஆங்கில இலக்கியத்திற்கு பேனாட்ஷாவும் சேக்ஸ்பியரும் இரு கண்கள். இவரது மொத்த நூல்கள் 36 தொகுதிகளாக 1930 தொடக்கம் 1950 வரை வெளியிடப்பட்டன. ஜோஜ் பேனாட்ஷா அவர்கள் நவம்பர் மாதம் 2ஆம் திகதி 1950ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்.

அனைத்து நகைத் தேவைகளுக்கும்

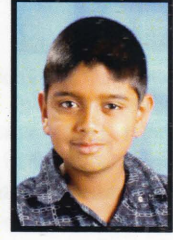
Aarapi Jewellers

15 Karachi Dr. Units 11 & 12

Markham ON. L3S 0B5

Tel: 905-472-3773

How The Other Side Feels..

Abbiran Nimalan

In the city of New York, there was a boy named Tom. He was very rich and had everything he wanted. He had the latest electronics and clothes. He also had a very big house and a separately furnished room.

Unfortunately, Tom was a very spoiled kid. He never donated anything to anyone, even though he had a lot of money. Tom always bragged about his money and made fun of the other kids who weren't as rich as Tom.

One day, when Tom was waiting for his private limo to pick him up from school, a man in rags walked up to him. The man said, "Hello, My name is Bob. I'm a very poor man. I'm cold, hungry; tired, and bored. You don't get much entertainment in a box, you know."

Tom whose pockets were stuffed with money said "Sorry, I don't have any money." "But your pockets are stuffed with money!" Bob exclaimed.

Tom had a very short temper. "So what if my pockets are stuffed with money? I'm not going to waste it on some guy I met on the street." Tom said and left the spot. "Curse you!" yelled Bob.

As Tom arrived at home, he told his parents what happened but his parents who were good people just said "Tom that wasn't very nice. You should always donate to the poor." "Donate Schmonate" Tom said angrily going to his room.

After dinner, Tom went to sleep. The next morning when Tom woke up he felt different. "Why is the space so tight?" he asked. Then when he touched the wall he realised it was cardboard. He looked around and saw that he was in a box. "where is my room, and stuff?" Then he realised his parents were missing. He opened his box and saw he was on the sidewalk. He saw two similar boxes and walked up to them. He knocked on the front of a box and his dad peeped out. "Dad, what are we doing here?" Tom asked his dad. "I'm sorry Tom. When you were sleeping the people from the bank came over and took our house away. They said that we forgot to pay our house bills for over a year. I'm sorry, Tom. "NOOOOOOOOO" yelled Tom. When he finished yelling, his dad said something that Tom never ever wanted to hear. "We also found you a job. We can't afford anything. Your job is a butler for a man named Bob."

Suddenly Tom woke up screaming. Then he realised he was in his bed. He looked around. He still had everything he owned. When he was ready to go to school in the morning, he was relieved his private limo was there.

After school, he waited for Bob. Bob passed that way, saw Tom, and scowled but Tom smiled and said, "wait, Bob." He held out his hand. There was a lot of money. "Thank you!" Bob exclaimed. Then Tom said, "Come with me." Tom promised to buy a house for Bob and said "I will hire a private tutor for you. Then you can work for my dad."

"Thank you, Tom. But I have to ask, what made you change your mind?" he asked. "Well, let's just say now I know how the other side feels" Tom said. Bob stared at Tom in confusion.

FOR SIMPLY NICE PHOTO

SARVESAN, T
sarvesan@yahoo.com

ஆத்ம பந்தம்

- தெனியாள் -

அப்பு இன்னும் வரவில்லை.

அப்பு இப்படி வராமல் இருக்க மாட்டார்

அவருக்கு இயலாத உடல் நிலையிலும் மெல்ல மெல்ல நடந்து அவர் எப்படியும் வந்து சேர்ந்து விடுவார்.

விடுமுறை நாட்களில் நான் வீட்டில் நிற்பேன் என்பது அவருக்கு தெரியும். சனிக் கிழமைகளில் அவர் தவறாது இங்கு வந்து சேருவார். அன்று முடியாதுபோனால் ஞாயிறு நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கலாம். காலை ஒன்பது மணிக்கும் பத்து மணிக்கும் இடையில் வந்து விடுவார்.

அப்பு வரும் நேரம் நான் எங்கே, என்ன வேலை செய்து கொண்டிருந்தாலும் மனம் அவர் குரலை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும்.

அவர் வரும்போது படலை திறக்கும் சத்தத்துடன் சேர்ந்து, “ பிள்ளை” என உரிமையுடன் அழைக்கின்ற குரல் கேட்கும்.

அந்தக் குரலின் பின்னே மெதுவா மெதுவா அவர் அடி எடுத்து முற்றத்துக்கு வருவார்.

அப்புவை முதன் முதலில் நான் கண்டபோது, பார்ப்பதற்கு மிகப் பரிதாபமான தோற்றத்தில் அவர் நின்றார்.

நாலுமுடி வெள்ளை வேட்டி அப்பு அரையில் கட்டியிருந்தார். அது பெயருக்குத்தான் வெள்ளை வேட்டி. அழுக்குக்குமேல் அழுக்குப் படிந்து அதன் நிறம் காவியாக மாறிப்போய்க் கிடந்தது. அந்த வேட்டியை தூக்கி முழந்தாளுக்கு மேல் மடித்து, தொடை தெரியக் கட்டியிருந்தார். வேட்டி நிறத்தை ஒத்த சிட்டைத் துண்டொன்றை வேட்டிக்கு மேல் சுற்றி இருந்தார். தலைமுடி வளர்ந்து கற்றையாகி சுருண்டு தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. பல நாட்கள் மழிக்காத தாடி, மீசை கன்னங்களில் அடர்ந்து கிடந்தது. மார்பில் மொசு மொசென்று வளர்ந்த ரோமம் குப்பையாகச் செறிந்திருந்தது. நெற்றியில், மூக்கில் துளித்துளியாக வியர்வை அரும்பி நின்றது. ஒட்டிச். சுருங்கிப்போன வயிறு, உலர்ந்த கிடக்கும் வெற்றிலைச் சாயம் படிந்த உதடுகள், முகத்தில் பசிக்களை, கண்களில் ஏக்கமுமாக நின்றார்.

அப்புவின் தோற்றம் எனக்கு நெஞ்சை நெகிழ வைக்கிறது.

இந்த அப்புவுக்கு மனைவி இல்லையா? மக்கள் இல்லையா? அல்லது இருந்தும் அவர்கள் கவனிக்காது விட்டுவிட்டார்களா?

எனக்குள் நான் ஒரு தடவை கேடுக்கொள்கிறேன்.

அப்பு முதுகைச்சுற்று வளைத்துக் குறுகிநின்று கையைநீட்டி “ பிச்சை போடுங்கோ தாயே.....” என்கின்றார்.

அப்புவின் பணிவு எனது மனசைத் தொடுகின்றது. “ ஐயோ பாவம் ” என நினைத்துக் கொண்டு “ வாறன் நிலிலுங்கோ.....!” எனச் சொல்லிக்கொண்டு திரும்ப உள்ளே வருகின்றேன்.

அம்மா அடுக்களைக்குள் உட்கார்ந்து காய்கறிகள் வெட்டிக் கொண்டிருக்கின்றா.

“ அம்மா, ஒரு அப்பு வந்து நிற்குது”

“ ஒரு பத்து ரூபா எடுத்துக்குடு பிள்ளை”

நான் எதிர்பார்த்தது போல அம்மா சொலுறா.

இன்றைய விலைவாசி உயர்வில், இதை விடக் குறைவாகக் கொடுப்பற்கு அம்மா நினைப்பதில்லை.

ஆனால் எனக்கு மனதில் திருப்தி இல்லை. அசையாது அம்மா முன் நிற்கிறேன்.

அம்மா என்னை விளங்கி வைத்திருக்கின்றா. தலை நிமிர்ந்து ஒரு தடவை என் முகத்தைப் பார்க்கின்றா. நான் மெல்லச் சிரிக்கின்றேன்.

இந்தச் சிரிப்பின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டு, “ சரி..... உன்னை விருப்பம்போல குடு” என்கிறா.

நான் இருபது ரூபா நோட்டொன்றை எடுத்து வந்து, “ இந்தாங்க.....” என அப்புவிடம் நீட்டுகிறேன்.

அப்பு அந்தக் காசை கையில் வாங்கிப் பார்க்கின்றார். அவர் முகம் பட்டென மலர்கிறது. மறுகணம் ஆச்சரியமாக என்னைப் பார்க்கின்றார்.

ஒரு ரூபா.... இரண்டு ரூபா..... அல்லது ஐந்து ரூபா நாணயத்தை அவர் எதிர்பார்த்திருப்பார். அவர் எதிர்பார்த்ததுக்கு மாறாக இப்படிப் பெரிய நோட்டு கையில் கிடைத்திருப்பது கண்டு அதிசயப் படாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அவர் நன்றியுடன் என்னை நோக்குகின்றார்.

உதட்டில் சிறிய கீற்றாகப் புன்னகை நெளிய, அனுதாபத்துடன் நான் அவரைப் பார்க்கின்றேன்.

அப்பு மன நிறைவுடன் திருப்பிப் போய்விடுவார் என்பது எனது எதிர்பார்ப்பு. ஆனால் அப்பு நின்ற இடத்தில் இருந்து இம்மியும் அசையாது அப்படியே நிற்கின்றார்.

அப்பு மனதுக்குள் ஏதோ ஒரு போராட்டம்,

அவர் பார்வை அதைச் சொல்கிறது, சில கணங்களின் பிறகு அவர் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்க வேண்டும், என்முகத்தைக் குறிப்பாகப் பார்க்கின்றார். துயரப் பெருமூச்சு சொன்று அவர் நெஞ்சில் இருந்து வெளிவருகின்றது. பின்னர் குரல் தளதளக்க, “அம்மா.....” என மெல்ல அழைக்கின்றார்.

“என்ன சொல்லுகோ.....!” பரிவுடன் கேட்கின்றேன்.

“பெரிய களையாக் கிடக்கு..... ஒரு தேத்தண்ணி தந்தால் புண்ணியம் கிடக்கும் தாயே!”

“இருங்கோ வாறன்.....” அவசரமாக நான் உள்ளே திரும்பி வருகிறேன்..

அடுக்களைக்குள் நுழைந்து விரைவாக தேநீர் தயாரித்து முடிக்கிறேன். அதை ஒரு குவளையில் ஊற்றி, கையில் தூக்கும்போது, தின்பதற்கு ஏதாவது குடுக்கலாமே.....!’ என்ற எண்ணம் மனதில் எழுகின்றது.

மதிய வேளைக்குரிய சமையல் செய்துமுடிக்கும் வரை அம்மாவுக்கு வேலை நெருக்கடி. அந்த அவசரத்தில் காலை உணவு உண்பதற்கு, பெரும்பாலும் அம்மா மறந்து போவது வழக்கம். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, “அம்மா சாப்பிட்டு விட்டியளா.....?” என வினவுகிறேன்,

அம்மா என்னைப் புரிந்து கொண்டு, சட்டென திரும்பிப் பார்க்கின்றா. பின்னர், “பணிஸ் கிடக்கு..... எடுத்துக் கொண்டுபோய்க் குடு” என்றவ, தொடர்ந்து வேலையைக் கவனிக்கிறா.

நான் தேநீருடன் பணிஸைக் கொண்டு வந்து அப்புவிடம் கொடுக்கின்றேன்.

அப்பு ஆவலுடன் கைகளை நீட்டி வாங்குகின்றார். அவர் கைகள் இரண்டும் மெல்ல நடுங்குகின்றன.

அவர் நிலத்தில் மெல்லக் குந்தி இருக்கின்றார். தேநீர்க் குவளையை நிலத்தில் வைத்துவிட்டு, பணிஸைப் பிய்த்துப் பிய்த்து, தேநீரில் தொட்டுத் தொட்டு, அவக் அவகென்று வேகமாக உண்ணுகின்றார். பின்னர் குவளையுடன் தூக்கி மடமடவென்று தேநீரைக் குடித்து முடிக்கின்றார்.

அரையில் சுற்றிக் கட்டிய சால்வைத் துண்டை அவிழ்த்தெடுத்து, முகத்தில் அரும்பி நிற்கும் வியர்வையை நன்றாகத் துடைத்து விட்டுக் கொள்ளுகின்றார். பின்பு, முன்னர்போல அதைக் கட்டிக்கொண்டு தலை குனிந்த வண்ணம் சிறிது நேரம் அப்படியே உட்கார்ந்திருக்கின்றார். மனதில் அவர் என்ன நினைத்துக் கொண்டாரோ!

நெடுமூச்சு சொன்று நெஞ்சின் ஆழத்தில் இருந்து வெளியேறுகின்றது. அவர் விழிகள் லேசாகக் கலங்குகின்றன. சற்று நேரம் கழிந்து தலையைத் தூக்கி என்னை நோக்குகின்றார்.

பசிக்களை நீங்கிப்போன தெம்பு அந்த முகத்தில் தென்படுகிறது. வான்மழையில் திடீரென நனைந்த பயிர்போல, இப்போது அவரிடம் ஒரு மலர்ச்சி தெரிகிறது. நன்றி அவர் பார்வையில் இழைகிறது.

நிலத்தில் கைகளைவைத்து ஊன்றி மெல்ல நிமிர்ந்தெழுந்து நிற்கின்றார்.

“ஆச்சி, நீங்கள் நல்லாய் இருக்கவேணும் தாயே!” வாயார வாழ்த்தி விட்டு, திரும்பி மெல்ல மெல்ல நடந்து வெளியே போகிறார்.

அப்பு படலையைத் திறந்து செல்லும்வரை நான் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கின்றேன். கண்களில் இருந்து அவர் மறைந்த பிறகு ‘அப்பு பாவம்’ என நினைத்த வண்ணம் உள்ளே வருகின்றேன்.

அன்று வந்துபோன அப்பு வாரம் தவறாமல் வந்துகொண்டிருந்தார்.

அப்புவைக் கண்டுகொண்டால் எனக்கு உள்ளத்தில் ஒரே உற்சாகம்.

கல்லூரியில் தோழிகள் தங்கள் பாட்டன்மார் பற்றிப் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

“தாத்தாவுக்கு இப்பவும் நான் நல்ல செல்லம்”

“என்னை அப்பப்பாவுக்கு எல்லாம் நான் செய்து கொடுத்தால் தான் திருப்தி. அம்மா..... மருமேள் செய்கிறதை அவர் விரும்பிறதில்லை.”

“எனக்கு என்ன தேவை எண்டாலும் உடனே தாத்தா வாங்கித் தருவார்”

“தாத்தாவுக்குச் சுகமில்லை என்றால் ஸ்கூட்டியிலை நான்தான் ஏத்திக் கொண்டு போகவேணும்”

“ஒவ்வொரு பென்ஸனுக்கும் பொக்கடமணி ஆயிரம் ரூபா அப்பப்பா தருவார்”

அவர்கள் சொல்லச் சொல்ல, கேட்டுக் கேட்டு எனக்கு மனம் ஏங்கும்.

நான் வீட்டுக்கு வந்து அம்மாவிடம் விசாரிப்பேன்.

“என்னை தாத்தாவும், அப்பப்பாவும் எப்ப செத்தவை.... அம்மா!”

“அது..... கொப்பா என்னைக் கட்டிநறுக்கு முந்தி”

நான் சிறிது நேரம் மௌனமாக இருக்கின்றேன். பிறகு அம்மாவிடம் வினவுகிறேன்:

“அவைக்கு..... இங்கவாற அப்புவின்றை வயதிருக்குமே”

“அப்பிடித்தான் இருக்கும்”

“ அப்ப..... இந்த அப்பு..... என்னை தாத்தா..... அப்பப்பா.... மாதிரித்தானே!

“ ஓமோம்.....”

‘ அப்பு..... தாத்தா..... அப்பப்பா.....’ எனக்குள் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

அப்பு வரும் வேளையில் எல்லாம் அவரை எதிர்பார்த்திருந்து, உபசரித்து உணவு கொடுத்து, தேநீர் கொடுத்து, காசும் கொடுப்பேன்.

அப்போது எனக்குள்ள அக்கறையை அம்மா அவதானித்து வைத்திருக்கின்றா. அவ ஒருதினம் அப்பாவிடம் சொன்னா: “ பிள்ளைக்கு ஒரு பேரன் கிடைச்சிருக்கிறார்”

“ நானும் அவதானித்திருக்கிறேன்”

“ கிழவன் வந்தால் தன் பேரனைக் கண்டதுபோல பிள்ளைக்கு ஒரே கொண்டாட்டம்”

“ இது உணர்வோடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். தன்னை பேரன்மாறே இந்தக் கிழவரிலே பிள்ளை காணுகின்றான். தன்னை மனக்குறையை ஈடுசெய்கிறான். பிள்ளைக்கு மனமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தால் அது நல்லதுதானே!”

இப்படியும் சொல்லுவார், வேற மாதிரியும் கதைப்பார். இந்த அப்பா, ஒரு வித்தியாசமான ஆள். எனது மனமகிழ்ச்சிக்காகத் தான், அப்புவுக்கு நான் கொடுப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றாரோ என எனக்குள் ஒரு சந்தேகம். அப்பா சில சமயங்களில் கூறும் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் அப்படித்தான்.

“ பிச்சை குடுக்கிறது பிழையான காரியம். நாங்கள் கொடுக்கிறதாலே தான் வந்து நின்று, இரந்து கை நீட்டுகின்றார்கள். உடல் வலிமை உள்ளவன் உழைத்து வாழாமல் கையேந்திப் பிச்சை கேட்கிறான். பிச்சை எடுப்பதை ஒரு தொழிலாகச் செய்கிறார்கள். நகரப் பகுதிகளில் ஒருவன் பலரை வைத்துப் பிச்சை எடுப்பிப்பதை ஒரு தொழிலாகச் செய்கிறான் எண்டது பலருக்குத் தெரியாது. பிச்சை குடுக்கிறதினாலே சமுதாயத்தைப் பிழையான வழியில் நடத்துகிறோம், கெடுக்கிறோம்”

“ அப்பா..... நீங்கள் சொல்லுறதிலே சில நியாயங்கள் இல்லாமலில்லை. ஆனால் வயது போன கிழகு கட்டைகள் நோயாளர் அங்கவீனமானவர்கள் ஆதரவற்ற குழந்தை குட்டிக் காரர் இவர்களுக்கும் குடுக்கக் கூடாது.....?”

“ பிள்ளை..... உன்னை இளகின மனம் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அவர்களுடைய நடப்பைப் பார்த்து இரக்கம் உள்ளவர்கள் ஏமாறுகிறார்கள்.”

“ நடக்கிறவர்களைப் பார்த்தால் தெரியும்..... அப்பா!”
“ அதுக்கு தெளிவாக அவதானிக்க வேணுமே.....!”

“ சண்டை முடிஞ்ச பிறகு தினமும் பலபேர் பிச்சை கேட்டு வருகினம்..... வேலையில்லை.....உழைப்பில்லை என்று சொல்லுகினம்”

“ வேலை இல்லாதவன் எல்லாரும் பிச்சை எடுக்க ஆரம்பித்தால், இந்த நாட்டில் எத்தனை இலட்சம் பிச்சைக்காரர்கள் இருப்பார்கள்! நடந்து முடிந்த இந்தக் கொடிய யுத்தம் பலரைக் கையேந்தி நிற்க வைத்திருக்கிறது எண்டது உண்மைதான்!”

“ அப்பா தெளிவாகச் சொல்லுங்கோ! பிச்சை குடுக்கிறது பிழையா?”

“ எதற்கும் ஒரு யதார்த்தம் இருக்கம்மா! பசித்த வயிற்றோடு ஒருவன் இருக்க, நாங்கள் உண்டு உயிர்வாழக் கூடாதம்மா! நீ விருப்பம்போல குடுக்கிறதைக் குடு”

அப்பா கூறிய இறுதி வார்த்தைகள் காற்றில் மிதந்து சென்று, அம்மா செவியில் நுழைந்து விடுகின்றன.

“ ஓ..... அப்பாவும் பிள்ளையும் பாரிவள் எல் பரம்பரையில் பிறந்து வந்தவர்கள். ஆருக்குக் குடுத்தாலும் பெரிய தொகையாகக் கொடுக்காவிட்டால் பிள்ளைக்கு மனம் திருப்திப்படாது”

“ இன்றைய விலைவாசி உயர்விலே சில்லறையைத் தூக்கிக் குடுத்தால் அவையாருக்குக் காணாது... பாவந்தானே!” அப்பா என்னை நியாயப் படுத்துகிறார்.. “ என்னை அப்பா எப்போதும் என்னை பக்கம்தான்,”

குடும்ப நிதி அமைச்சர் அம்மா. குடும்பச் செலவினங்களைச் சமாளிக்க இயலாமல் திணறிக் கொண்டிருக்கின்றா. ஆனால் எந்தக் குறையும் அப்பா, அம்மா எனக்கு வைப்பதில்லை. அதேசமயம் எல்லாத் தேவைகளுக்கும் நான் அம்மாவிடம் போய் நிற்பதில்லை. சந்தர்ப்பம் அறிந்து அப்பாவை மெதுவாக அணுகவேன். ஒரு நாள் அப்பாவை மெல்லக் கேட்டேன்

“ அப்பா, நான் ஒன்று கேட்பன் கோவிக்கக் கூடாது!

“ உன்னட்டைதான் என்னை கோபம் எடுபடாதே!”

“ அப்ப.....சொல்லட்டுமா”

“ சொல்லம்மா!”

“ எனக்கொரு வேட்டி வேணும்”

“ ஹா.....ஹா..... ஆண்களின் உடைகள் எல்லாம் பெண்கள் அணியத் தொடங்கிவிட்டியள். வேட்டி ஒன்றுதான் மிச்சம் என்றிருந்தேன், கடைசியில் அதையும் விடமாட்டியள் போல..... மலையாளப் பெண்கள் வேட்டி கட்டுகிறார்கள். தேவையென்றால் என்னை வேட்டியில்லை ஒன்றை எடனம்மா!”

“ ஹும்..... போங்கப்பா! விளங்காதது மாதிரி நீங்கள் பகிடி விடுகிறியள்!” நான் சினுங்குகின்றேன்.

“ சரி.....சரி.....உன்னை அப்புவுக்கு ஒரு வேட்டி வேணும் அப்பிடித்தானே.....! நான் வாங்கித்தான்”

அப்பா சொன்னால் சொன்னதுதான், பிறகு மாறமாட்டார். சொன்னபடி நடப்பார்.

மறுதினம் வேட்டியுடன் வீடு வந்து சேர்ந்தார். சிவப்புக்கரை போட்ட நான்குமுடி வேட்டி, நான் ஆவலுடன் கையில் எடுத்துப் பார்க்கிறேன். என்ன ஆச்சரியம் சிவப்புக்கரை சால்வையும், வேட்டியும் சேர்த்து வாங்கி வந்திருக்கிறார். எனக்குத் தெரியும் அப்பா எல்லாவற்றையும் கூர்ந்து அவதானித்து காரியமாற்றுகின்ற ஒருவர்.

அடுத்த வாரம் அப்பு வழமைபோல வந்தார்.

எப்போதும் கட்டுகிற கிழிந்த வேட்டியை அரையில் கட்டியிருக்கிறார்.

என்றும் போல அவரை உபசரித்து அவருக்கு கொடுக்கிறவைகளை எல்லாம் கொடுக்கிறேன்.

அப்பு, வீட்டுக்கு வந்தால் முன்னர்போல விரைவில் எழுந்து போய்விடுவதில்லை. ஆற அமர இருந்து, “ பிளை..... பிள்ளை” என்று அன்பாக அழைத்து என்னோடு பேசிக் கொண்டிருப்பார். அப்பா, அம்மாவின் சுகநலங்களை உரிமையுடன் விசாரிப்பார். எனது படிப்புப் பற்றி அக்கறையுடன் கேட்பார். பிறகு சாவகாசமாக எழுந்து செல்வார்.

இன்றும் அப்படித்தான் நீண்ட நேரம் இருந்து பேசினார். பிறகு புறப்படத் தயாராகும் சமயம் பார்த்து, நான் எழுந்து சென்று புதிய வேட்டி, சால்வையைக் கொண்டு வந்து அவர் கைகளில் கொடுக்கிறேன்.

அவருக்கு தன் கண்களை நம்ப முடியவில்லை. நடப்பது கனவா? நனவா? எனத் தடுமாறுகின்றார். சில நிமிடங்களின் பின்னர் தன்னைச் சுகதாசரித்துக் கொண்டு, வியப்புடன் என்னை விழித்து நோக்குகிறார். அவர் உணர்ச்சி வசப்பட்டு நிற்கிறார் என்பது விளங்குகிறது. வாய் திறந்து பேச முடியவில்லை. விழிகள் நிறைகின்றன. சிறிது நேரம் கழித்து, விழிகளைத் துடைத்து விடுகின்றார். புதிய வேட்டி, சால்வையை நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொள்ளுகின்றார். வார்த்தைகள் தட்டுத்தடுமாறி அடித் தொண்டையில் இருந்து மெல்ல எழ, “ போயிட்டு வாறன் பிள்ளை” எனக் கூறியவாறு நடக்கின்றார்.

அடுத்த வாரம் அவர் வருகையை என்றும் போல ஆவலோடு நான் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறேன்.

நான் எதிர்பார்த்ததுபோல அப்பு வந்தார். புது வேட்டிகட்டி, சால்வையை அதன்மேல் சுற்றி, நெற்றியில் திருநீறு பூசி, நடுவே சந்தனத் திலகம் இட்டிருந்தார். அப்புவில் புதுப்பொலிவு புதிய கம்பீரம்.

அப்புவைப் பார்க்க எனக்கு மனதில் பெரிய ஆனந்தம். அவர் நீண்ட நேரமாக ஆறுதலாக அமர்ந்திருந்து என்னோடு உரையாடுகின்றார். பின்னர் புறப்பட்டுச் செல்வதற்குத் தயாராகுகையில் என்னைப் பார்த்து மனத் திருப்தியுடன் கூறுகின்றார்

“ நான் இனிச் செத்துப் போகலாம், அம்மா!”

“ ஏன் அப்படிச் சொல்லுறியள் அப்பு?” நான் கவலையுடன் வினவுகின்றேன்.

“ எனக்கு எல்லாம் நிறைவாப் போச்சு. என்றை பேத்தி எனக்குப் புது உடும்பும் வாங்கித் தந்துவிட்டா இனி

எனக்கென்ன வேணும்! இந்த மன நிறைவோடை நான் போய்விட வேணும்”

“ அப்பு அப்படிச் சொல்ல வேண்டாம்! இன்னும் கனகாலம் நீங்கள் இருக்கவேணும்”

அப்பு வாய்திறந்து எதுவும் பேசவில்லை.

அவர் மெல்ல எழுந்து நிற்கிறார்.

திறந்த விழிகள் இமைக்காது சிறிது நேரம் அன்பொழுது என்னை நோக்குகின்றன. திடீரென அந்த விழிகள் பெருகி, உடைப்பெடுத்து வடிந்து, தாடியை நனைத்து நெஞ்சில் சொட்டுகிறது.

அப்பு தன்னைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ள இயலாது தவிக்கின்றார்.

அவர் மௌனமாகத் தலைகுனிந்து மெல்லப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றார்.

அப்பு சொன்ன வார்த்தைகள், அவர் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எனக்கு உள்ளத்தைப் போட்டு உறுத்துகிறது. அப்புவை அடுத்த வாரம் நான் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றேன். அப்பு வரவில்லை.....

அப்பு ஏன் வரவில்லை? அடுத்த வாரம்..... அடுத்த வாரம் அடுத்த வாரம் அப்பு வரவே இல்லை.

பிச்சை கேட்டு வருகின்றவர்கள் தினமும் வந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

“ அம்மா.....பிச்சை போடுங்கோ!”

எனக்குக் குரல் கேட்பதுதான் தாமதம், நான் படலைக்கு ஓடிப் போய் விடுகின்றேன். வருகின்றவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் தவறாமல் நான் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

“ உங்களுக்கு அப்புவைத் தெரியுமா?”

“ எந்த அப்பு....? என்ன பேர்....? எங்கே இருக்கிறவர்?”

அவர்கள் என்னிடம் இவ்வாறு திருப்பிக் கேட்கிறார்கள். நான் அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. என்னிடம் பதில் இல்லை. நான் எதுவும் சொல்ல இயலாது திணறிப் போகின்றேன்.

பிச்சை என்று வருகின்றவர்கள் யாருமே தங்கள் சொந்த ஊர், பெயர் கூற விரும்புவதில்லை. நான் யாரிடமும் விசாரிப்பதில்லை. அப்பு பற்றியும் தெளிவாக எதுவும் நான் அறிந்து வைதிருக்கவில்லை.

ஆனால் நான் மனம் சோர்ந்து விடவில்லை. எனக்கு மனதில் அசையாத ஒரு நம்பிக்கை. விசாரித்து எப்படியும் அப்பு பற்றி அறியத்தான் போகிறேன்.

“ ஆச்சி.....பிச்சை போடுங்கோ.....!”

குரல் கேட்டு நான் படலைக்கு ஓடிவருகின்றேன்.

ஒரு கிழவி நிக் கிறா.. தடி ஒன்றை நிலத்தில் ஊன்றிக்கொண்டு நிற்கிறா. நெட்டையான உருவம். கறுப்பு நிறம், தடித்த நீலநிறச்சீலை உடுத்தி, முந்தானையைத் தூக்கி மார்புக்கு குறுக்குக் கட்டாக கட்டி இருக்கிறா. கூந்தலை இரண்டாகப் பிரித்து பழைய கொண்டை ஒன்று போட்டிருக்கிறா.

நான் கையோடு கொண்டு சென்ற காசை முதலில் கிழவி கையில் கொடுக்கின்றேன். அதன் பிறகு விசாரிக்கின்றேன். “ அப்புவைத் தெரியுமா?” “ ஆற்றை அப்பு?”

இந்தக் கேள்விக்கு நான் என்ன பதில் சொல்லமுடியும்!

“ என்றை அப்பு” என்று சொல்லலாமா? இப்படிச் சொன்னால் இந்தக் கிழவிக்கு விளங்கவா போகிறது? எனக்கு நா எழவில்லை, மௌனமாக விழித்துக் கொண்டு நிற்கின்றேன்.

“ பேரைச் சொல்லன்ஊரைச் சொல்லன் சொன்னால் தானே நாச்சியார் தெரியும்!”

கிழவி பொல்லாத வாயாடியாக இருக்க வேண்டும். நான் எச்சரிக்கையாகின்றேன். “ இஞ்சை வாற அப்பு” என்கின்றேன் சுருக்கமாக.

“ இஞ்சை வாற அபுவோ...? ஆ.....ஆ.... அட.....ட..... கலிகையில் கந்தண்ணையே நாச்சியார் கேட்கிறாய்.....! அவர் செத்து தாட்ட இடத்திலே புல்லும் முளைச்சிருக்கும்.....”

எனக்கு உள்ளம் அதிருகிறது. ஒருகணம் நிலை குலைந்து போகின்றேன்.

அடுத்த கணம் என்னைச் சுதாகரித்துக் கொள்கிறேன்.

“இந்தக் கிழவி யாரோ ஒரு கிழவன் செத்துப்போன சங்கதியைச் சொல்லுகிறா. அது என்றை அப்புவாக இருக்க இயலாது” என மனதைத் தேற்றிக் கொள்கிறேன்.

கிழவி அந்தத் தகவலுடன் நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை, தொடர்ந்து சொல்கிறா:

“ஒரு மோட்டச்சயிக்கிள்காறன் கந்தண்ணை இடிச்சுப்போட்டு நிலலாமல் ஓடிப்போவிட்டான். அவர் அந்த இடத்திலேயே விழுந்து செத்துப்போனார்..... நாச்சியார்! கேள்விப்பட்டு நானும் போய்ப் பாத்தனான். என்னமாதிரி நோட்டுக் கரையிலை கிடந்தார் தெரியுமே!

சிவப்புக்குறி போட்ட புது வேட்டி சால்வை கட்டிக் கொண்டு..... நெத்தியிலை திருநீறு சந்தனம் மாப்பிள்ளை மாதிரி!

“ ஐயோ..... அம்மா..... அம்மா..... அப்பு செத்துப்போனார் என்றை அப்பு..... என்றை பேரன்..... செத்துப்போனாரம்மா!”

நான் கதறிக் கதறி அழுகின்றேன். அம்மா பதறிக்கொண்டு ஓடி வருகின்றா.

“ அழாதை பிள்ளை..... அழாதை பிள்ளை.....” மெல்ல ஆதரவாக என்னை அணைக்கின்றா.

நான் அடக்கமுடியாமல் தொடர்ந்து குமுறிக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டு நிற்கின்றேன்.

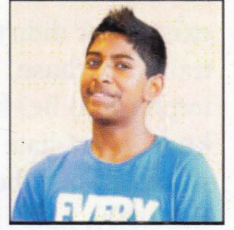
“ அழாதை பிள்ளை..... அழாதை” ஆறுதல் கூறும் அம்மாவின் விழிகளும் கலங்கிக் கசிகின்றன.

யாதும் 2011 முகப்பு

True Love VS Pure Hatred

Samarthyan Manimaran

Close your eyes, imagine the world in absolute chaos, all around you, the world is slowly collapsing. The world is in flames, its nation against nation, human against human. A world of infinite hatred... but wait... Could you imagine a peaceful world? A world where everyone thought of each other as family? The way society wanted us to live, no sins, just goodness in the hearts of everyone. Can't imagine that either right? I don't really see it happening, do you?

Is there such thing is true love? Some people will say I love money, other will say I love my hair, but that's not true love. True love is unconditional love. All other "kinds" of love are fake. Most parents and kids don't love each other, most people in relationships don't love each other, most people on the planet never experience unconditional love in their entire lives... or at least it sure looks that way. To love someone unconditionally means that you love the person exactly as they are, exactly as they were before, and exactly as they will be in the future – because people change all the time, so if you truly love someone, you will love them even if they become something you disagree with. How many parents can say that about their kids? How many people can say that about their "lover"? Love is not about you or your pleasure or your amusement. It's not about what you get out of it or what the other person can give to you. It's not about having a trophy you can show off with and tell people "This is *MY* girlfriend/boyfriend/wife/husband/son/daughter/whatever". You do not "own" anyone. It's not about you feeling 'proud' to be with someone who always agrees with everything you say and do, and never does anything you disagree with. Unconditional love means that the person can just live their life exactly as they choose and you will always be there for them no matter what.

Now we know that there is such a thing known as true love. Is there such a thing as pure hatred? Have you ever had the feeling that you wanted to hurt someone? Make them regret whatever they did to you? Sadly, pure hatred does exist. Some people are born resenting different races, and die with the same mentality. For example, some kids in Afghanistan are taught to hate Pakistanis till the day they die, to kill them on sight if they were found on their land. It's pretty crazy, but that's how life is for some people. For most people, hate is just a phase, and they soon overcome it. But for some, they get taken over. The love in their hearts, slowly being consumed by hatred, until the point of what's left is the desire to do something bad. I guarantee anyone who is reading this article has experienced some sort of anger in their lives, it's natural.

Now you know that there is such a thing as True Love, & Pure Hatred. And most of you will probably ask why does hate have to exist in this world? Think about it this way, for hate to exist, there must be the opposite, or what people interpret to be the opposite, love. Say you didn't believe hate

existed, or didn't want hate to exist, you needed to eliminate the opposite in order for there to be neutrality, because, love created hate (or vice versa, however you want to look at it.) Love is (as many interpret it to be) better than hate, correct? Well for one person to have love for someone, they needed to know what hate felt like, and what love feels like, and even then, hatred is different for each person when talking about it. A serial killer may 'love to kill' but a normal person would certainly hate killing. Basically, hate isn't bad, as it bred love, the opponent. The important thing to know is that there must be both hate and love in this world, or else no one would know what love is, because they needed to know the polar opposite, hate.

Love is like passing a smile, you make someone's day, and they make the days of others. A little act of kindness can do a lot these days, so what you choose to spread love, or hate, can change the world. So what are you, a Lover, or a Hater?

The Negative Advancements of the World

Luxieca Ponarasan

What are negative advancements? Negative advancements are when a person or a group of people promote a product of some sort that causes to have a negative cause or plan. Technology has become a part of every human's life. It has tremendous changes on today's world. It makes life more convenient and easier. Technology helps to save time and complete tasks efficiently. Although technology has many positive causes, they also tend to have negative impacts to the world. The negative effects of using technology effect mostly humans' health and communication. Since technology helps people do everything in one spot and provide a wide range of entertainment, they become much lazier and refuse to participate in extracurricular activities. Obesity risk is increasing amongst children, according to Children and Technology: Analysis and Recommendation.

Advanced technology helps to clean the house, and manage time very efficiently. But with these positive impacts, comes the negatives as well. One of the advanced technologies that are very harmful and has a negative impact to humans is the advanced weapons. Weapons can be easily transported from one country to another without knowing. That is called "Smuggling." Smuggling is to move someone or something illegally from one country to another, without the government knowing. The easy way for people, such as terrorists, to get the weapons they need to harm a community. This is how bombs and guns are being transported from one place to another, without any checking.

Although the technology has been improved over the years, they have the negative outcomes. One of the major negative outcomes out of the improvements is the advanced weapon usage and how they affect everyone in the world.

OPAL

WINDOWS & DOORS

29 Schmiriler Terrace
Scarborough ON M1E 5K6

Moris Julius (Mike)

647-765-OPAL (6725)
moris.julius@opalwindows.ca
www.opalwindows.ca

CUSTOM DESIGNERS, INSTALLERS & SUPPLIERS

- Aluminum / Vinyl Windows & Doors
- Glass Shower Enclosures
- Porch Enclosures
- Shutters
- Blinds
- Glass Specialist
- 2D Floor Planning
- 3D Modeling
- Interior Designing
- Model Homes

FOR ALL YOUR MORTGAGE NEEDS

*Our Commitment is to...
Find You the Best Rate, Best Terms & the Features
to Fit Your Financial Situation*

- ✓ 1st & 2nd Mortgage
- ✓ Debt Consolidation
- ✓ Loans & Line of Credit
- ✓ Renewals
- ✓ Refinancing

Gowri Packiyathan

Mortgage Agent

LIC #: M12000581

Direct: **647.992.7442**

Office: **647.847.2127**

Fax: **647.847.2127**

E-mail: gpackiyathan@mortgagealliance.com

E-mail: gowriga@hotmail.com

R&R Mortgages

1801 Harwood Ave N., Suite 5 Ajax, ON L1T 0K8

Toll Free: 1.877.366.3487

www.mortgagealliance.com/gowripackiyathan

Independently Owned and Operated. Lic# 12122

We Work With Over 50 Lenders

அந்தமண!

எங்கள் சொந்தமண!

கடலை தரைதொடு விரிசூடா எழில்
கொடிபல பறந்த எம் யாழ்கோட்டை!
தமிழ் மன்னர் செறிந் தாட்சிகொள்
தமிழர் தாயகமாய் விளங்கும் யாழ்ப்பாண
வடபால் அமைந்த வளமிகு பூமி!
வடமராட்சி! அந்தமண! எங்கள் சொந்தமண!
விடைபெற முடியாது விட்டுநாம் வந்தே
விதியிது வாழ்வென வாழுகின் றோமே!

வல்லவரை வெல்லுனரை வாரியெமக் களித்து!
வானமளந்த தனைத்தும் அறிந்த வடமராட்சி!
பாக்கு நீரிணையை பக்கம் வைத்தாய்!
பசுமைசேர் பயிர்களெல்லாம் உன்மேல் கொண்டாய்!
ஓங்கியெழும் கடலையும் உகந்தநல் காற்றும்!
உயர்ந்த வளர் பனைமரமும் ஓலைக்கீற்றும்!
சேர்ந்தநல் வளங்களெல்லாம் சிரத்திற் கொண்டே!
சேமமுறநாம் வாழத் தக்கவழி தந்தாய்!

அழகான பலநல ஊர்கள் எல்லாம்
அடிவயிற்றில் சுமந்துநல் லின்பம் கொண்டாய்!
அரியபல கல்லூரிகளை ஆரத் தழுவி!
அறிவுசால் மக்களை மேதினிக் களித்தாய்!
குவலயத்தார் கும்பிட்டுக் குலவிரும் கோயில்கள்!
கோபுரக் கலசங்கள் அதன்மேற் கொண்டாய்!
நீலப் பாய்விரிப்பில் மிகந்துவரும் கப்பலெல்லாம்!
நின்றிளைப் பாறிரும் துறைமுகம் கொண்டாய்!

வல்லவையம் பதிக்கு வரம்மிகக் கொடுத்தே!
தொல்லையறு மைந்தரைத் தோன்றிடச் செய்தாய்!!
வேலவன் தன்வேல் கொண்டு வினையறுத்தே!
வெல்லும் நம்தமிழை வேண்டிநீ நின்றாய்!
கதிரவன் வரவால் காட்சியறும் காசினியின்!
கடல் மணற்பரப்பில் கடுந்தவம் புரிகின்றாய்!
மனமிசை மாண்புறு நின்மா தவத்தினால்!
மின்னொளி வடிவாய் மன்னவன் தோன்றட்டும்!

கொடும்போர் இடரினால் வேரறுந்து வந்தோம்!
கடும்பனிக்குளிரினுள் காலடி பதித்தோம்!
'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்'!
யாமறி கணியன்சொல் நாமிங்கு இணைந்தோம்!
அல்வாய், வதிரி, கொற்றாவத்தை அயலூர்!
அன்பர்கள் அனைவரும் அன்பால் இணந்தே!
'கேளிர் ஒன்றியம்' எனும்குடை நிழலில்!
கூடுவோம் கோடை, குளிர் காலங்களில்!

பகலவனாட்சி சிறிதேயான பனிமலர்தூவும் குளிர்காலம்!
 பருத்திப்பூக்கள் வெடிப்பதனால் பறந்தேவீழ்ந்த பஞ்சினைப்போல்
 பரந்துவிரிந்த வீதியெலாம் பனிப்போர்வையுள் படுத்திருக்கும்!
 நம்மவரில்லம் மகிழ்ச்சியுறும் நத்தார்வருட்ப் பிறப்புக்காய்!
 நல்கலைநிகழ்வைக் காண்பித்தே கேளிர்மாந்தரும் களிப்புறுவர்!

பசிக்கினிய போசனம், ருசிக்கினிய சிற்றுண்டிகள்
 பரிசீன்பாலதன் போட்டிகள், பார்வைக்குகந்த நடனங்கள்
 செவிக்கினிய ஓசைதனில் தேனமுதாய் நல்கானங்கள்
 சிந்தைசேர் உரைகள், சிறார்விரும்பும் நத்தார்தாத்தர்
 அவனியீர் ஆக்கம்பலகொள் ஆண்டிதழும் மலர்ந்திருமே!

சூரியக் கதிர்வீச்சில் சுட்டெரிக்கும் வெயில்காலம்!
 சுதந்திரமாய் ஆடைகுறைத்துச் சுற்றிவரும் கோடைகாலம்!
 முற்றத்தில் நட்டரோஜா மலர்மணம் வீசங்காலம்!
 முகமலர மழலையெலாம் முன்தரையில் விளையாடுங்காலம்!
 மாணவரின் விருமுறையில் பார்த்தொருநாளி நாம்சூரும்காலம்!

பசுந்தரைப் பூங்காவில் பரந்திருக்கும் மரநிழலில்!
 பக்குவமாய் அடுப்படுக்கி வாணலில் இறைச்சிவாட்டி!
 குண்டாளத்தில் குழைசோறும் குடிக்கநல் ஓடியல்கூழும்!
 கொத்தாய் ரொட்டிவெட்டித் தட்டில்தாளம் போட்டே!
 கொத்து ரொட்டிதனைக்குதூகலமாய்ப் பரிமாறுவோம்!

வட்டவட்டத் தோசையுடன் வர்ணம்சேர் சம்பல்செய்து!
 வரிசைபேணி நிற்போர்க்கு வார்த்தெடுத்து வழங்கிடுவோம்!
 வேண்டித்தேனீர் கேட்போருக்கு விருப்புடன் அளித்திருவோம்!
 இனியநல் பானங்களுடன் இன்கவைக்கனிகள் உண்டு!
 ஈடில்லா நட்பில் இணைந் தின்புறுவோம்!

போட்டிகளின், சீட்டிகளின் புத்துணர்வில் ஓட்டங்களும்
 பாலர்க்காய்ப் பந்துகளும், பாய்ந்துபொறுக்க இனிப்புகளும்
 பன்மப் பருவத்தோர் ஊதியடைக்கப் பலுன்களும்
 கண்கட்டி உடைத்தலும் கயிறிழுப்பில் வீரியமும்
 களிப்பிலெமை ஆழ்த்திரும் காட்சிகளிவை ஆதும்!

வாழ்தலுக்கும் வீழ்தலுக்கும் அப்பால் வளையாதிருக்கும்!
 வாழ்தலில் வலிமைகொள் வானுயர் பனைமரம்!
 வளர்நிறை தேசத்தின் பிறப்புரிமை பெற்றநாம்!
 வானத்தின் எல்லைவரை வாழ்ந்திடினும் எங்கள்!
 உதிரமண் விடியலின் வரம்வேண்டி வாழ்வோமே!

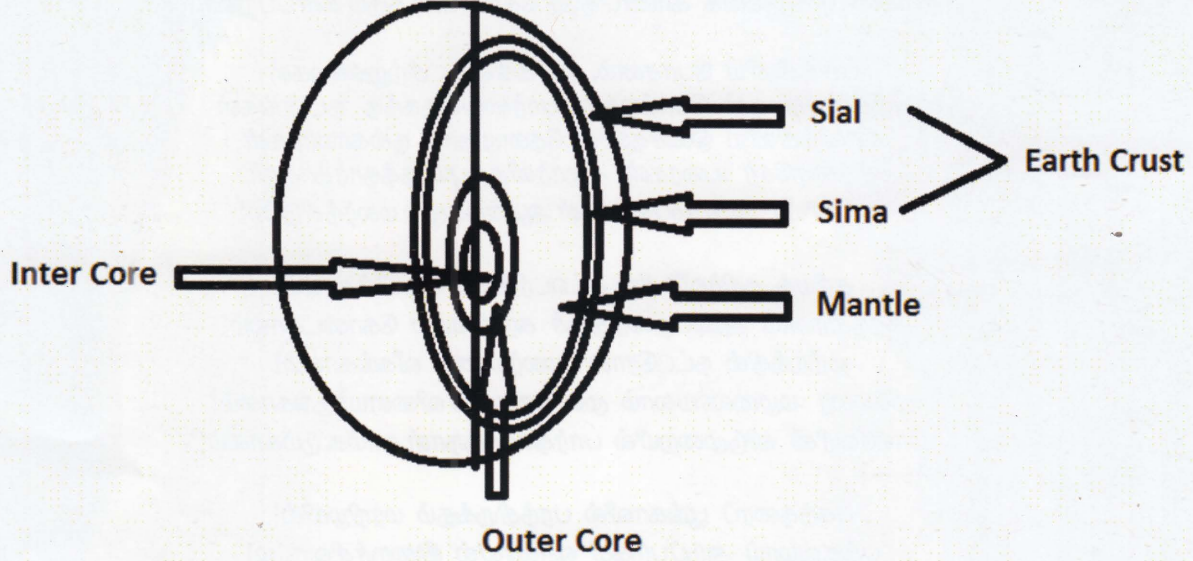

புவியின் உள்ளமைப்பு

Earth's Interior

Priyanka Maran

புவியானது பல்வேறு கட்டமைப்புக்களைக் கொண்டதாக, அதாவது மேற்பரப்பு முதல் உட்பகுதிவரை பல்வேறு வடிவமைப்புக்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. புவியின் உட்பாகமானது ஒரு மையத்தை நோக்கி படைகளாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய படைகள் ஒவ்வொன்றும் அதன் பௌதீக, இராசயன அடிப்படையில் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று முற்றிலும் வேறுபட்டவையாக காணப்படுகிறது.

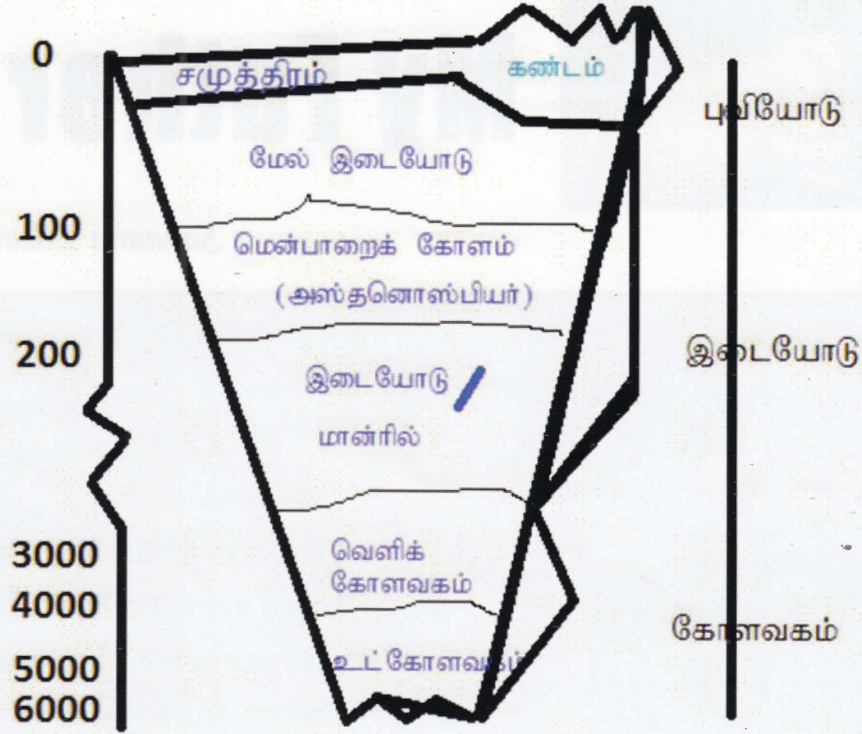
பொதுவாக புவியின் உட்பாகத்தை 3 பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

புவியின் மேல் ஓடு
புவியின் இடையோடு
புவியின் கோளவகம்

Litho Sphere and Earth's Crust
Earth's Mantle
Earth's Core

முதலில் நாம் புவியின் கட்டமைப்பில் 1வது படையாக அமைந்துள்ள புவிமேல் ஓட்டினைப் பற்றி நோக்குவோம். புவியோடானது சமுத்திரங்களின் கீழ் உள்ள பகுதியில் தடிப்பு குறைவடைந்தும், கண்ட ஓடுகளில் தடிப்பு கூடுதலாகவும் இருப்பதோடு இராசயன சேர்க்கை மற்றும் பௌதிக இயல்புகள் என்பவற்றிலும் வேறுபாடுகள் காணப்படுவதால் இவை கண்டப்புவியோடு என்றும், சமுத்திர புவியோடு என்றும் பாகுபடுத்தப்படுகின்றது. கண்டப்புவியோட்டின் தடிப்பு சராசரியாக 30 – 33km. அதிகூடிய தடிப்பு / அதிக ஆழ எல்லை 64km, அதி குறைந்த புள்ளி 20km.

ஆனால் சமுத்திர ஓடானது சராசரியாக 5km ஆக காணப்படுகின்றது. சில இடங்களில் 7km வரை வேறுபடுகின்றது. இந்த இரு புவியோடுகளிலும் பாறைகளின் கூட்டு மற்றும் அதன் இழையமைப்புக்கள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபாடு கொண்டவையாகக் காணப்படுகிறது. முக்கியமாகக் கண்ட ஓட்டில் கருங்கல், மற்றும் அலுமினியம், பொட்டாசியம், கல்சியம், சோடியம் போன்ற கூறுகள் காணப்படுகின்றன. கண்ட ஓட்டை sial படை என்றும் அழைப்பர். சமுத்திர ஓடானது Basalt ஆகக்காணப்படுகிறது. இதில் சிலிக்கன் அதிகமாகவும், மக்னீசியம், அலுமினியம் என்பன ஓரளவாகவும் காணப்படுகின்றது. இது Sima எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது

இரண்டாவது படையான புவியினுடைய இடையோட்டில் புவியின் மேலோட்டிற்குச் சற்று கீழாக அமைந்துள்ள பகுதி மென்பாறைக்கோளம்; (Asthenosphere) என அழைக்கப்படுகின்றது. இப்பகுதியில் கதிர் இயக்கப்பகுதி காணப்படுவதால் வெப்பநிலை அதிகரித்துச் செல்கின்றது. இவை மேற்காவுகை மின்னோட்டங்களிற்கு உட்படுவதால் இங்கு காணப்படும் பொருட்கள் வெப்பமாக உள்ளன. இந்தப்படையில் 10% மான பகுதியில் வெப்ப ஊற்றுக்களும், உருகிய பாறைக்குழம்பின் சீரற்ற தன்மைகளும் காணப்படுகின்றன. அதிக அழுக்கமும், உயர்வான வெப்பநிலையும் காரணமாக ஒலிவின் (Olivine), பைரொக்சின் (Pyroxine) போன்ற கனிமங்கள் உருவாகின்றன. இப்பகுதியினுடைய திரவசேர்க்கை காரணமாக புவிநடுக்க அலைகளின் வேகமானது மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. மேலும் எரிமலைப்படிவங்களும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாவது படையான கோளவகமானது உட்கோளவகம், வெளிக் கோளவகம் என 2 பிரிவுகளாகப்பிரிக்கப்படுகின்றது. கோளவகமானது இடையோட்டிற்குப்பால் 3470km, ஆழத்தைக்கொண்டது. கிட்டத்தட்ட 2250 km, தடிப்பைக்கொண்டது. இப்படையானது திரவநிலையில் அமைந்துள்ளது. இங்கு இரும்புருகி காந்தப்புலம் பிறப்பிக்கப்படுகின்றது. இவை திரவ நிலையில் இருப்பதனால் புவிச்சுழற்சி விசையினுடைய செல்வாக்கிற்குப்பட்டு மின்னோட்டத்தை தூண்டுவதாக கேம்பிறிட்ஜ் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானிகள் கருத்துக்கள் தெரிவித்துள்ளனர். உட்கோளவகம் திண்மமான தன்மையைக்கொண்டு காணப்படுகின்றது. கிட்டத்தட்ட 1230km தடிப்பைக்கொண்டதாக காணப்படுகின்றது. இரும்பு, சல்பர், சிலிக்கன், ஓட்சிசன் என்பற்றோடு கலந்து காணப்படுகின்றது.

இவ்வகையிலே, புவியின் உள்ளமைப்பானது பல கட்டமைப்புக்கொண்ட படைகளாக காணப்படுகின்றது

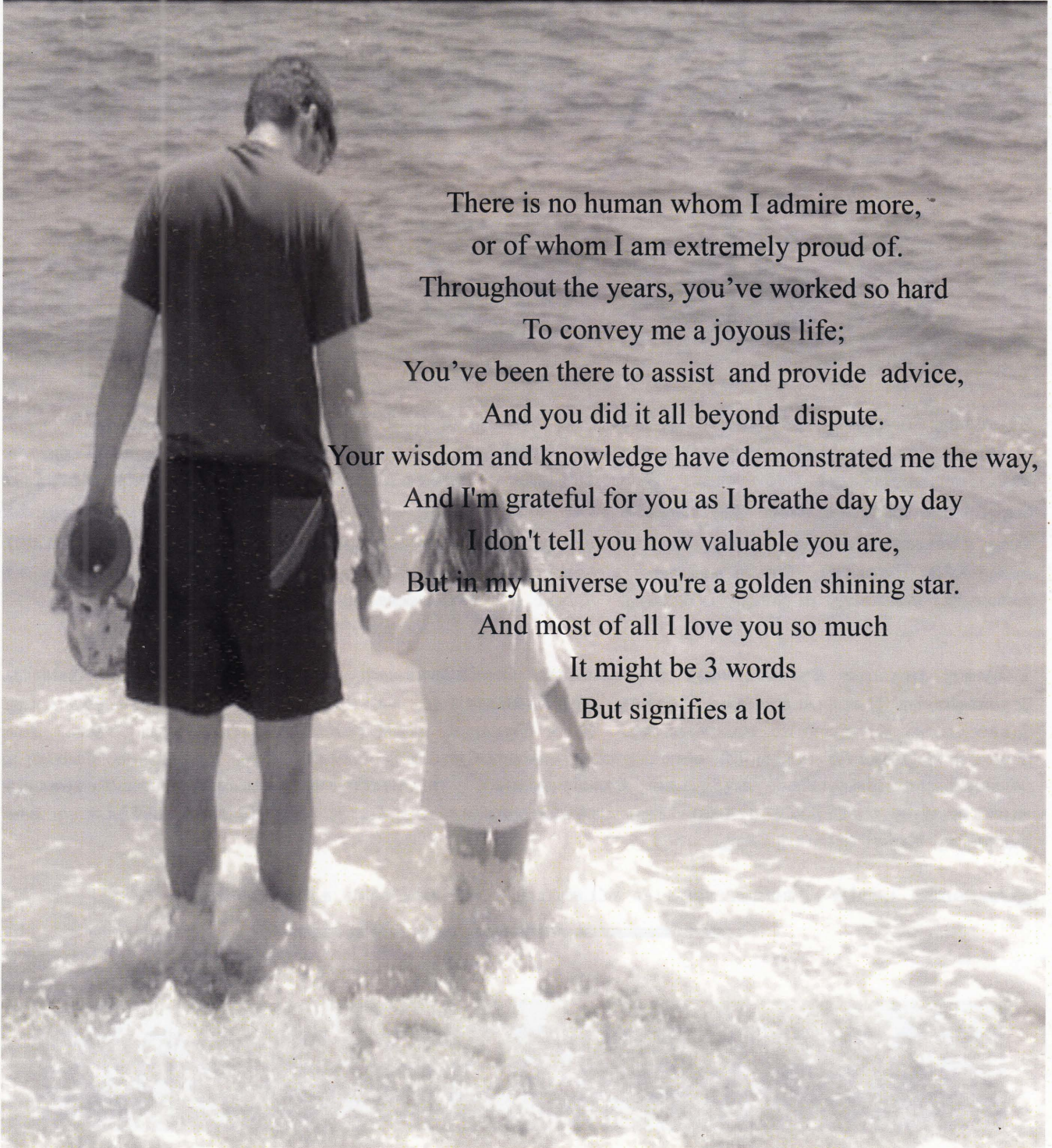
HAPPY NEW YEAR 2013

My Father

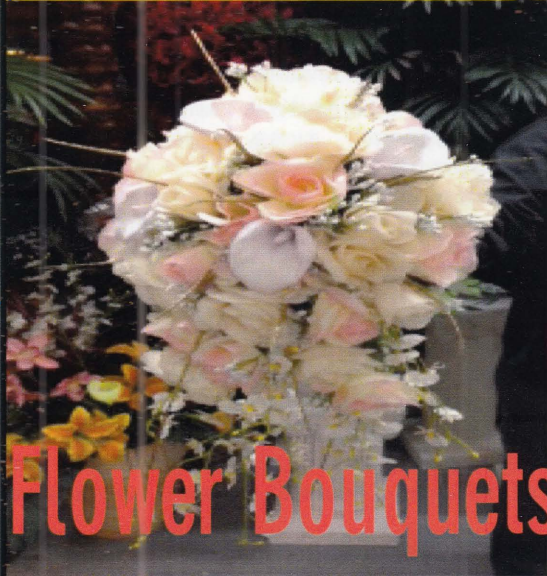
Sahaana Elison

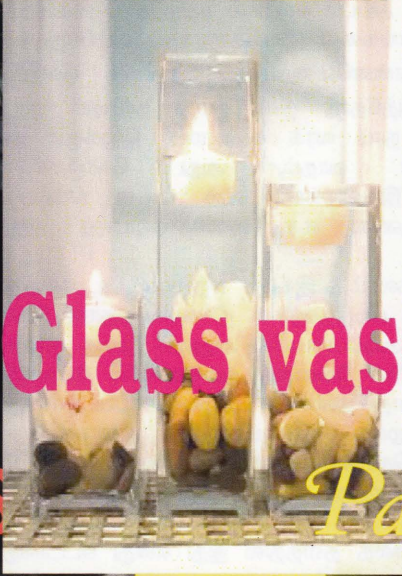
There is no human whom I admire more,
or of whom I am extremely proud of.
Throughout the years, you've worked so hard
To convey me a joyous life;
You've been there to assist and provide advice,
And you did it all beyond dispute.
Your wisdom and knowledge have demonstrated me the way,
And I'm grateful for you as I breathe day by day
I don't tell you how valuable you are,
But in my universe you're a golden shining star.
And most of all I love you so much
It might be 3 words
But signifies a lot

IVY SILK FLORAL

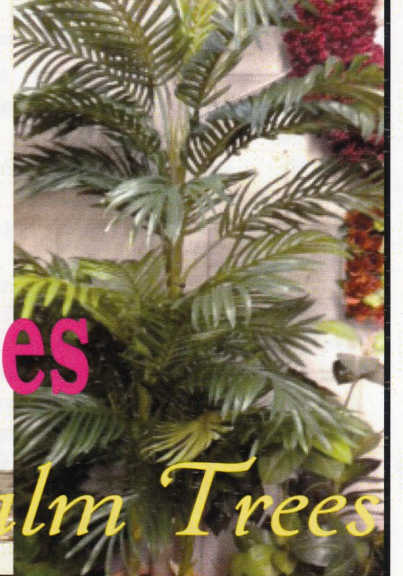
Artificial Flowers, Plants & Wedding Decour

Flower Bouquets

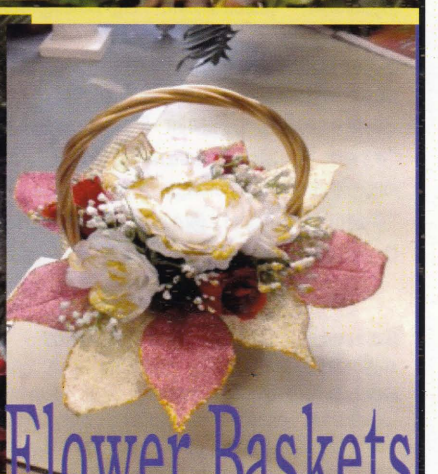
Glass vases

Palm Trees

Silk flowers

Flower Baskets

ROSE BALLS

FROM 3" -36"

80 Nashdene Road, Scarborough, On, M1V 5E4

Tel:(416)293-7544 Fax:(416)293-1414

எல்லாருக்கும் ஒரு இளக்காரம்.....!

திரவியம் சர்வேசன்

நாம் இலங்கையர் என்பது ஒரு இளக்காரமாப் போச்சு மற்றைய நாட்டுக்காரர் எல்லாருக்கும். அப்படி நாம் என்ன அவர்களிடம் கேட்டோமோ தெரியவில்லை! ஓ... சிலவேளை, பெரியவர்கள் ஏதும் கேட்டிருக்கலாம். அதற்கு நாம் என்ன செய்வது. அல்லது என்ன செய்யலாம்? ஆனால் பெரியவர்களால் செய்யப்பட்டவை என்போன்ற ஒவ்வொரு தனி மனிதனின் தலையில்லானே சுமத்தப்படுகிறன. அப்படி என்றால் மற்ற நாட்டுக்காரர் எம்மை இளக்காரமாகப் பார்ப்பது சரியா இருக்குமோ? எண்டாலும், எங்களை இளக்காரமாகப் பார்ப்பது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.

அவர்களின் நினைப்பு என்னவென்றால் - 'நமக்கு ஒன்றும் தெரியாது, அநாகரிகமானவர்கள், எல்லாத்துக்கும் மேலாக வறுமையானவர்கள்.' அத்தோடு நாம் நமது நாட்டில் ஒரு ஒழுங்கான சிஸ்டத்துக்குள் வாழவில்லை என்றும் அதனால் தமது சிஸ்டத்துக்குள் நாம் வரக் கஷ்டமாக இருக்கும் என்பதும், அதனால் தமக்கு ஏதாவது ஆபத்துக்கள் வரலாம் என்பதும் அவர்கள் வாதம். அது கொஞ்சம் உண்மையாக இருக்கலாம். அதற்கு ஒரு சின்ன உதாரணம் - இங்கு இருவருக்கிடையில் என்ன பெரிய பிரச்சனையாயினும் பேசலாம். எவ்வளவு கெட்ட வார்த்தையாலும் திட்டலாம். ஆனால் கை வைக்கமுடியாது. அந்த ஒரு நம்பிக்கையில்லாதான் எல்லாமே துணிவாக நடக்கின்றன இங்கு.

ஆனால் நீங்கள் கேட்கலாம், இங்கு மற்றதும் உள்ளதுதானே என்று. அதாவது துப்பாக்கிச்சூடு, கொலை, கொள்ளை..... அந்த மன வியாதி பிடித்தவர்கள் நீங்கலாகத்தான் இங்கு பேசுகிறேன். மனவியாதி பிடித்தவர்களை ஒன்றுமே செய்துவிட முடியாது. விகிதாசார அடிப்படையில் அதுவும் இங்கு குறைவுதானே! கண்டாவில் எனது ஆரம்ப நாட்களின் வேலைத் தளங்களிலே மேற்குறிப்பிட்டவற்றை காணக்கூடியதாக இருந்தது. இப்போது அவர்களிற்கு கொஞ்சம் புரிந்துள்ளது அல்லது புரியவைக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் புரியவைக்கப்பட்டுப் புரிந்தது. புரிய வைப்பதற்கு நாம் கொஞ்சம் உழைக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்களிற்கு புரிந்தது பற்றி நம்மவர்களிற்குத் திருப்தி. இப்படி நாம் திருப்திப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில், அண்மையில் மீண்டும் ஒரு இளக்காரம். இந்த இளக்காரம் எனது நாட்டிற்கு அல்லது அவனின் நாட்டிற்கு என்பது எனக்கு இன்னமும் புரியவில்லை. ஆனால் அவனைப் பொறுத்தவரை அது எமது நாட்டிற்குத்தான்.

எனது தற்போதைய வேலைத் தளத்தில் இது எனது எட்டாவது வருடம். எத்தனையோ நாட்டுக்காரர்கள், மொழிகள், நிறங்கள், வடிவங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உணவு வகைகள் இன்னும் பல. இதில் ஒருவராக நோய். அவர் எமக்கு எமது இயந்திரங்களிற்கு உதிரிப்பாகங்கள் விநியோகம் செய்பவர். இடையிடையே எமது வேலைத் தளத்திற்கு வருகை தருவார். வியாபாரப் பேச்சு முடிந்தால், நாம் பகிடி பேசுவோம் அல்லது ஏதாவது பற்றி விவாதிப்பதும் உண்டு. நோய்க்கு நான் எந்த நாட்டுக்காரன்? எப்போது இங்கு வந்தது? போன்ற அடிப்படைத் தகவல்கள் தெரியும், அண்மையில் ஒருநாள் நோய் வந்திருந்தார், வியாபார விடயமாக. வந்ததும் வராததுமாக அவர் என்னை முதலில் கேட்டது "சர்வா நீ இலங்கையன்தானே"? அவன் கேட்ட தொனியில் எனக்கு உடனே விளங்கிவிட்டது, ஏதோ இளக்காரம் அறிந்து வந்திருக்கிறான் என்று. நான் உடனே என்னை தயார்படுத்திக் கொண்டுவிட்டேன். "ஓம், இப்ப அதுக்கு என்ன?" இது நான். "ஹேய், சர்வா! இது உண்மையா?" "எது?" எனக்கு நன்றாக விளங்கிவிட்டது, யாரோ ஒரு இலங்கையன் ஏதோ நோய்க்கு அவித்து விட்டான் என்று. "சரி சரி என்ன விஷயம்?" இது நான். அவன் தொடர்ந்தான். "சர்வா,

உங்களுடைய நாட்டிலே உங்களுடைய மனைவிமார் ஒரு ஆண் நண்பருடன் காப்பி அருந்தினால் நீங்கள் கொலை செய்துவிடுவீர்களாமே? இது ஒரு காட்டுமிராண்டித்தம் இல்லையா? இப்படி ஒரு கேள்வியை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இப்படி ஒரு விஷயத்தை நான் கேள்விப்பட்டதும் இல்லை. இப்படி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்வதால் எமக்கு ஏதும் பெருமை என்று நினைத்தானோ, இதனை சொன்ன நம்ம நாட்டுக்காரன்? என்னால் அந்த முகம் தெரியாத இலங்கையனுக்கு ஒரு வடிவம் கொடுக்க முடிந்தது. சில செக்கங்கள் நான் தாமதித்தேன். இவனுக்கு நல்ல பதில் கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் என்னை இன்று முழுக்க நாறடித்து விடுவான். இவனின் வாயேலேயே ஒரு பதிலை எடுத்து இவனை மடக்குவோம் என்ற திட்டத்துடன், சடுதியாக நான் "ரோய், நிறுத்து நிறுத்து, உனக்கு இப்படி ஒரு சம்பவம் நடந்தால் நீ என்ன செய்வாய்?" இந்த கேள்வியானது அடுத்த ஒரு நல்ல கேள்வியை யோசிப்பதற்கான சமாளிப்புக் கேள்வி. ஆனால் அடுத்த கேள்விக்கு இடம் இல்லாமல் போய்விட்டது அவனது பதிலால்.

அவனோ எனது கேள்விக்கு சர்வ சாதாரணமாக "சர்வா, எனக்கு அப்படி நடந்தது. அத்தோடு கடும் ஏச்சும் வாங்கினேன் அவளிடமிருந்து, காப்பி அருந்தலை குழப்பியதற்காக. அதன் பின்பு விவாகரத்து" நான் இப்படி ஒரு பதிலை எதிர்பார்க்கவில்லை. சடுதியாக அமைதியாகிவிட்டேன். அவனுடன் சண்டைக்கு தயாராகிய நான் அப்படியே அடங்கி விட்டேன். இவற்றிற்கு பின்பு நடந்தவை எமக்கு முன்பே தெரியும். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் நோய்க்கு ஒரு சுவிஸ் பெண்ணுடன் இரண்டாம் கலியாணம் நடந்து, தேன்நிலவுக்கு கியூபாவிற்கு போய் வந்தவை எல்லாம் தெரியும்.

கடைசியாக அவனிடம் நான் சிரித்து, தயங்கி கேட்டேன் "இப்ப எப்படி?".

அவன் பதில் - "நான் மிகவும் நன்று".

இப்ப எனது கேள்வி என்னவென்றால், எப்படி அந்த பிரச்சனையைச் சமாளித்தான், அது யாருக்கோ நடந்த விஷயம் மாதிரி என்னுடன் அதுபற்றிப் பேசுகிறான். இந்த மனோபாவம் எப்படி வந்தது. இது நல்லதா? கெட்டதா? அப்ப, நாம் எமது தமிழ்ச் சினிமாவில் பார்ப்பது.....? தாடி வளர்த்து, சோகப்பாட்டு பாடி, தம்மடித்து, சாராயக் கடையிலேயே படுத்துறங்கி.....இப்படி பல!

எல்லாம் பொய்யோ.....?

இசைத்தமிழ் நீ செய்த அரும் சாதனை

சுபவீன் பவானந்தன்

இசைத்தமிழ் நீ செய்த அரும் சாதனை

மனிதர்களின் உணர்வும் அழகணர்ச்சி உடையது. அந்த உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடே கலையாகும். தமிழர் கலைகளை அழகுபடுத்து நான்காக வகுத்தார்கள். அவற்றுள் இசைக்கலை முதலிடம் பெறுகின்றது. தமிழிசை பண்டமையும் செழுமையும் மிக்கது. திருநாளை சம்பந்தன் மூன்று வயதில் தோண்டிய செவியன் தேவாரம் பாடினார் என்றால் அந்த இசைத்தமிழ் இறைவன் செய்த அரும் சாதனை நான். இன்னிசை பாடிவரும் இளம் காற்றுக்கு உருவமில்லை, காற்றை உணர்வ என்றால் ஒரு பாடலொலி கேட்பதில்லை. தென்னுலகம் சுவடிநீதுவரும் இந்த கிணிய இசைக்கு இசையாத இதயம் உணர்வை. கண்ணனின் புல்லாங்குழல் கேட்டு பசுக்கள் எல்லாம் மூன்று சொல்வதைப் பார்த்துக்கின்றோம். அம்மாவின் தாலாடல் சூழ்ந்த நத்தினர் செய்வதைப் பார்த்துக்கின்றோம். பண்ணிசை பாடி பக்திப்பரவசமடைகின்றோம். இந்த இசைக்கு ஏது உணர்வை. என்னை நாம் அனைவரும் இசைத்தமிழ் காற்று இறைவன் அருள் பெற்று இன்புற்று வாழ்வோம்.

சுபவீன்-பவானந்தன்
தரம் - 7

Real Estate Costs from A to Z

From deposits to moving expenses, and everything in between, buying your first home involves more than just saving for a down payment. That may well be the largest cost, but there are other things/items you'll need to plan and budget for.

Appraisal fee

Your mortgage lender will likely require an appraisal to ensure the property is worth what you are offering. The reason is two-fold: it prevents you from borrowing more than a property is actually worth, which might apply in cases where multiple would-be buyers enter into a bidding war; and it protects the lender from lending out more than the home's value, which becomes critical should you default on the mortgage. The fee for such an appraisal is typically between \$250 and \$350.

Deposit

A deposit is required when you're ready to make an offer to purchase. Let's say you've viewed a selection of properties with your REALTOR®, found one you like, and are ready to get serious about purchasing the property. At this point, you might need to put down a deposit. The amount depends on your area, the purchase price of the home, and your situation. If a deposit is required, it will be held in trust and will be deducted from your total purchase price. It is considered part of your down payment.

Down payment

Generally speaking, the larger a down payment you're able to make, the better. Why? Because it means that you'll have to borrow less. But you also don't want to leave yourself so cash-poor you can't cover all of the other costs that come with closing a sale.

The minimum amount you can put down is 5% of the purchase price, assuming that you have made an offer to purchase and all conditions have been met. For example, a \$300,000 property would require a minimum down payment 5%: \$15,000. That said, if your down payment is less than 20% - often the case for many first-time homebuyers - you will also need mortgage loan insurance.

Harmonized sales tax

Beginning July 1, 2010, Ontario plans to implement a harmonized sales tax. The tax combines the GST with provincial sales taxes (PST). In Ontario, the new HST will total 13%.

The details of the tax are still being debated, as well as adjustments to personal income tax allowances, making it difficult to assess the precise impact of the HST on new and resale homes. So, if you're planning to buy before July 1, 2010, you'll likely escape the new taxes. If you're going to be in the market after that date, be sure to ask whether the new HST applies at each stage of the purchasing process.

Home inspection

Don't even think about buying a home without first having a proper inspection done. In fact, your lender may

insist on one to verify the condition of the home.

It's an excellent way to learn as much as you can about the various systems in the home, from the furnace and plumbing to the electrical and roofing. The inspection may identify essential repairs that you and your REALTOR® can either negotiate into the purchase price or insist be completed before you proceed with the deal.

The cost of an inspection is about \$350 and depends on the size, condition, and age of the property. This is money well spent, and is an expense that you simply cannot, and should not, avoid.

Land transfer tax

Most provinces have some sort of Land Transfer Tax and the rates vary. Your REALTOR® or lawyer can advise what the rate would be for the area you're considering buying in.

In Ontario, the city of Toronto has its own municipal land transfer tax, which is applied on top of the provincial one. However, first-time buyers of both new and existing homes receive a provincial tax rebate up to \$2,000 and a municipal tax rebate if you purchased in the City of Toronto. Talk to your RE/MAX REALTOR® for more information.

Legal fees

Legal fees for buying real estate range in price, depend on your situation, and must be paid upon closing. When purchasing brand new condos - since they can involve more paperwork - the cost might be higher.

Mortgage life insurance

Mortgage LOAN insurance is different than mortgage LIFE insurance. Mortgage LIFE insurance pays your mortgage in the event that something bad happens to you. Financial institutions recommend this type of insurance when arranging your mortgage.

Mortgage loan insurance

If your down payment is less than 20% of the purchase price of your home, you will need mortgage loan insurance, also known as high-ratio mortgage insurance. It protects your lender - not you - in case you default on your mortgage. Premiums are calculated as a percentage of the amount you put down, changing at the 5%, 10% and 15% thresholds but there is no break for anything in between. Premiums range from 0.5% to 3% and increase if you are self-employed. This type of insurance is mandatory for high-ratio mortgages, and is only offered through two carriers: CMCH and Genworth Financial.

Moving expenses and services connections

When you're totaling up all the costs of buying your first home, don't forget to include moving expenses and connection fees for services, such as phone, electricity, and other utilities. Moving expenses vary widely, depending on your personal circumstances and possessions. Ask your REALTOR® for a referral in your local area. Don't be fooled by the price! Reliability is key.

Property insurance

Your mortgage lender will require you to have property insurance in place on closing day. Since the property is actually the security against the loan amount, the lender wants to make sure insurance is in place to cover the cost of replacing the home and its contents, should something happen.

Title insurance

Title insurance is yet another type of insurance you will require. Your lawyer will advise you of this type of protection, which insures you against any defects of title to the property. For example, if the previous owners undertook major renovations of the property without proper permitting, you would be protected against any costs required to bring the house up to code. Typically, this one-time premium costs less than \$500.

**Selling homes
in your
neighborhood**

Talk to an
outstanding
professional

Senthil

Varatharajah

416-846-5342

THINKING OF SELLING? GET TOP DOLLAR FOR YOUR HOME?

வீடு விற்க விரும்புகிறீர்களா

I know the market & community
Free Home Evaluation
Call your area expert

உங்கள் வீட்டுக்கு அதிகபட்ச விலையைப் பெறுங்கள்
எனக்கு சந்தை நிலவரமும்/சமூகமும் நன்கு தெரியும்
இலவச வீட்டு மதிப்பீடு
உங்கள் பகுதியில் சந்தையை நன்கு அறிந்த என்னை அழையுங்கள்

Senthil Varatharajah

RE/MAX
Vision Realty Inc,

BROKERAGE
Each Office Independently Owned and Operated
1-2210 Markham Road, Scarborough, ON M1B 5V6

Dir: **416.846.5342**

Bus: 416.321.2228, Fax: 416.321.0002.

Sevaratharajah@trebnet.com

www.senthilhome.com

5 Top Mistakes Sellers Make

1. Setting incorrect Pricing.
2. Not properly preparing the home for sale.
3. Ineffective Marketing.
4. Not hiring a professional agent.
5. Failing to agree on important terms of sale.

Do it right the first time. Call Senthil Varatharajah to list your home for SALE 416-846-5342

.....மனமும்.....!

வதிரி .சி. ரவீந்திரன்

நேசமுள்ள என் தேசம் போன்று
அந்த தேசமும்.....
அங்கு பரம பிதா குடிகொள்கிறார்.
எங்குபணம் தரினும்
எம் மதமும் சம்மதமே!
இங்கும் எங்கும்
இதற்கு நிகரில்லை!
பிறவி மதம் சமயாசாரம் மறந்து
கல்வி காசு தொழிலென்று
மதம் மாறும் - ஆனால்
மனம் மாறாது.
பிறப்பில் உள்ள மதம்
வயிற்றுப்பிழைப்புக்காய்
மதம் மறக்கும்.

சொந்த தேசம் புகுந்தால்
மனதோடு மதமோடு
மீண்டும் கூடும்.
முருகன் பாதாரத்தில்
முத்தி வேண்டிதொழும்
அர்ச்சனை காளாஞ்சி அவற்றோடு
பட்டும் நகை நட்டும்
பார்த்து புன்னகைக்கும்!
கண்டோர் மனது கவரும்
மெட்டான மனிதரென.....
மேன்மை கொள்ளும்
சைவநீதியும் துலங்கும்.

இவர்கள் பின்
படையணிபோல பற்றி நிற்போர்....
எதற்கும் தகுதி பார்ப்போரும்
காட்சிகளில்
தமைமறந்து இணைவார்.
வெளிநாடு என்று
எம்மிடம்
சொத்துகள் பற்றி விளக்கி
விளையாட்டும் காட்டுகின்றார்.
கௌரவிப்பு
பொன் ஆடை பணமென்று
நிறைய எதிர்பார்க்கின்றார்
ஏல விற்பனை போல ஓங்கி
ஏதேதோ சொல்லி
குரைக்கின்றார்.
வெளிநாடு இங்கு வந்தால்
எமக்கு
உவந்தளிப்பதே
வழமை!
இந்த வெளிநாடு
நமக்கு கிள்ளி தந்துவிட்டு
அள்ளிச் செல்ல பார்க்கிறது.
பின்பே தெரிந்தது
அந்த நாடும்
நம்மை போல.....
கடன்கார நாடென்று!
அவர்கள் மனமும்
அவர்களது
மதமாற்றங்கள் போல.....
நேரத்திற்கு நேரம்
மாறிக்கொண்டிருக்கிறது.

கேளிர் ஒன்றியத்தின் 2012ஆம் ஆண்டின் குளிர்கால ஒன்றுகூடலுக்கான ஞாபகார்த்தப் பரிசில்கள் வழங்கியோர்

1. அனுஷா செல்வரட்ணம்
வட அல்வை தகணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மறைந்த திரு. நவயுகன் முருகேசு ஆசிரியர் அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு.
2. சர்வேசன் திரவியம்
அல்வாய் மேற்கைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற திரு சற்குணன் திரவியம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
3. நாகேந்திரன் சடையர்
அல்வாய் தெற்கைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற வைத்திய கலாநிதி T. தங்கவேல் அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
4. செல்வராஜா ஜயங்கர்
துன்னாலை வடக்கைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற திரு. திருமதி. ஜயங்கர் வள்ளியம்மை தம்பதிகளினதும் திரு கிருஷ்ணபிள்ளை ஜயங்கர் அவர்களினதும் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
5. எலிசன் ஞானப்பிரகாசம்
ஊர்காவந்துறையைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற திரு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களதும் வதிரியைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற திருமதி. சிவகாமி செகராஜசிங்கம் அவர்களினதும் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
6. பாபு கிலட்ஸ்ரன் பிலிப்பையா
வல்வெட்டியைச் சேர்ந்த திரு அல்பிரட் அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
7. அரவிந்தன் சரவணமுத்து
பொலிகண்டியைச் சேர்ந்த திருமதி. பாக்கியவதி சரவணமுத்து அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
8. பாலன் நாகமணி
அல்வாய் வடக்கைப் பிறப்பிடமாகவும் அரியாலை/கனடாவை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட அமரர் திரு. சடையர் நாகமணி ஞாபகார்த்தப் பரிசு.

KELIR ONRIYAM
கேளிர் ஒன்றியம்

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

இதழாசிரியரிடமிருந்து...

President

G. Elison

Vice President

T. Satheesh

Secretary

N. Balan

Assistant Secretary

T. Lacsmi

Treasurer

I. Selvarajah

Editor

S. Anusha

Committee Members

T. Sabesan

S. Aravinthan

P. Gladstone

P. Ponnarasan

P. Mohan

A. Maran

T. Elilini

V. Gauthamy

S. Tharshan

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”
கணியன் பூங்குன்றனாரின் வாக்கின்பால் ஒன்றுபட்டுள்ளோம்.

மனிதனின் இருப்பை விட அவனது செயற்பாடே மனித வாழ்க்கைச் சக்கரத்தை சுழற்றுகின்றது. இச் சுழற்சியின் உந்துதலால் அல்வாய், வதிரி, கொற்றாவத்தை ஆகிய ஊர்களையும், அதனைச் சுற்றி இருக்கின்ற ஏனைய கிராமங்களைச் சேர்ந்த எமது உறவினர்களை ஒன்றிணைத்து கனடிய மண்ணில் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பே “கேளிர் ஒன்றியம்” கேளிர் அமைப்பின் வழியாக வருடந்தோறும் புதுப் பொலிவுடன் வலம் வரும் ‘யாதும்’ மலர் இவ்வாண்டும் தென்றலாய் நன்மணம் வீசும் இதழ்களுடன் விரிகின்றது.

எமது மொழி, கலை, பண்பாடு போன்றன எமது நீண்ட வரலாற்றின் விழுதுகளாக எங்கள் மண்ணில் ஆழமாக வேரூன்றி நிற்பவை. அவையே எமது தேசிய வாழ்விற்கு ஆதாரமாக இருப்பவையும் கூட. அவற்றை அழிய விடாது தமது படைப்பாற்றலால் யாதும் இதழ்களை நிரப்பியவர்கள் பலர். இவ்வாண்டுக்கான ‘யாதும்’ இதழுக்காக ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய எமது நிலத்திலும், புகலிடங்களிலும் வசிக்கும் படைப்பாளிகளுக்கும், கேளிர் உறுப்பினர்களுக்கும், குறிப்பாக எமது சிறார்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி.

உழைப்பவனே பொருள் உலகைப் படைப்பவன். அவனே மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வான். உங்கள் கைகளில் யாதும் கைநூல் இனிதே தவழ்வதற்கு காரணமானவர்கள் உழைப்பால் உயர்ந்த வர்த்தகப் பெருமக்களே! எங்கள் ஆண்டு மலருக்கு இடைவிடாது விளம்பரங்களைத் தந்து உதவுபவர்களுக்கும், மேலும் இவ்வாண்டு புதிதாக விளம்பரங்களைத் தந்த அனைத்து வர்த்தகப் பெருமக்களுக்கும் எங்கள் ஒன்றியம் சார்ந்த உளமார்ந்த நன்றி.

சொற்களின் கோர்வையால் கதையை, கட்டுரையை, கவிதையை உருவாக்கலாம், ஆனால் இவற்றை அழகுற வடிவமைத்து அதற்கு நூல் வடிவம் கொடுக்கும் திறன் ஒரு கலைஞனால் மட்டுமே முடியும். இதனை ஒவ்வொரு தடவையும் தனது செயற்றிறனால் நிரூபித்து வருபவர் யாதும் இதழின் வடிவமைப்பாளர் திரு ரமேஷ் துரைராஜா அவர்கள். அவருக்கும், இப்பணியில் எனக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கிய என் பிள்ளைகள் அருண், ஆரபி இருவருக்கும், இதழுக்கான அட்டைப் படத்தை வண்ணமுற வடிவமைத்துத் தந்த எனது கணவர் செல்வாவிற்கும் அன்பார்ந்த நன்றி.

எதிவரும் காலங்களில் பேச்சுகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காது, செயற்பாடுகளில் முன்னின்று உழைப்போம். 2013 ம் ஆண்டு, உலகம் முழுவதும் பரந்து வாழுகின்ற தமிழ் மக்களுக்கு இனிமை நல்கும் ஆண்டாக அமையட்டும்!

அனுஷா செல்வரட்ணம்

12-01-2013

Tel: 905-201-1397

175 Billingsley Cres., Markham, ON. L3S-4P3

email: coolbn@hotmail.com

காவியா

ரெக்ஸ் அன் கிவ்ட்

Cotton Sarees,
Work Silk Sarees,
தூய காஞ்சீபுரம்,
முகுர்த்தம்பட்டுப் புடவைகள்
Kurta Suit
Shirt,
3pc Suit,
பட்டுவேட்டி,
மாறுகரை வேட்டி
பாவும் மக மக
மல்வு வலையல்...

Kavia Tex and Gift

Tel:416-332-1489 / 416-558-3849

3011 Markham Road, Unit # 60, Scarborough ON

(Markham & Passmore) சந்திரமௌஸ்வரர் ஆலயத்திற்கு அருகில், நீல்கிரிக்கு முன்பாக

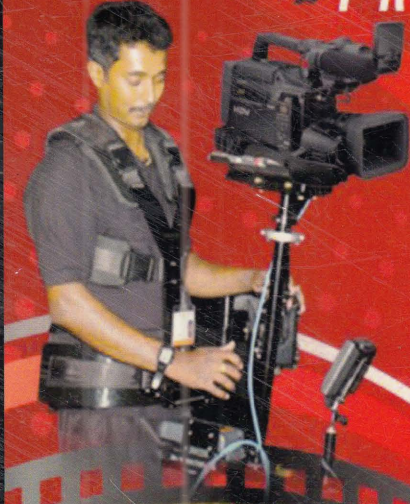
Maple Vision

PROFESSIONAL VIDEO

Since 1988

வெளிநாடுகளில்
உங்கள் உறவுகள்
நேரடியாக
(இணையத்தளம்)
உங்கள் நிகழ்வுகளை
பார்த்து மகிழலாம்

Weddings | Birthdays | Puberty Ceremonies
Arangetrams | Stage Programs | Any other Occasions
HD Format (Wide Screen)

we also do
DVD Video and
Multisystem Conversion

Varan
416 888 7626

www.maplevision.net
maplevision@gmail.com

